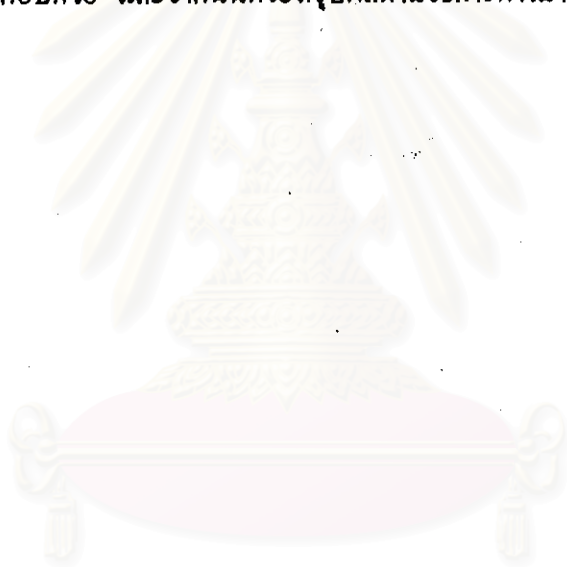

บทที่ 5

การสัมภาษณ์เจาะลึก (In-Dept Interview)

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เป็นเครื่องมือทางมานุษยวิทยาที่ใช้ศึกษาพฤติกรรมการ
ขับรถของคนขับรถแท็กซี่ที่มีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาจราจร เป็นการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้
ข้อมูลตรงตามประสงค์และเพื่อให้งานวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์มากขึ้น โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก
กับผู้ขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 ราย ตามถนนสายหลักต่างๆที่มีปัญหาการจราจร
ในการสัมภาษณ์จะใช้นามสมมุติกับผู้ถูกสัมภาษณ์ทั้งหมด โดยเป็นการสัมภาษณ์อย่างละเอียดและ
อาศัยการสังเกตประกอบด้วย และจากนั้นก็สรุปผลตามวิธีการทางมานุษยวิทยา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 1

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเทพพร (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิติตปริญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 วันเวลาและสถานที่ อู่รถแท็กซี่ ซอยพญานาค แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 14.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายเทพพรฯ เกิดเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2517 อายุ 22 ปี เกิดที่ ต.ผักแพว อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ ปัจจุบันกำลังศึกษานอกโรงเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประจำตำบล โดยอ่านหนังสือไปสอบ แต่ได้มาขับรถแท็กซี่รับจ้างเป็นเวลานานแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้แต่งงาน เนื่องจากอายุยังน้อยแต่มีเพื่อนผู้หญิงไปเที่ยวด้วยกัน ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าหลังโรงเรียนกึ่งเพชร อยู่กับญาติ เสียค่าเช่าเดือนละ 500 บาท

บุคลิกภาพ

นายเทพพรฯ เป็นบุคคลที่เรียบร้อย อารมณ์เคร่งขรึม แต่พูดจายังไม่เป็นผู้ใหญ่ ผ่านประสบการณ์มาน้อยเนื่องจากอายุยังน้อย รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั่วไป ร่างกายแข็งแรง รูปร่างตันทึบ ผิวดำแดง สูงประมาณ 165 ซม. ไร้ผมรองทรงสั้นสวมหมวก ไม่มีหนวดเครา ปากบาง คางมน กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงตลกเล็ก สีนํ้าตาล เสื้อยืดแขนยาว กิริยาวาจาเรียบร้อย พูดจาเสียงค่อนข้างดัง ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นดีมาก สอบถามเรื่องคิมสุรา บอกว่าคิมมานานประมาณ 3 ปี และจะคิมกับเพื่อนที่ขับรถแท็กซี่ด้วยกัน แต่คิมน้อยไม่ก็แก้วเพื่อให้เจริญอาหาร ส่วนบุหรี่ยั้นสูบมานานพอๆกับคิมสุรา แต่สูบน้อยมาก วันละ มวลหรือ สองมวล

ประวัติของนายเทพพรฯ

นายเทพพรฯ เกิดที่บ้านเลขที่ดังกล่าว เกิดมาเป็นลูกชาวนา บิดามารดามีอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียว แต่ในการทำนามีการเลี้ยงสัตว์ เช่น วัวควายและปลูกผักสวนครัว เป็นเกษตรกรแบบยังชีพไม่ได้ทำไว้เพื่อค้าขายในระหว่างที่อยู่ต่างจังหวัด ได้ช่วยบิดามารดาทำนาโดยตลอด และปัจจุบันได้ใช้รถไถนามาช่วยในการทำนา และมีที่นาอยู่ 20 ไร่ เทพพรฯคิดว่าการทำนาเป็นอาชีพที่ลำบากหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดินอาศัยฝนตามธรรมชาติอย่างเดียว ไม่มีระบบชลประทานเหมือน

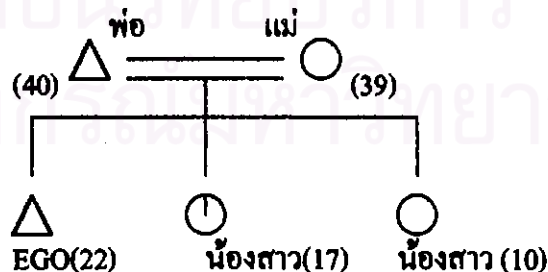
ภาคกลางและที่บ้านส่วนใหญ่แห่งแก้งและเพาะปลูกได้เพียงข้าวเนื่องจากเป็นดินปนทราย ไม่สามารถปลูกพืชอื่นได้ หลังจากที่เทพพรฯจบการศึกษาจากโรงเรียนประจำหมู่บ้านภาคบังคับคือ ชั้นประถมปี ที่ 6 แล้วเข้ามาทำงานกรุงเทพมหานครเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดีและไม่อยากให้บิดามารดาลำบากอยากจะทำหน้าที่อาศัยความอดทนจะได้ส่งเงินให้บิดามารดา และเห็นว่าอาชีพทำนานั้นไม่ได้ทำให้มีเงินใช้เลย ที่บ้านมีพี่น้องร่วมบิดามารดา 3 คน มีน้องชาย 1 คน น้องสาว 1 คน อยู่กับบิดามารดา โดยเทพพรฯได้เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯครั้งแรกมาทำงานเป็นเด็กปั๊ม อยู่ปั๊มน้ำมันย่านหนองแขม อยู่กับเพื่อนแต่รายได้ไม่ดี และเมื่อประมาณ 3 ปีที่แล้วเพื่อนได้ชวนมาขับรถแท็กซี่ที่อยู่อู่ปัจจุบัน จึงได้เดินทางไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดศรีสะเกษ โดยทำใบอนุญาตขับรถยนต์แบบชั่วคราวและได้ต่อใบอนุญาตมา 2 ปีแล้ว ยังไม่ได้ใบอนุญาตขับรถสาธารณะแต่อย่างใด แต่ก็สามารถขับรถแท็กซี่ได้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ว่า และเจ้าของรถแท็กซี่ก็ไม่ว่าเนื่องจากหาคนขับรถยาก ระยะแรกๆขับรถไม่เป็นเพื่อนหัดให้และศึกษาเส้นทาง ประมาณ 1 เดือนจึงได้ออกขับรถหาผู้โดยสารเอง ประวัติของเทพพรฯ ไม่มีอะไรยุ่งยากเนื่องจากเป็นวัยรุ่นแต่มีความตั้งใจที่ไต่หาความรู้ อยากเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเนื่องจากเห็นญาติที่หมู่บ้านเดียวกันเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจใส่เครื่องแบบดูโก้ดี และเมื่อมีการเปิดโรงเรียนศึกษานอกโรงเรียนจึงได้อ่านหนังสือไปสอบและได้คะแนนเฉลี่ย 2.5 ปัจจุบันกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมปีที่ 3 โดยอาศัยเวลาว่างในการขับรถไปอ่านหนังสือเนื่องจากยังไม่มีภรรยาจึงมีเวลาอ่านหนังสือได้ โดยเทพพรฯ มีแนวความคิดว่ายังมีการศึกษาสูงเท่าใด รายได้ย่อมดีเท่าที่นั่นแคว้นนี้จะขับรถแท็กซี่และเก็บเงินไปเรื่อยๆก่อนเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดีและส่งให้บิดามารดาและให้พี่น้องด้วย

ครอบครัวและเครือญาติ

ดังได้ออกรวมที่ 5.1

△ = แทนผู้ชาย

○ = แทนผู้หญิง

เทพพรฯมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 3 คน เป็นครอบครัวเล็ก โดยบิดาและมารดาเมื่อแต่งงานแล้วได้มาปลูกบ้านอยู่นอกหมู่บ้านและใกล้กับที่นา บิดาอายุ 40 ปี มารดาอายุ 39 ปี มีอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียวส่วนบิดานั้นเป็นคนขยันนอกจากทำนาแล้วยังเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่

บ้านอีกด้วยขอความช่วยเหลือชาวบ้านและคอยตั้งตอนเทพพรฯและน้องให้เป็นคนดี ส่วนมารดานั้น นอกจากจะช่วยบิดาท่านาแล้วยังทำอาหารเก่ง และเวลาว่างจะออกไปที่ท้องนาปลูกผักสวนครัว และหาอาหารตามมาทำกิน มารดาเป็นคนที่พูดน้อย แต่ทุกๆจะรักมารดาเพราะไม่บ่นเหมือน บิดา และเทพพรฯเป็นพี่ชายคนโต มีน้องชายชื่ออันอายุ 17 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ม.4 โรงเรียนประจำอำเภอ ส่วนน้องสาวชื่ออิ่ง อายุ 10 ปี กำลังศึกษาอยู่ชั้น ป.6 โรงเรียนประจำหมู่บ้าน และนอกจากเรียนหนังสือแล้วยังช่วยบิดามารดาทำนาอีกด้วย ครอบครัวของเทพพรฯสนิทสนมกันมาก ความสัมพันธ์ระหว่างกันดี เนื่องจากมีบิดาเป็นแบบอย่างขยันทำมาหากินและหลังจากที่เทพพรฯมาทำงานกรุงเทพแล้วหากมีเวลาว่างจะกลับไปต่างจังหวัดเนื่องจากคิดถึงบิดามารดาและจะนำเงินไปให้มารดาเก็บไว้ส่งน้องเรียน

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของเทพพรฯก็จะคล้ายกับคนจับแท็กซี่คนอื่น เวลาส่วนใหญ่จะอยู่บนแท็กซี่อยู่กับการขับรถ และอีกส่วนจะเป็นเวลาอนแทบไม่ได้ไปไหน โดยเทพพรฯจะตื่นนอนประมาณ 12.00 น.ของทุกวันและหลังจากทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ห้องที่อยู่ใกล้กับบ้านเช่า และเมื่อถึงห้องจะพูดคุยกับเพื่อนๆและหาอาหารรับประทานกัน จนกระทั่งรถแท็กซี่คันที่จะจับมาถึงจึงจอดรอให้ช่างประจำจุดตรวจเช็คอุปกรณ์รถทุกอย่างไม่ว่าเช็คลมรถ เช็คระบบไฟ เช็คน้ำ และฯลฯจากนั้นเทพพรฯจึงจะนำรถออกไปจับรับส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.00 น.จะหาอาหารรับประทานโดยจอดตามปั้มน้ำมันและหาอาหารใกล้ๆกับปั้มน้ำมัน เวลารับประทานอาหารเมื่อเย็นจะไม่แน่นอนหากมีผู้โดยสารให้ไปส่งไกลและการจราจรติดขัดเป็นเวลานานกว่าจะรับประทานอาหารเช้า 22.00 น.ก็เคยมี และหลังจากรับประทานอาหารก็จะขับรถตระเวนหาผู้โดยสารเรื่อยๆตามสถานที่ต่างๆ จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 23.30 น.จะต้องขับรถมาดั่งที่ปั้มน้ำมันหรือปั้มใกล้ๆ และหลังจากที่เติมน้ำมันเรียบร้อยแล้วจะนำรถไปจอดไว้ที่ห้องเพื่อให้กะตึกนำรถไปจับต่อไปและหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจากนั้น เทพพรฯจะเดินไปหาอาหารใกล้ๆกับห้องส่วนใหญ่เป็นอาหารอีสานรับประทานก่อนที่จะเข้านอนและบางวันหากเพื่อนชวนดื่มสุราก็จะดื่มเล็กน้อยก่อนที่จะกลับบ้านนอน และเมื่อถึงบ้านพักก่อนที่จะนอนจะอ่านหนังสือเรียนและฟังเพลง จากนั้นนอนแล้วตื่นมาเวลาประมาณ 12.00 น.ของวันถัดไปเป็นอย่างนี้มาตลอด วันๆขับรถเป็นเวลาประมาณ 7-8 ชม.บางทีเหนื่อยและปวดเมื่อยต้องจอดรถพัก และประกอบกับบางช่วงเวลาจอดรอผู้โดยสารและหาอาหารรับประทานจึงออกมานอกรถเนื่องจากนั่งในรถนานๆรู้สึกเมื่อย

บริเวณที่ขับรถไปรับผู้โดยสารบ่อยจะเป็นย่านสี่แยกสะพานควายและขนส่งสายเหนือและตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ถูกค้าจะมีทุกประเภททั้งแม่ค้า คนทำงานและนักเรียนนักศึกษา ส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหา หากเห็นว่าเป็นลูกค้าผู้ชายและท่าทางน่ากลัวให้ไปส่งไกลบางที่ที่เคยปฏิเสธไม่รับมาแล้ว เทพพรฯบอกว่าการปฏิเสธรับผู้โดยสารน้อยเนื่องจากกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

เทพพรฯขับรถเกือบทุกวัน แต่จะมีวันหยุดเดือนละประมาณ 5 วันเพื่อพักผ่อน และหากจะหยุดจะมาแจ้งให้กับทางอู่รถทราบเพื่อจะได้หาคนมาขับแทน และในวันหยุดถ้าไม่นอนอ่านหนังสือก็จะไปหาแฟนซึ่งทำงานอยู่โรงงานย่านพระประแดง ไปดูหนังและเดินห้างจึงกลับมาพักผ่อนต่อ แต่หากเป็นเทศกาลยาวๆเช่นเทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ ก็จะเดินทางกลับบ้านและหากถึงเวลาที่สอบที่โรงเรียนจะบอกทางอู่และกลับบ้านนอกไปสอบ

ในขณะที่ขับรถจะเปิดวิทยุฟัง แต่หากผู้โดยสารบอกให้ปิดก็ปิดแต่ส่วนใหญ่จะฟังวิทยุด้วยแล้ว หากเป็นช่วงการจราจรติดขัดจะฟังคลื่น จต.100 เพื่อทราบเส้นทางที่ควรหลีกเลี่ยงเนื่องจากรถติด หากเป็นช่วงที่รถไม่ติดจะเปิดเพลงฟังเบาๆเพื่อให้ไม่เครียด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

เทพพรฯ คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการที่มีรถเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ทุกวันนี้การจราจรติดขัดมากทำให้รายได้น้อยลงเนื่องจากติดตามอัตราไมเตอร์คิดว่ายังไม่ยุติธรรมหารอดคิดจะไม่คุ้มค่า ปัญหาที่รถติดมีสาเหตุมากมายเช่น มีการขุดถนนสร้างถนน คนขับรถไม่เคารพกฎหมาย ขับรถไม่มีมารยาท เป็นต้น เทพพรฯคิดว่ารถแท็กซี่ส่วนใหญ่ขับรถไม่มีมารยาท ขับรถเร็วแซงซ้ายแซงขวา และรถขนส่งอื่นเช่นมินิบัส รถเมล์ ก็ขับไม่มีมารยาทเช่นเดียวกันอยากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกวาดจับกุมอย่างเคร่งครัด เทพพรฯคิดว่ามีแท็กซี่บางที่ก็ช่วยแก้ปัญหาได้เช่นเดียวกันจะช่วยให้คนเบียดรถเมล์หรือต้องการเดินทางอย่างเร่งด่วนหันมานั่งรถแท็กซี่ และจะทำให้คนซึ่งรถขนส่งน้อยลงได้ ส่งถึงจุดหมายปลายทางอย่างรวดเร็ว เหมาะสำหรับทุกชนชั้นเนื่องจากนั่งสบายมีแอร์ทุกคัน และปัจจุบันเป็นแท็กซี่เสรีจึงทำให้แข่งขันกันในสภาพดี

ปัญหาเกี่ยวกับรถแท็กซี่ ได้แก่ ค่าโดยสารยังไม่เป็นธรรม ค่าเช่ารถแพง น้ำมันแพงขึ้นที่จ่อครรถรับส่งผู้โดยสารน้อย ขับรถฝ่าฝืนกฎจราจร เป็นต้น

วิธีการในการแก้ปัญหาจราจรเทพพรฯคิดว่าต้องสร้างถนนมาก และให้รถน้อยลง ให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรมากขึ้นมาช่วยในการโบกรถ

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับตำรวจจราจร เทพพรฯคิดว่า ทุกคนขยันดี แต่ส่วนใหญ่ชอบดักจับมากกว่าที่จะมาโบกรถ ตำรวจชอบรีดไถ บางทีไม่ออกใบสั่งแต่จะขอเงินซึ่งเทพพรฯก็ไม่อยากเสียเวลาเดินทางไปสถานีตำรวจจึงยอมเสียให้ไป

การประกอบอาชีพ

สำหรับการประกอบอาชีพนั้น เทพพรฯ ได้รับแนวความคิดจากบิดาว่ายังเรียนสูงรายได้ยิ่งดี แต่เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว จึงเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานคร แต่ขณะที่เรียนอยู่นั้นก็ช่วยบิดามารดาทำนาตลอดคั้งถั่วมาแล้ว หลังจากเข้ามาที่กรุงเทพมหานคร ไม่ได้ตั้งใจว่าจะทำงานอะไรเนื่องจากการศึกษาที่ไม่สูง เงินก็ไม่มี เคยคิดว่าจะทำอะไรก็ได้พอมีเงินกินข้าวก่อน จึงไปทำงานเป็นเด็กปั๊มอยู่ย่านหนองแขมกับเพื่อนๆ เงินเดือน 2,500 บาท เนื่องจากอายุยังน้อย และนอนหลังปั๊มน้ำมัน มีโอกาสวันมีอาหารเลี้ยง เปิดปั๊มตั้งแต่ 06.00 น. ถึง 22.00 น. ทุกวันเป็นงานที่เหนื่อยมากเนื่องจากไม่มีเวลาพักรถจะเข้าปั๊มตลอด แต่เมื่อได้เงินเดือนแล้วถือว่ามากเนื่องจากไม่เคยเห็นเงินมากเท่านี้มาก่อน และทำงานปั๊มอยู่ประมาณ 3 ปีเริ่มรู้จักกรุงเทพฯ มากขึ้นและเพื่อนที่ต่างจังหวัดชวนมาขับรถแท็กซี่เนื่องจากเป็นงานสบายและรายได้ดี ต้องอาศัยความอดทน จึงตัดสินใจมาขับแท็กซี่แต่ยังไม่เป็นใหม่ ๆ ให้เพื่อนหักให้ และแนะนำมาที่อู่ชอยพญานาค และนำหลักฐานทะเบียนบ้านและใบอนุญาตขับรถถ่ายเอกสารพร้อมเงินประกันการทำงาน 1,000 บาท โดยใบอนุญาตขับรถยังไม่มีต้องเดินทางไปสอบเองที่ต่างจังหวัดและยังไม่ได้ใบอนุญาตขับรถสาธารณะแต่อย่างใด ปัญหาในการขับรถแรก ๆ อยู่ที่ไม่รู้จักเส้นทางต้องอาศัยประสบการณ์ที่เคยอยู่มาก่อนและประกอบกับถามเพื่อน ๆ และจดจำเอา หากไม่รู้จริง ๆ จะสอบถามจากผู้โดยสาร ส่วนบริเวณที่ไปรับผู้โดยสารมากได้แก่ย่านตลาดประตูน้ำ หน้าห้างสรรพสินค้ามาบุญครองและสยามสแควร์ เนื่องจากมีพวกแม่ค้าหรือพวกนักศึกษาเรียกใช้บริการบ่อยและส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าผู้หญิงเลยไม่มีปัญหา เคยขับรถนานสุด 2 ชม. ค่าโดยสารมิเตอร์ขึ้น 200 กว่าบาทซึ่งถือว่าไม่คุ้มเนื่องจากรถติดมาก ๆ ค่าโดยสารปัจจุบันยังไม่เป็นธรรมเนียมจะปรับราคาใหม่ แต่ทราบว่าต้นปี พ.ศ.2540 จะมีการปรับเปลี่ยนราคาค่าโดยสารใหม่ ทุกวันนี้คนขับรถแท็กซี่จะได้กำไรน้อยเมื่อสอบถามเพื่อน ๆ กับสมัยก่อนเนื่องจากรถแท็กซี่มีจำนวนมาก และค่าใช้จ่ายสูงโดยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สามารถแบ่งออกเป็นดังนี้คือ

- ค่าเช่ารถ 450 บาท
- ค่าน้ำมัน ประมาณ 2-300 บาท
- ค่าจ้างรถ 20 บาท
- ค่าอาหารเครื่องดื่ม ประมาณ 100 บาท

บางวันหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วเหลือประมาณ 100 บาท บางวันก็ได้กำไรมาก เฉลี่ยแล้วแต่ละเดือนจะได้ประมาณ 7,000 บาท ซึ่งถ้าหักค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายอื่นแล้วเหลือน้อย บางเดือนแทบไม่เหลือเก็บเลย เหตุที่ไม่คุ้มเนื่องจากปัญหาการจราจรติดขัดในการขับรถเฉลี่ยแล้วแต่ละวันจะขับประมาณ 250 กม. ช่วงเวลาที่ผู้โดยสารจะมีตลอดคือช่วงเลิกงานหรือการจราจรเร่งด่วนคนจะหันมาใช้รถแท็กซี่มากกว่ารถโดยสารประจำทาง

เกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายตั้งแต่ขับรถแท็กซี่รับจ้างมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกหลายครั้งมีทั้งออกใบสั่งและเสียเงินให้กับตำรวจ ที่ถูกเจ้าหน้าที่ยึดใบอนุญาตขับขีและออกใบสั่งให้นั้นเท่าที่จำได้ประมาณ 4 ครั้ง ข้อหา ผ่าฝืนเครื่องหมายบนพื้นฐานและจอดในที่ห้ามจอด และยอมรับว่าได้กระทำความผิดจริงๆ บางครั้งมีความจำเป็นต้องจอดเพื่อรอผู้โดยสารเนื่องจากไม่มีที่จอดรถแท็กซี่โดยเฉพาะหรือมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อได้รับใบสั่งมาแล้วส่วนมากจะไปสถานีตำรวจเองเพื่อชำระค่าปรับ บางครั้งให้เจ้าของอยู่ไปเอาให้ หากเจ้าของอยู่รู้จักเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีที่ถูกจับ

เกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุรถเฉี่ยวชนกันนั้น เทพพรฯ บอกว่าเคยเฉี่ยวชนกับรถอื่นเพียงครั้งเดียว โดยเทพพรฯ เป็นฝ่ายถูกมีคนอื่นมาเฉี่ยวชนด้านท้าย และฝ่ายคู่กรณีได้เรียกประกันภัยมาตกลงและซ่อมให้ ปัญหาอยู่ที่ขณะรถซ่อมไม่มีรถขับแต่เจ้าของอยู่จะเร่งซ่อมให้ในอุ้งที่รู้จักกันเพื่อจะได้ใช้รถเร็ว บางทีหากรถซ่อมอยู่จะขอขับรถคันอื่นที่ว่าง

เทพพรฯ บอกว่าเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด เช่นพวกกระทิงแดง ถิโพนันแทบจะไม่อยากจะรับประทานเนื่องจากไม่มีเงินซื้อและคิดว่าไม่จำเป็น แต่ถ้าว่างจริงๆ จะหาบิ๊มน้ำมันจืดและล้างหน้าออก แต่ส่วนใหญ่จะไม่ว่างเว้นแต่อากาศจะร้อนจัดทำให้หอบอ้าว ยาก็ไม่เคยซื้อรับประทานเนื่องจากมองเห็นผลร้ายตามสื่อมวลชนต่างๆ ส่วนบุหรี่ยานั้นจะสูบเฉพาะไม่มีผู้โดยสารและหลังจากรับประทานอาหาร ไม่อยากสูบมากเนื่องจากยังเป็นเด็ก และบั่นทอนสุขภาพ เนื่องจากเทพพรฯ บอกว่าสุขภาพไม่ค่อยดีชอบอ่อนเพลียและปวดศรีษะบ่อยๆ และเคยไปหาหมอที่โรงพยาบาลหลายครั้งเชื่อว่าเป็นโรคประจำตัวไม่เกี่ยวกับการขับรถแท็กซี่แต่อย่างใด เกี่ยวกับความมั่นใจในความปลอดภัยรถนั้นเทพพรฯ มั่นใจมากเนื่องจากสภาพรถยังดี และเจ้าของอยู่บำรุงรักษาอย่างดี มีช่างซ่อมบำรุงประจำอยู่ ก่อนออกรถและส่งมอบรถจะต้องตรวจเช็ครถทุกครั้งและทำความสะอาดทั้งภายนอกและภายใน

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามเทพพรฯ แล้วตามลักษณะการขับต่างๆ แล้วแบ่งออกเป็นลักษณะต่างๆ ได้ดังนี้คือ

- การออกรถ ส่วนใหญ่เทพพรฯ จะออกรถช้าและนุ่มนวลเนื่องจากเป็นคนขับรถไม่เร็วและใช้ความระมัดระวังในขณะที่ออกรถ
- ความเร็วในขณะที่ขับรถ เทพพรฯ บอกว่าจะใช้ความเร็วต่ำเนื่องจากไม่ชอบขับรถเร็วเกรงจะเกิดอุบัติเหตุ แต่หากผู้โดยสารบอกว่าจะรีบก็จะขับเร็วขึ้น
- การหยุดรถ เทพพรฯ บอกว่าจะหยุดรถทุกครั้งจะต้องลดความเร็วรถลงและเปิดไฟกระพริบและหยุดรถอย่างนุ่มนวลเพื่อความปลอดภัยทั้งมีผู้โดยสารและไม่มีผู้โดยสาร แต่ก็มีบางครั้งขณะที่ขับรถมองเห็นผู้โดยสารเรียกก็จะหยุดรถแต่พยายามจะระมัดระวังแม้จะเลยไปไกล
- การแซงรถ นายเทพพรฯ จะแซงรถด้านขวาตลอดและเปิดไฟกระพริบให้เห็นและจะแซงทุกครั้งต้องปลอดภัย ไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับเกี่ยวกับการแซงรถแต่อย่างใด

- การขับรด จะขับอย่างระมัดระวังไม่เร็วมาก ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 80 กม/ชม. ไม่เคยขับแข่งกับรถคันอื่น

- การดื่มสุราในขณะที่ขับรด ไม่เคยเส็ดขาดเนื่องจากเจ้าของรถกำชับมาห้ามดื่มสุราในขณะที่ขับรดและอย่าให้เห็น

ชีวิตในอนาคต

สิ่งที่กล่าวมาแต่ต้นว่า กำลังศึกษาอยู่ แต่ก็ตั้งใจให้ได้รับการศึกษาสูงสุดเท่าที่จะทำได้ แต่ปัจจุบันจะขอขับรดแท็กซี่ไปเรื่อยๆก่อน อนาคตจะสอบเข้าเป็นตำรวจเนื่องจากบิดาอยากให้ออกเป็นข้าราชการ แต่หากสอบไม่ได้คงจะขับรดแท็กซี่ไปเรื่อยๆ จะเก็บเงินสักก้อนไว้เผื่อมีภรรยาจะได้ไปลงทุนค้าขายได้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 2

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสมชาย (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา ชูว์รดแท็กซี่ ซอยพญาบาท แขวงถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสมชายฯ เป็นชายไทย อายุ 28 ปี เกิดที่ ต.หนองฮี กิ่ง อ.หนองฮี จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนบ้านหนองฮี ที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน ปัจจุบันได้ประกอบอาชีพขับขีรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว ส่วนภรรยาเลี้ยงลูกอยู่ต่างจังหวัดและมีอาชีพขายของชำ ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าของเจ้าของชูว์รดแท็กซี่ เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท

บุคลิกภาพ

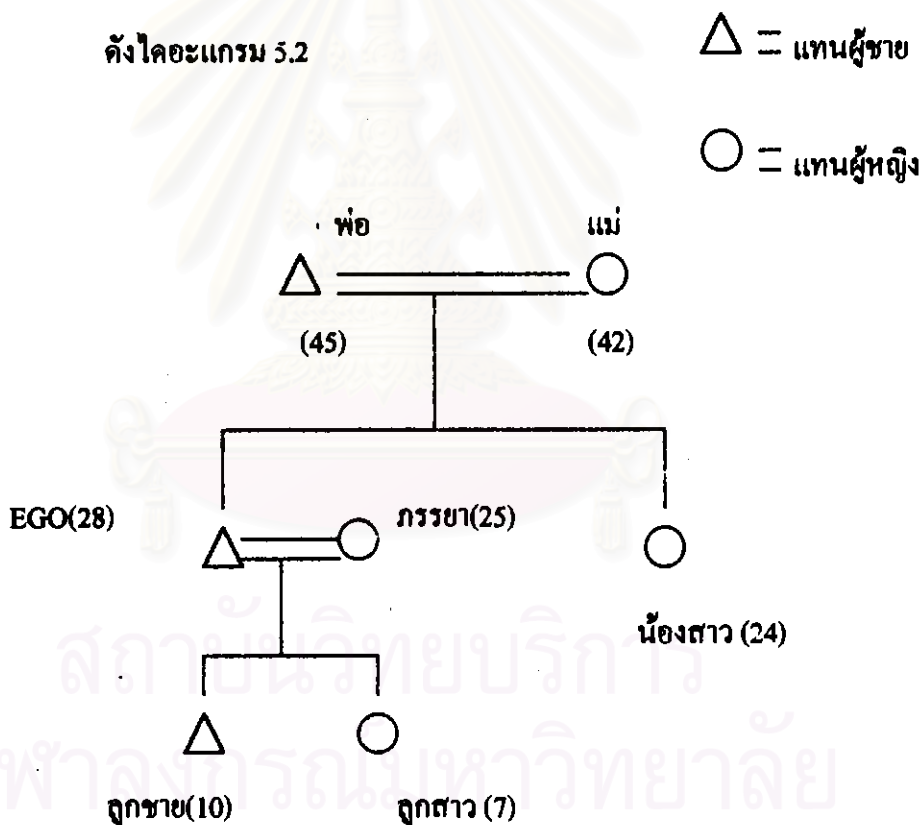
นายสมชายฯ เป็นบุคคลที่สนุกสนานร่าเริง อารมณ์ขัน และเป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป ตั้งแต่เวลาตอบคำถามจะไม่ค่อยเข้าใจเนื่องจาก การศึกษาน้อย แต่จะพูดแบบตลกเพื่อให้มีอารมณ์ขัน สมชายฯ เป็นคนค่อนข้างตัวเล็ก รูปร่าง สั้นท้วม สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง ผมรองทรงสั้นสีดำ ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีน้ำเงิน เสื้อยืดสีน้ำเงิน คอแขวนคอข้างสะอาด สุขภาพค่อนข้าง แข็งแรง แม้จะเป็นตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูแลสุขภาพดีแล้วกระฉับกระเฉง กรีธาจากก่อน ข้างเรือรื้อย พูดเสียงค่อยแต่คำพูดส่วนมากจะเด็ดขาด สอบถามแล้วดื่มสุราทุกวัน วันละ 1 แบนแต่ดื่มกับเพื่อนร่วมงาน และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 3 วันต่อ 1 ซอง โดยสูบบุหรี่ประมาณ 5 ปี สูบทุกยี่ห้อ

ประวัติของนายสมชายฯ

นายสมชายฯ เกิดมาในชนบทลูกชาวนา เนื่องจากบิดาและมารดามีอาชีพทำนาและเป็น มรดกตกทอดต่อกันมา โดยถูกๆช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 31 ไร่ตั้งแต่เกิดมาก็พักอาศัยอยู่ กับบิดามารดา พออายุย่างได้เข้าโรงเรียนจึงเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากเพื่อนส่วนมากไม่ได้เรียนต่อ และประกอบกับฐานะทางบ้านยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนา แล้วชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือคืออาชีพฝนตกตามธรรมชาติถึงจะลงมือทำนาได้ และสมชายฯ ก็

เห็นว่าชีวิตไม่ดีขึ้นและเห็นคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านเดินทางมาทำงานที่กรุงเทพมหานคร แล้วกลับไปหมู่บ้านแล้วบางคนก็มีฐานะการเงินดีขึ้น แต่งตัวดี สมชายฯ จึงอยากมาที่กรุงเทพฯ โดยปล่อยให้น้องสาวอยู่ช่วยทำงานกับบิดามารดา และจากนั้นได้เดินทางมากรุงเทพมหานครพร้อมกับเพื่อนบ้าน เมื่อประมาณ ปี 2528 โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อนเป็นร้านขายผ้าเกี่ยวกับผ้าทำจิวรพระ ย่านตำราพระราชูร์โดยทำได้ประมาณ 3 ปีและจากนั้นได้มีเพื่อนที่หมู่บ้านเดียวกันได้มาชักชวนไปขับรถตามล้อเครื่องรับจ้างและจึงได้กลับไปทำใบอนุญาตขับรถที่จังหวัดร้อยเอ็ดแล้วได้ให้เพื่อนฝึกขับรถให้ และขับได้ประมาณ 3 ปี เห็นว่ารายได้ไม่ดีขึ้นและสุขภาพไม่ค่อยอ่อนเพลียง่ายจึงได้หันมาขับรถแท็กซี่ที่อุบลราชธานีปัจจุบันและได้ขับมาเป็นเวลานานประมาณ 6 ปีแล้ว ยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพมีเงินใช้จ่ายและส่งให้ภรรยาและลูก ปัจจุบันยังไม่คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

สมชายฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน มีนายสมชายฯและน้องสาว 1 คน โดยบิดามีอายุประมาณ 45 ปี มารดา มีอายุประมาณ 42 ปี แล้วแต่ก็ยังทำงานได้และประกอบอาชีพทำนามานาน โดยน้องสาวอายุ 24 ปีก็ไม่ได้ทำงานอื่นประกอบอาชีพทำนาช่วยบิดามารดา และให้ดูแลบิดามารดาและเลี้ยง วัวและควายที่บ้านที่มีอยู่ประมาณ 5 ตัวหลังจากสมชายฯมาทำงานที่กรุงเทพมหานครได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนหมู่บ้านเดียวกันและได้จดทะเบียนสมรสกันด้วย

โดยภรรยาได้มาทำงานตัดเย็บเสื้อผ้าและได้มาพักอาศัยอยู่ด้วยกันโดยมีลูกชาย 1 คนและอยู่กับ
 สมชาย 4 สมัยที่ขับรถตามล้อเครื่องและต่อมาได้คลอดบุตรสาวแล้วได้ให้ภรรยากลับไปอยู่ที่ต่าง
 จังหวัดซึ่งเป็นบ้านที่ปลูกสร้างเองและให้เปิดร้านขายของชำ และสมชายจะส่งเงินให้ประมาณ
 เดือนละ 3,000 บาท หากบางเดือนมีรายได้มากก็จะส่งให้มากและลูกทั้งสองคนได้เข้าเรียนที่โรง
 เรียนประจำหมู่บ้าน โดยลูกชายเรียนชั้นประถมปีที่ 3

ชีวิตประจำวัน

สมชายจะขับรถในช่วงรอบบ่ายถึงกลางคืนคือตั้งแต่เวลาประมาณ 13.00 น. ถึงเวลา
 ประมาณ 24.00 น. แยกประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณเที่ยงวัน แล้วทำการภารกิจส่วน
 ตัว จากนั้นก็จะเดินมาที่อยู่ซึ่งมีรถจากผลัดกลางวันนำมาส่งไว้หน้าอู่ และจะรับบุญแจกต่อจากคน
 ขับผลัดก่อน จากนั้นก็จะพูดคุยกับเพื่อนที่ขับรถแท็กซี่ด้วยกัน พร้อมกับทำการตรวจสอบความ
 พร้อมของรถอุปกรณ์ทุกอย่างเช่น เช็คน้ำมัน เช็คน้ำ เช็ครถให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และ
 หากมีปัญหาจะแจ้งให้กับเจ้าของอู่ทราบและให้ช่างประจำอู่ทำการซ่อมให้ และเมื่อทำการตรวจ
 สอบรถเรียบร้อยแล้วจากนั้นจะขับรถออกจากอู่เพื่อไปรับส่งผู้โดยสารตามปกติ โดยจะหาอาหาร
 รับประทานบริเวณใกล้กับอู่ซึ่งมีราคาถูกและได้พูดคุยกับเพื่อนฝูงด้วยและจากนั้นจะ ไปรับส่งผู้
 โดยสารเรื่อยๆ ตามบริเวณที่เคยไปแต่ส่วนมากจะวิ่งรับทั่วไป

ส่วนบริเวณที่ไปรับผู้โดยสารบ่อยๆ จะเป็นบริเวณสี่แยกประตูน้ำ และบริเวณหน้าโรง
 แรมเอเซีย ถนนพญาไท เนื่องจากมีผู้โดยสารเรียกบ่อย และจะขับรถรับส่งผู้โดยสารเรื่อยไปจะพัก
 รับประทานอาหารอีกครั้งเมื่อเวลาประมาณ 21.00 น. โดยจะรับประทานอาหารบริเวณใดก็ได้แต่
 ส่วนมากจะแวะไปจอดรอผู้โดยสารและจะพักรับประทานอาหารบริเวณอาม ออบ นวดเจ้าพระยา
 ถนนศรีอยุธยา เนื่องจากจะมีรถแท็กซี่คันอื่นไปจอดกันมากและมีร้านอาหารเปิดขายหลายร้าน
 และจะพักรับประทานอาหารประมาณ 30 นาที จากนั้นจะขับรถหาผู้โดยสารตามสถานที่ต่าง ๆ
 เรื่อยไป และจะหลีกเลี่ยงเส้นทางที่จราจรติดขัดจนกระทั่งก่อนเวลาประมาณ 24.00 น. จะต้องนำ
 รถไปล้างที่ปั๊มคาร์ลเท็กซ์ ปรีชาวรรณ ใกล้กับสะพานเจริญผล ถนนบรรทัดทอง เขตราชเทวี
 กรุงเทพมหานคร เพื่อล้างรถก่อนที่จะส่งมอบให้กับผลัดต่อไป ซึ่งเป็นกฎระเบียบของทางอู่ว่าจะ
 ต้องนำรถไปล้างก่อนส่งมอบรถทุกครั้ง โดยอัตราค่าล้างรถราคา 20 บาท ซึ่งเป็นการล้างภายนอก
 และจะทำการตรวจสอบรถดูว่ามีความพร้อมสมบูรณ์หรือไม่ และจากนั้นจะต้องเติมน้ำมัน
 ให้เต็มถึงรถทุกครั้งเพื่อจะส่งมอบให้กับผลัดต่อไป ซึ่งทุกคนจะปฏิบัติตามดังกล่าวและหลังจาก
 เติมน้ำมันแล้วจะนำรถไปที่อู่เพื่อมอบให้กับผลัดอื่นและหลังจากนั้นจะเดินหาอาหารรับ
 ประทานก่อนที่จะเข้านอน และเมื่อถึงห้องจะขอนอนอ่านหนังสือหรือไม่ก็จะดูทีวีสักพักก่อน
 จะนอน ซึ่งปฏิบัติตามภารกิจดังกล่าวเป็นประจำแทบทุกวัน ซึ่งการขับรถจะใช้เวลาประมาณเกือบ
 10 ชม. และส่วนที่เหลือจะเป็นเวลาพักผ่อน ขับรถเกือบทุกวันและจะมีหยุดพักเดือนละประมาณ 4-

5 วัน แต่หากจะหยุดวันใดก็จะต้องบอกกับเจ้าของก่อนเพื่อจะได้หาคนแทนหรือที่เรียกว่าอะไหล่ ซึ่งเจ้าของจะหาเตรียมไว้

ในขณะที่ขับรถจะมีการเปิดวิทยุฟัง หากเป็นช่วงการจราจรไม่ติดขัดจะเปิดเพลงเบาๆ แต่หากเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดจะเป็นคลื่น จศ.100

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่จะนอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัดเพื่อไปหากรรยาและบุตร

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สมชายฯคิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการที่มีรถเพิ่มขึ้น จำนวนมาก และถนนเพิ่มขึ้นไม่เท่ากับจำนวนรถ และประกอบกับการจราจรทุกวันนี้ผู้ขับขี่รถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่เคารพกฎจราจรเห็นแก่ตัว และกรณีที่มีการขุดท่อทำถนนหรือก่อสร้างต่างๆ ไม่แล้วเสร็จก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดได้ และสมชายฯเห็นว่ารถแท็กซี่มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาจราจรได้พอสมควรเนื่องจากจะช่วยให้คนมานั่งรถแท็กซี่แล้วไม่ซื้อรถยนต์มากขึ้นและทุกวันนี้การนั่งรถแท็กซี่ก็สะดวกสบายและราคาค่าโดยสารก็ถูกกว่าเดิม

และ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถแท็กซี่ คือคนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขับรถไม่มีมารยาท ไม่ว่าจะเลี้ยวรถ ออกรถ ปฏิเสธไม่รับผู้โดยสาร ขอดรถในที่ห้ามจอด หรือจอดครัดซ้อนคัน ซึ่งสมชายฯก็เคยทำแต่ทำน้อยเนื่องจากเกรงใจคนอื่นและกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

วิธีในการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานครทุกวันนี้สมชายฯคิดว่าน่าจะทำถนนมากขึ้น จะต้องมีตำรวจจราจรมากขึ้นหรือไม่ก็ให้มีสะพานลอยหรือจุดๆ โมงค์ข้ามและลอดที่แยกมากขึ้น และให้เข้มงวดกับพวกที่กระทำความผิดกฎหมายจราจรดำเนินการอย่างเฉียบขาด

ปัญหาของรถแท็กซี่นั้น สมชายฯคิดว่าราคาค่าโดยสารไม่เป็นธรรมถูกมากไปสมควรที่รัฐบาลจะต้องกำหนดให้เป็นธรรมมากขึ้นและได้ข่าวน่าว่ากำลังแก้ไขค่าโดยสารใหม่ซึ่งจะมีผลใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2540 ปัญหาของรถแท็กซี่มาจากการเอารัดเอาเปรียบของเจ้าของรถเก็บค่าเช่าแพงวันละ 450 บาท น้ำมันก็ราคาแพงขึ้นและประกอบกับรถแท็กซี่จำนวนมากขึ้นทำให้รายได้น้อยลงกำไรบางวันก็ไม่มาก

สมชายฯคิดว่าสมควรที่จะให้มีรถแท็กซี่รับจ้างต่อไปเนื่องจากผู้โดยสารบางคนไม่มีรถยนต์ส่วนตัวและขอความสะดวกสบาย รถทุกคันติดแอร์ถึงจุดหมายเร็วกว่ารถโดยสารประจำทางจึงจะต้องมีรถแท็กซี่อีกต่อไปและอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไข และอยากให้มียี่ห้อรถแท็กซี่รับส่งผู้โดยสารมากขึ้นและคิดป้ายให้เห็นอย่างชัดเจน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจจริงคิดว่าตำรวจทุกคนขยันตั้งแต่เช้าและเย็นตาก แคลน้าสงสาร แต่ตำรวจบางคนไม่ยุติธรรมชอบมาริคไถ และจับอย่างไม่มีเหตุผล อยากให้ตำรวจ ยืน ไบกรดมากกว่าที่จะมาขืนคอยจับผู้กระทำความผิด

การประกอบอาชีพ

สำหรับการประกอบอาชีพนั้น สมชายบอกว่าทำมาตั้งแต่เด็กเกิดมาเป็นลูกชานาพอเริ่ม ทำนาได้ก็ช่วยบิดามารดาทำนา ซึ่งขณะที่อยู่บ้านนอกต่างจังหวัดเป็นเกษตรกรเต็มตัว ชีวิตประจำวันของเกษตรกรดูง่าย ๆ และจะปฏิบัติคล้ายกันมาตั้งแต่ปู่ย่าตายาย สมชายจำได้ว่าขณะที่เป็นเด็ก และกำลังเรียนหนังสืออยู่นั้นต้องตื่นแต่เช้าของควายและวัวตามบิดาไปทำนาเพื่อ ไปเลี้ยงและบิดาจะเป็นผู้นำควายไปไถนา โดยสมชายจะช่วยควาย ส่วนมารดาจะหุงหาอาหารมาส่งตอนเช้าและจะ ช่วยบิดาทำนา จากนั้นสายสมชายจะกลับบ้านมาแต่งตัวไปเรียนหนังสือ และพอเลิกเรียนจะไป ช่วยบิดามารดาทำนาและนำวัวควายกลับบ้าน ชีวิตวนเวียนอยู่อย่างนั้นมาเป็นเวลานานหลายปี จนกระทั่งเพื่อนชักชวนเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานคร จึงขออนุญาตบิดามารดาเข้ามาทำงาน โดย ตอนที่เข้ามาแรก ๆ ได้เข้ามาทำงานที่ร้านขายผ้าจำพวกจิวรสำหรับพระสงฆ์โดยเป็นลูกจ้างอยู่หน้า ร้านและส่งของได้รับเงินเดือนจำนวน 3,000 บาท ซึ่งขณะนั้นสมชายคิดว่าเป็นเงินจำนวนมาก และได้อยู่ที่ร้านดังกล่าวนานประมาณ 3 ปี แล้วเริ่มรู้สึกจะเบื่อเนื่องจากเป็นงานจำเจ และเนื่องจาก ได้มีเพื่อนที่หมู่บ้านเดียวกัน ที่มาทำงานอยู่กรุงเทพมหานคร และขับรถแท็กซี่และรถสามล้อ ชักชวนว่า ไปขับรถรับจ้างดีกว่า บางวันรายได้ดีพออยู่ได้ จึงได้มาขับรถสามล้อเครื่องรับจ้างอยู่ บริเวณอยู่ย่านสี่แยกอุพงษ์ แรกๆรู้สึกว่ารายได้ดีกว่าอยู่ที่ร้านขายผ้า และขยันขับ แต่เมื่อเริ่มขับรู้สึก ว่าเริ่มเพลียและไม่สบายบ่อยเนื่องจากอากาศร้อนและสูดดมควันตลอดเวลาโดยในการขับแรก ๆ นั้นเพื่อนจะเป็นผู้สอนให้รู้สึกว่าไม่ยากนัก แต่ยังไม่รู้เส้นทางแต่จะอาศัยผู้โดยสารบอกเส้นทาง และพยายามจดจำไว้ บางวันจะมานั่งดูแผนที่และให้เพื่อนช่วยอธิบาย แต่พยายามจะรับส่งอยู่ย่าน กลางกรุงเนื่องจากกลัวหลงทาง สมชายเริ่มเก็บเงินทองได้บ้างและส่งให้บิดามารดาและน้องสาว โดยก่อนขับรถได้เดินทางกลับไปทำไบอนุญาตขับรถสาธารณะรับจ้างที่ขนส่งทางบกจังหวัดร้อย เอ็ด โดยไปสอบด้วยตัวเอง สอบทั้งหมด 3 ครั้งถึงจะสอบได้ และได้ขับรถสามล้อเครื่องอยู่นาน ประมาณ 3 ปี และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าใกล้ๆกับอุรถสามล้อเครื่อง และขณะนั้นเพิ่งแต่งงาน และได้หากรรมาอยู่ด้วยค่าเช่าบ้านเดือนละ 1,500 บาท ซึ่งรายได้ขณะนั้นพออยู่ได้ ค่าเช่ารถ สามล้อเครื่องประมาณ 250 บาท และเมื่อเริ่มรู้สึกว่าไม่ไหวจึงหันมาขับรถแท็กซี่รับจ้างอยู่ที่อยู่ ซอยพญานาค และรู้สึกว่ารายได้ดีกว่าขับรถสามล้อเครื่องและสุขภาพจะดีกว่าเนื่องจากรถแท็กซี่ ทุกคันมีแอร์ โดยขับแท็กซี่ตั้งแต่เวลาประมาณ 13.00 น.ของทุกวันจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 24.00น.จะนำรถมาส่งที่อยู่ที่เปลี่ยนผลัดหรือที่ภาษารับจ้างเรียกกันว่าเปลี่ยนกะ ส่วนมากจะรับ ส่งผู้โดยสารทั่วไปแต่บริเวณไปบ่อยครั้งเป็นย่านประตูน้ำเพราะจะมีลูกค้าจำพวกแม่ค้าหรือพวก

ชื่อเพื่อเข้ามาเรียกใช้บริการบ่อยเนื่องจากบริเวณตลาดประตูน้ำถูกค้าไม่มีที่จอดรถจึงไม่ได้ขับรถมา แต่คอนกลางคืนจะไปรับผู้โดยสารย่านเจ้าพระยาอาบอบนวดหรืออาบอบนวดย่านถนนเพชรบุรี เนื่องจากมีคนมาเรียกใช้จำนวนมาก ค่าโดยสารปัจจุบันคิดวาระค่ายังไม่ยุติธรรมเนื่องจากใช้มิเตอร์ คนขับรถมักขี่ขาดทุน และค่าเช่ารถแท็กซี่หลักละ 450 บาท ค่าน้ำมันวันละประมาณ 2-300 บาท ค่าล้างรถ 20 บาท ค่าอาหารวันละประมาณ 100 บาท ถ้าวันใดขับรถได้ไม่ถึง 1,000 บาทจะไม่คุ้ม บางวันก็เหลือวันละ 100 บาทเฉลี่ยเดือนละประมาณ 4-500 บาท ซึ่งถือว่ารายได้ยังน้อย เมื่อหักค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายอื่นอีกแทบจะไม่เหลือเก็บ เหตุที่คิดว่ารายได้น้อยเนื่องจากการจราจรติดขัดทำให้ค่าโดยสารไม่คุ้มกัน แต่หากรถไม่ติดขัดจะทำให้มีเดอร์ทัวร์ขึ้นตามความยุติธรรม ในการขับรถแต่ละวันสมาชิกคิดว่าระยะทางเฉลี่ยประมาณวันละ 250 กม. แต่ถ้าวันไหนรถติดขัดจะได้ระยะทางน้อยลง ช่วงเวลาที่ผู้โดยสารเรียกบ่อยจะเป็นช่วงจราจรติดขัดคือประมาณ 16.00-20.00 น. ผู้โดยสารมีทุกประเภททั้งนักเรียน แม่ค้าและคนทำงานทั่วไป ความเร็วเฉลี่ยในช่วงที่การจราจรไม่ติดขัดประมาณ 80 กม/ชม.

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมและออกใบสั่งให้ประมาณ 5 ครั้งแล้ว โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้อหาจอดในที่ห้ามจอด เนื่องจากจอดรถรอผู้โดยสารหรือบางครั้งผู้โดยสารบอกให้จอดเนื่องจากจะลงไปเดินจอดให้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ออกใบสั่งให้ ข้อหาอื่นก็พอบ้างเช่นข้อหาฝ่าฝืนป้ายห้ามเลี้ยว ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร สำหรับการรับผิดชอบเมื่อได้รับใบสั่งส่วนใหญ่จะไปขอรับใบอนุญาตขับขีเอง แต่ถ้าเจ้าของอยู่รู้จักเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะไปเอาให้

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุที่นั่นตั้งแต่ขับรถมาประมาณ 3-4 ครั้งแล้วจำแน่นอนไม่ได้ส่วนใหญ่จะเป็นการเฉี่ยวชนเล็กน้อยและจะเป็นฝ่ายผิดแต่เจ้าของอยู่จะรับผิดชอบเรียกประกันภัยให้และไปสถานีตำรวจส่วนใหญ่จะเป็นประกันภัยประเภทที่ 3 รับผิดชอบเฉพาะตุ๊กตี่ ส่วนความเสียหายที่เกิดกับรถแท็กซี่นั้นเจ้าของอยู่จะออกให้ก่อนและจะหักจากคนขับเอง สมาชิกเคยขับรถเฉี่ยวชนนักศุภมีผู้ได้รับบาดเจ็บหนัก แต่เจ้าของอยู่ได้เข้ามาช่วยเหลือโดยเรียกประกันภัยมาจ่ายค่ารักษาให้กับคนเจ็บ

สมาชิกบอกว่าเรื่องยาชูกำลัง เช่นพวกกระเทียมแดง ถิโหจะรับประทานบ้างเวลาว่างนอนจริงๆ ส่วนพวกยาบ้า ยาขยันอื่นๆ ไม่เคยรับประทานเนื่องจากกลัวถูกจับแต่พอจะรู้ว่าที่ใดขายบ้าง ส่วนบุหรี่จะสูบบ้างแต่ไม่จัดแต่ขณะที่มีผู้โดยสารจะไม่สูบเนื่องจากเหม็นรถจะสูบเวลารับประทานอาหารและมาสูบนอกตัวรถ สูบบุหรี่ทุกยี่ห้อที่มี แต่จะซื้อยี่ห้อสายฝนเนื่องจากราคาถูกและรสชาติดี สูบบุหรี่วันละประมาณ 1/2 ของ ในการขับรถสมาชิกเชื่อมั่นในความปลอดภัยของรถและของตนเอง เนื่องจากเจ้าของอยู่จะเข้มงวดหากเมาสุราจะไม่ให้ขับรถและจะเข้มงวดเรื่องตรวจอุปกรณ์ความพร้อมของรถทั้งน้ำมันเครื่อง ถมรถ ระบบไฟเรียบร้อย และรถต้องสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ขับรถจะหุซหรือจอดรถก็ครั้งไม่แน่นอน หากเหนื่อยก็จะจอดรถและจะพยายามจอดจุดที่สามารถรอผู้โดยสารได้

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่ค่อยมีปัญหาเหมือนกับขับรถตามล้อเครื่องไม่เคยเข้าโรงพยาบาลจะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัด

ปัญหาเกี่ยวกับการขับรถแท็กซี่ใหม่ๆจะมีเกี่ยวกับเรื่องเส้นทางเนื่องจากจะขับทั่วไปกว้างกว่าขับรถตามล้อเครื่องแต่ก็พยายามขามจดจำเส้นทางไว้ หากเป็นทางโคที่ไม่เคยวิ่งมาก่อนและเป็นเส้นทางใหม่ก็จะถามผู้โดยสาร

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายสมชายฯแล้วตามการจับลักษณะต่างๆแล้วแบ่งออกดังๆต่อไปนี้คือ

- การออกรถ ส่วนใหญ่สมชายฯจะออกรถนุ่มนวลเนื่องจากมีผู้โดยสารเว้นแต่ช่วยที่การจราจรติดขัดอาจเร่งรีบเพื่อให้ทันสัญญาณไฟหรือช่วงเปลี่ยนผลัดจะออกรถเร็วเนื่องจากทำให้ทันเวลา

- ความเร็วขณะขับ นายสมชายฯจะขับรถค่อนข้างเร็วแต่แต่นุ่มนวลเพราะว่าสภาพรถยังใหม่และสภาพดีจึงขับนุ่มนวล

- การหยุดรถ จะหยุดนุ่มนวลโดยลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งขณะที่ถ่มรถหาผู้โดยสารอยู่เมื่อผู้โดยสารเรียกข้างทางจะหยุดรถ โดยเร็วบางครั้งไม่ได้ระมัดระวังรถคันหลัง โดยจะหักรถเข้าด้านซ้ายโดยเร็วแต่ก็ไม่เคยประตบอุบัติเหตุมาก่อนแต่อย่างใด

- การแซงรถ สมชายฯจะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแซงด้านขวาและปลอดภัย แต่หากเห็นว่าถนนว่างจะแซงรถด้านซ้ายและในขณะที่แซงจะให้สัญญาณไฟกระพริบซ้าย และสมชายฯเคยแซงรถในที่คับขัน เช่นบนสะพานหรือทางโค้งและเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมเนื่องจากแซงรถในที่คับขันด้วย

- การขับรถ จะขับรถอย่างระมัดระวังไม่เร็วมาก ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 80 กม/ชม.

- การดื่มสุรามินเมาในขณะที่ขับรถ ไม่เคยกระทำเนื่องจากเจ้าของตู้ห้ามดื่มสุราในขณะที่ขับรถ แต่จะมากดื่มหลังจากเปลี่ยนผลัดแล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่นยาบ้าหรือกระทิงแดง ฯลฯ สมชายฯบอกว่ายาบ้าไม่เคยเสพ ส่วนกระทิงแดงหรือติโ คืมเกือบทุกวัน

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตสมชายฯบอกว่า จะขับรถแท็กซี่รับจ้างอีกสักกระยะ หากรายได้ยังไม่ขึ้น จะกลับไปอยู่ต่างจังหวัดและจะเปิดร้านขายของชำและทำเกษตรกรรม ทำนาและเลี้ยงสัตว์เนื่องจากอยากอยู่กับลูกๆบ้าง เมื่อชีวิตกรุงเทพมหานครเนื่องจาก การจราจรติดขัดและค่าครองชีพแพง และจะหาเงินสักก้อนไปลงทุนเคยคิดว่า จะให้ลูกๆได้รับการศึกษาสูงไม่อยากจะลำบากคล้ายตนเอง

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 3

ผู้ให้สัมภาษณ์	นายสุวรรณ (นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์	ว่าที่ ร.ต.อ. อรรถพร สุวิเลิศ นิติตปริญาโท คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และวันเวลา	หน้าโรงพยาบาลรามารินดิ ถนนพระรามหก แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 21.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสุวรรณ๑ เป็นชายไทย อายุ 37 ปี เกิดที่ ด.บ่อพันขัน อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีบุตร 2 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่รถเพียงอย่างเดียว ส่วนภรรยาเลี้ยงลูกอยู่ต่างจังหวัด และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในของกิ่งเพชร เสียค่าเช่าเดือนละ 850 บาท

บุคลิกภาพ

นายสุวรรณ๑ เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากสรีระส่วนบนแม้อายุจะยังไม่ค่อยสูง เป็นคนค่อนข้างอ้วนผิวดำ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากกรามใหญ่และจมูกเล็ก รูปร่างของสุวรรณ๑ สั้นทึดค่อนข้างท้วม สูงประมาณ 165 ซม. ผิวดำ ผมสั้นสรีระบาง มีหนวด ปากหนา กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงสีน้ำเงินเข้ม ใส่เสื้อเชิ้ตสีฟ้าแขนสั้นคล้ายกับคนขับรถแท็กซี่ทั่วไป การแต่งกายไม่สะอาดนัก กริยาวาจาค่อนข้างเรียวและชอบข้ม พูดเสียงดังสำเนียงคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ดื่มสุรา สูบบุหรี่เล็กน้อย

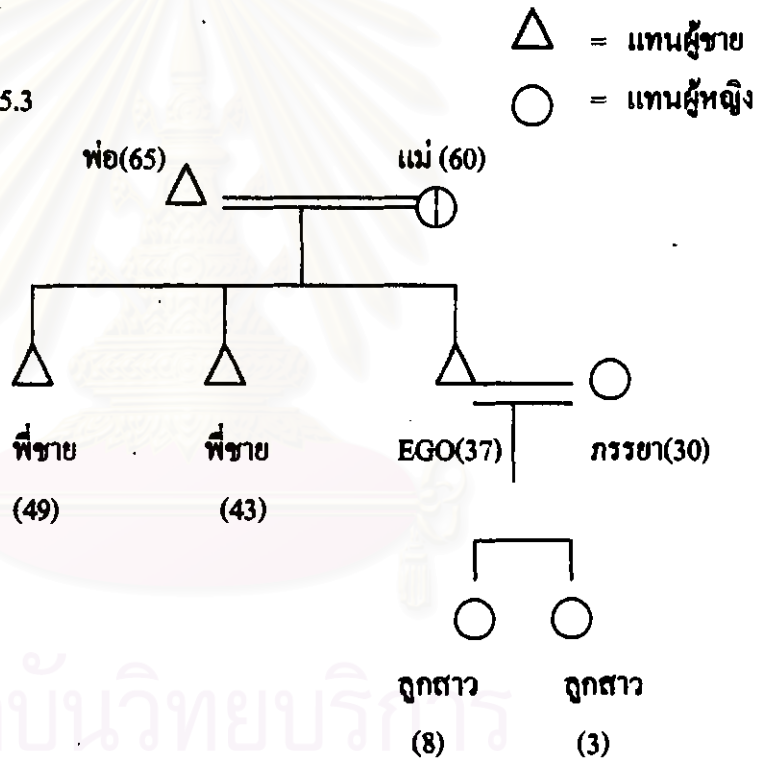
ประวัติของนายสุวรรณ๑

นายสุวรรณ๑ เกิดมาในชีวิตชาวชนบท มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นคนสุดท้อง พี่คนโตเป็นคนพิการอยู่กับบิดามารดาที่บ้าน ส่วนคนกลาง ขับรถแท็กซี่อยู่ย่านตลาดหัวขวง บิดามารดาเป็นชาวนา โดยสุวรรณ๑ ก็เป็นชาวนามาก่อน มีที่นาทั้งหมด 15 ไร่ ก็ทำแบบพอยังชีพ เก็บเกี่ยวข้างเขาใส่ยุ้งฉางไว้รับประทาน ส่วนอาหารนั้นหาตามทุ่งนา และห้วยหนองคลองบึง สุวรรณ๑ ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านของสุวรรณ๑ ได้เรียนแค่ชั้น ป.4 เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดา ช่วยทำนาและเลี้ยงสัตว์ และเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2530 พี่ชายซึ่งมาทำงานขับรถแท็กซี่เรื่องรับจ้างอยู่กรุงเทพฯ ได้ชวนสุวรรณ๑ เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ เนื่องจาก

เห็นพี่ชายมีรายได้นิดและมีเงินไปให้บิดามารดาด้วย จึงได้เข้ามาอยู่กับพี่ชาย และเมื่อเข้ามาใหม่ๆ ได้ทำงานเป็นเด็กปั๊มอยู่ที่ปั๊มน้ำมันในถนนบรรทัดทอง และช่วงนั้นได้พักอาศัยอยู่กับพี่ชาย และพี่ชายได้พาขับรถตามล้อเครื่อง หัดให้ขณะที่เป็นเด็กปั๊มจึงรู้เส้นทางบ้าง และหลังจากทำงานเป็นเด็กปั๊มอยู่ 2 ปี จึงได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ด และหลังจากได้ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวมาจึงได้มาขับรถตามล้อเครื่องอยู่ย่านรองเมือง ซึ่งรายได้นิดก็คิดว่าเด็กปั๊มและส่วนใหญ่จะขับทั่วไปรับส่งผู้โดยสารจนกระทั่งชำนาญเส้นทาง และเห็นว่ารถตามล้อเครื่องเมื่อขับแล้วอากาศร้อน เหม็นควันรถ จึงได้มาเช่ารถแท็กซี่อยู่แถวแท็กซี่ วิ ไอ พี จำกัด ถนนพระรามหก โดยพี่ชายเป็นผู้พามาฝากและค้าประกันให้ และได้ขับอยู่ที่นี่มานานประมาณ 7-8 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ดังไดอแกรมที่ 5.3

สุวรรณฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว บิดาอายุ 65 ปี ส่วนมารดาอายุ 60 ปี โดยคนใดเป็นคนพิการมาแต่กำเนิด แขนขาไม่แข็งแรงและจะอยู่กับบิดามารดาที่บ้าน ทุกคนจะช่วยดูแล ส่วนพี่คนรองขับรถแท็กซี่อยู่หัวขวาง มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ย่านหัวขวางเช่นเดียวกัน ไปมาหาสู่กันเสมอ ส่วนสุวรรณฯ นั้นแต่งงานเมื่อประมาณปี พ.ศ.2532 จดทะเบียนสมรสด้วย ภรรยาเป็นคนจังหวัดสุรินทร์ มาพบกันที่กรุงเทพฯ โดยภรรยาทำงานเป็นลูกจ้างอยู่ที่ตลาด โป้เบ๊ และหลังจากนั้นจึงได้ไปมาหาสู่และแต่งงานกัน ปัจจุบันมีบุตรแล้ว 2 คน คนโตพี่ก๊ก อายุ 8 ขวบ เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 4 ที่บ้านจังหวัดสุรินทร์ ส่วนคนเล็กชื่อกุก อายุ 3 ขวบ อยู่กับภรรยาที่บ้าน ภรรยามีอาชีพทำนา และสุวรรณฯ มีนาอยู่ 10

ไว้ ที่จังหวัดสุรินทร์ฯ ความสัมพันธ์กับภรรยาและบุตรดีมากเนื่องจากสุวรรณฯจะต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูและหากมีเวลาว่างจะเดินทางกลับและนำเงินไปให้ภรรยาและทุกเดือนจะกลับบ้านเดือนละ 1 ครั้ง

ชีวิตประจำวัน

สุวรรณฯจะขับรถในกะกลางคืน - คือระหว่างเวลาประมาณ 14.00 น.ถึงเวลาประมาณ 02.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น.และหลังจากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้ซึ่งอยู่ใกล้พอสสมควร เพื่อรับรถ จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถ และหาอาหารที่ร้านอาหารหน้าตู้รับประทาน หากรถกะก่อนยังไม่มาส่งก็จะคอยและอาจจะเข้าไปพูดคุยกับเจ้าของตู้ แต่ส่วนมากจะตรวจสภาพรถ มากกว่าเพื่อให้เกิดความปลอดภัย เมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสารทั่วไป ไม่เลือกเพศและวัย และจะมีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ เนื่องจากรถไม่ติดและผู้โดยสารมาก ได้แก่ ตลาดไต้เบ๊ ตลาดประจูน้า ตลาดหมอนซิด ส่วนเวลากลางคืนจะไปรับผู้โดยสารบริเวณ ปิ่นเกล้า

และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 20.00 น.ตามร้านอาหารทั่วไป แต่จะเลือกร้านที่มีที่นั่งจอดรถและสามารถรอผู้โดยสารได้ จะรับประทานอาหารได้ทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่อาหารเย็นจะไปรับประทานที่ย่านปิ่นเกล้า หากผู้โดยสารไม่เรียกไปส่งบริเวณอื่น และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะขับรถรับส่งผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด และเมื่อเวลาประมาณ 01.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั๊มน้ำมัน เพื่อล้างทำความสะอาดรถทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่งสุวรรณฯจะช่วยทำความสะอาดด้วยเนื่องจากเป็นรถคันที่ขับประจำ และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นระเบียบของตู้ก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักและจะมารับประทานอาหารที่บริเวณปากซอยกิ่งเพชรก่อนที่จะกลับบ้านพักผ่อน และเมื่อถึงบ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วเข้านอนประมาณ 03.00 น.เป็นประจำแทบทุกวัน เดือนหนึ่งจะทำงานประมาณ 28 วัน พักประมาณ 2-3 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่น ตรุษจีน สงกรานต์ หรือวันขึ้นปีใหม่ก็จะเดินทางกลับต่างจังหวัด และหากเป็นวันหยุดก็ไม่ได้พักผ่อนก็จะเดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อหาภรรยา

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สุวรรณฯ คิดว่ารถในกรุงเทพฯทุกวันนี้ติดมากขึ้นเกือบทั้งวัน สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด รถยนต์มากขึ้น และผู้ขับขี้อารถไม่เป็นระเบียบ ไม่เคารพกฎจราจร มีรถเก่าและสภาพไม่ดีมาวิ่งบนทางทำให้ถนนชำรุดและเกิดรถเสียทำให้รถติดได้

เกี่ยวกับรถแท็กซี่ คิดว่าเป็นตัวที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรได้มาก เนื่องจากคนขับรถส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว จอครรถก็คขวางการจราจร รับส่งผู้โดยสารโดยไม่คำนึงถึงคนอื่น และขับรถประมาทหวาดเสียวก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ที่แท็กซี่มีพฤติกรรมดังกล่าวคิดว่าเกิดจากการศึกษาค่ำ เร่งรีบเพื่อให้ทันเวลาและเกรงว่าจะได้ค่าโดยสารไม่พอค่าเช่าก็มี บางทีก็เกิดจากผู้โดยสารให้ไปส่งไกลจึงเกิดการเถียงราคาค่าขึ้นได้ทำให้รถจอดนาน

วิธีการแก้ไขปัญหารถติดขัด สุวรรณฯ คิดว่าจะต้องทำสะพานลอยข้ามทางแยกให้มากขึ้น และขุดอุโมงค์ให้ได้เกือบทุกแยกจะช่วยให้รถผ่านได้โดยสะดวกไม่ติดขัด และให้รถที่กลับรถไปกลับได้สะพานตามสี่แยกต่างๆ และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้มงวดกับพวกที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

ปัญหาของรถแท็กซี่ สุวรรณฯ คิดว่า ค่าเช่าแพง และค่าน้ำมันทุกวันก็แพงขึ้น ประกอบกับอัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้นไม่ยุติธรรม ก็ขอให้มีการแก้ไขใหม่เพื่อให้เป็นธรรมทั้งผู้เช่ารถ เจ้าของรถและผู้โดยสาร และคิดว่าจะต้องมีรถแท็กซี่รับส่งผู้โดยสารต่อไป จะยกเลิกไม่ได้ เนื่องจากช่วยให้คนมีงานทำจำนวนมาก และอีกทั้งช่วยผู้โดยสารที่ต้องการความเร่งด่วนและสะดวกสบายถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็วกว่ารถโดยสารประจำทาง และสามารถให้บริการได้ทุกเทศทุกวัย ทุกอาชีพ และอยากให้มิเตอร์รถแท็กซี่มากขึ้นจะได้ไม่ต้องถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของสุวรรณฯ นั้นดังที่กล่าวมาแล้วว่าตั้งแต่เด็กมีอาชีพทำนา และเมื่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้มาทำงานเป็นเด็กปัมน้ำมัน และมาขับรถตามล้อเครื่อง จนกระทั่งได้มาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบกับรายได้คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า สุขภาพดีกว่า และมีความเป็นอิสระโดยขับรถแท็กซี่มานานประมาณ 7-8 ปี ก็พออยู่ได้สามารถเลี้ยงบุตรและภรรยาได้และสามารถปลูกบ้านได้ 1 หลังสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือ

1. ค่าเช่ารถ 430 บาท
2. ค่าน้ำมันประมาณ 200-300 บาท
3. ค่าล้างรถ 20 บาท
4. ค่าอาหารและเครื่องคืมประมาณ 100 บาท

จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละประมาณ 6-700 บาท และสุวรรณฯ จะมีกำไรเหลือวันละประมาณ 3-400 บาท ก็สามารถพอเหลือเก็บได้ ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก ส่วนความเร็วรถนั้นไม่แน่นอนเช่นเดียวกัน หากเป็นเวลาเย็น การเคลื่อนที่รถจะช้าเนื่องจากปัญหาการจราจรติดขัด ส่วนเวลากลางคืนถึงดึก รถสามารถเคลื่อนที่ได้เร็วขึ้น และหากผู้โดยสารให้ขึ้นทางด่วนก็จะขับได้เร็วขึ้นเช่นเดียวกัน เคยขับรถนานสุดทั้งหมด 13 ชม. ไม่ได้พักโดยผู้โดยสารให้ไปส่งต่างจังหวัด

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งเพียงครั้งเดียวตั้งแต่ปี พ.ศ.2534
 ซ้อหา จอครดในที่ห้ามจอด และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ได้
 ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวตักเตือน หรือบางครั้งก็จะขอเงิน ซึ่งสุวรรณฯ ไม่อยากเสียเวลาก็ให้เงินไป
 ซ้อหาที่ถูกเรียกบ่อยๆ ได้แก่แต่งตัวไม่เรียบร้อย แต่งตัวไม่สวมรองเท้าให้ดี

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุนั้น เคยประสบอุบัติเหตุครั้งเดียวคือขับรถเฉี่ยวชนด้านท้ายรถคันอื่น
 เนื่องจากเบรกไม่อยู่ เหตุเกิดบริเวณสี่แยกหลักสี่ ท้องที่ สน.ทุ่งสองห้อง -ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ
 และหลังจากเกิดเหตุแล้วได้เรียกเจ้าของรถและบริษัทประกันภัยไปที่เกิดเหตุ และได้มีร้อยเวรสอบ
 ตวนมาตรวจสถานที่เกิดเหตุและนำรถที่เกิดเหตุทั้งสองคันไปที่ สน.ทุ่งสองห้องและเปรียบเทียบ
 ปรับสุวรรณฯ เป็นเงินจำนวน 400 บาท และหลังจากนั้นพนักงานประกันภัยได้ออกใบซ่อมรถให้
 กับรถคู่กรณี ส่วนรถแท็กซี่ สุวรรณฯ ได้ให้เจ้าของรถนำไปซ่อมเนื่องจากค่าเสียหายไม่มากนัก และ
 ได้ผ่อนชำระค่าซ่อมให้กับผู้จนหมดแล้ว

สุวรรณฯ บอกว่าเรื่องยาสูบกำลัง เครื่องดื่ม จักรเย็บผ้า กระดาษ กระทั่งแดง หรือลิโพ
 ต่างๆนั้น คิมบางครั้งเมื่อเห็นว่าง่วงและเพลียจะทำให้ร่างกายกระปี้กระเป่า ส่วนยาบ้าหรือยาเสพติด
 อื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบไม่ดี ส่วนบุหรี่นั้นสูบเล็กน้อย ไม่มากวันละประมาณ 1/2
 ซอง สูบยี่ห้อกรองทิพย์ พยายามจะเลิกแล้วแต่เลิกไม่ได้เนื่องจากสูบมาเป็นเวลานานประมาณ 10
 ปี จะสูบบุหรี่ในกรณีรถไม่มีผู้โดยสารหรือขณะที่พักรับประทานอาหาร ส่วนสุรานั้นไม่ดื่มเลย
 เนื่องจากทำลายสุขภาพและไม่มีเงินซื้อ

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่
 จะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัดและซื้อยามารับประทานก็หาย

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายสุวรรณฯ ตามลักษณะการขับขี่
 ต่างๆแล้ว มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- การออกรถ สุวรรณฯจะออกรถนุ่มนวล แม้จะเป็นรถเกียร์ธรรมดา แต่สภาพ
 รถยังใหม่ทำให้สามารถขับได้อย่างนุ่มนวล แต่มีบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรไล่ขณะที่จอครดผู้
 โดยสารจะออกรถอย่างรวดเร็วเนื่องจากกลัวถูกจับกุม

- ความเร็วขณะที่ขับรถ สุวรรณฯบอกว่าขับรถไม่เร็วมากเนื่องจากจะต้องหาผู้
 โดยสารข้างทางและต้องระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากหากเกิดอุบัติเหตุแล้วไม่คุ้มเสียค่าใช้จ่าย
 มากและยังถูกพักงานด้วย และประกอบกับการจราจรในกรุงเทพมหานครติดขัดทำให้ขับรถเร็ว
 มากไม่ได้ แต่บางครั้งเป็นช่วงว่างกะเปลี่ยนคันจะต้องรีบก็ขับเร็วเช่นเดียวกันแต่คิดว่าไม่เกินกฎ
 หมายกำหนด

- การหยุดรถ จะหยุดรถอย่างช้าๆ โดยลดความเร็วรถลงก่อน และเหยียบเบรค
 และครัชตามลำดับ และก็เคยหยุดอย่างเร็วขณะที่ขับรถหาผู้โดยสารเห็นผู้โดยสารเรียกก็เคยขับเข้า

ข้างทางอย่างรวดเร็วเนื่องจากเกรงว่ารถแท็กซี่คันอื่นจะรับผู้โดยสารก่อน และบางครั้งขณะที่ขับรถส่งผู้โดยสารอยู่นั้น ผู้โดยสารให้หยุดก็หยุดเร็วเช่นเดียวกัน

- การแข่งรถ สุวรรณฯ บอกว่า จะพยายามแข่งตามกฎจราจรคือแข่งด้านขวา แต่บางครั้งหากช่องทางการจราจรว่างด้านซ้ายก็เคยแซงขึ้นด้านซ้ายเช่นเดียวกันและจะใช้ความระมัดระวัง และจะเปิดไฟให้สัญญาณแข่งบางครั้งเท่านั้น

- การขับรถ จะขับรถอย่างระมัดระวังไม่รวดเร็วดังที่กล่าวมาแล้วเนื่องจากจะต้องหาผู้โดยสารและเกรงจะเกิดอุบัติเหตุ

- การขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร จะไม่ฝ่าฝืนเนื่องจากเกรงจะเกิดอุบัติเหตุ และจะปฏิบัติตามสัญญาณไฟและตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรตั้ง แต่เคยขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจรตีแดงเวลากลางคืนเห็นถนนว่างและไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรแต่ได้ใช้ความระมัดระวังมาก

- การดื่มสุรามินเมา ขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับรถเนื่องจากไม่ดื่มอยู่แล้ว

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่วางแผนไว้แต่จะขับรถแท็กซี่ไปเรื่อย ๆ และเคยคิดว่าหากมีเงินมากก็จะซื้อรถแท็กซี่เป็นของตนเองจะได้ไม่ต้องเสียค่าเช่า และสามารถขับได้ตลอดเวลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้จับขังรูดแท็กซีในกรุงเทพมหานคร คนที่ 4

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสมควร (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ. อรรถพร สุวิเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา ในรูดแท็กซี จับจากหมู่บ้านประจักษ์เวศน์ 2 ระยะ 3 ไปที่อนุสาวรีย์
ค่อเนื่องกัน
เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสมควรฯ เป็นชายไทย อายุ 29 ปี เกิดที่ อ.เกษตรวิสัย จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษา จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่โรงเรียนประจำอำเภอ ปัจจุบันแต่งงานแล้วยังไม่มียุติ และได้ประกอบอาชีพจับรูดแท็กซีเพียงอย่างเดียว ส่วนภรรยาทำงานอยู่ที่บริษัทฯ ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าของเจ้าของอู่รูดแท็กซี เสียค่าเช่าเดือนละ 2,000 บาท ฐานะยากจน

บุคลิกภาพ

นายสมควรฯ เป็นบุคคลที่สนุกสนานร่าเริง แต่บางครั้งหน้าตาค่อนข้างเครียด และเป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป สมควรฯ เป็นคนค่อนข้างตัวเล็ก รูปร่างสันทัก สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำแดง หมองทรวงตันสีดำ ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีน้ำเงิน เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีฟ้าค่อนข้างสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูแลสุขภาพดีแล้วกระฉับกระเฉง ภิรยวาจาค่อนข้างเรียบร้อย พูดเสียงดังชัดเจนพูด ส่วนมากจะเด็ดขาด สอบถามเด็กคืบตุรามา นานแล้วเนื่องจากภรรยาขอร้องไม่ให้คืบ ไม่สูบบุหรี่

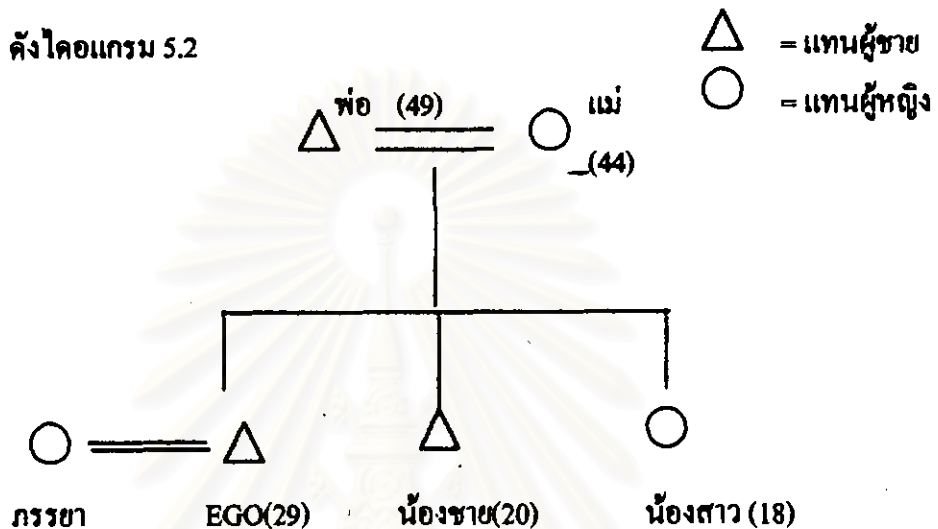
ประวัติของนายสมควรฯ

นายสมควรฯ เกิดมาในชนบทถูกขานา เนื่องจากบิดาและมารดามีอาชีพทำนาและเป็นมรดกตกทอดต่อกันมา โดยถูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 70 ไร่ตั้งแต่เกิดมาก็พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุย่างได้เข้าโรงเรียนจึงเข้ารับการศึกษาที่โรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้าน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 แล้วได้ไปเรียนต่อที่โรงเรียนประจำเขตถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แต่ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และสมัยก่อนมีแฟนจึงพากันเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานครเนื่องจากไม่ชอบชีวิตชานาต้องเหนื่อยและรายได้น้อย และขณะที่อาชีพทำนาชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือคืออาศัยฝนตกตามธรรมชาติ

ถึงจะถงมือทำนาได้ โดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานคือขับรถแท็กซี่เลยเนื่องจากเพื่อนๆที่หมู่บ้านมาขับรถแท็กซี่จำนวนมากและเช่าขับอยู่ใกล้ตลาดโคตติเชียม แต่ก่อนขับรถไม่คงให้เพื่อนๆหัดให้ และประกอบกับเคยขับมาก่อนจึงขับได้ และขับได้ประมาณ 3 ปี เห็นว่ารายได้ดี

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.2

สมควรฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน มีนายสมควรฯ น้องชายคนรองและน้องสาว 1 คน โดยบิดามีอายุประมาณ 49 ปี มารดา มีอายุประมาณ 44 ปี ประกอบอาชีพทำนนาน โดยน้องชายและน้องสาวอายุ 18 ปีก็ไม่ได้ทำงานอื่นประกอบอาชีพทำนาช่วยบิดามารดา และให้ดูแลบิดามารดาและเลี้ยง วัวและควายที่บ้านที่มีอยู่ประมาณ 5 ตัวหลังจากสมชายฯมาทำงานที่กรุงเทพมหานคร ได้พาภรรยาซึ่งเป็นคนที่เรียนที่โรงเรียนเดียวกันคนละหมู่บ้านแต่ยังไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน โดยภรรยาได้มาทำงานเป็นแม่บ้านอยู่บริษัทแห่งหนึ่งใกล้กับโรงแรมเอเชีย เงินเดือน 5,000 บาท

ชีวิตประจำวัน

สมควรฯ จะขับรถในช่วงเช้าถึงกลางวันตั้งแต่เวลาประมาณ 05.00 น.ถึงเวลาประมาณ 16.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณ 04.00 น.วันจากบ้านพักแล้วทำภาระกิจส่วนตัว จากนั้นก็จะเดินมาที่อู่ซึ่งมีรถจากหลักกลางคืนนำมาส่งไว้หน้าอู่ และจะรับบุญแจรดต่อจากคนขับผลัดก่อนและทำการตรวจสอบความพร้อมของรถอุปกรณ์ทุกอย่างเช่น เช็คน้ำมัน เช็คน้ำ เช็ครถไฟให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหาจะแจ้งให้กับเจ้าของอู่ทราบและให้ช่างประจำอู่ทำการซ่อมให้ และเมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้วจากนั้นจะขับรถออกจากอู่เพื่อไปรับส่งผู้โดยสารตามปกติ โดยจะหาอาหารรับประทานบริเวณใกล้กับอู่ซึ่งมีราคาถูกและได้พูด

คุยกับเพื่อนฝูงด้วยและจากนั้นจะไปรับส่งผู้โดยสารเรื่อยๆ ตามบริเวณที่เคยไปแต่ส่วนมากจะวิ่งรับทั่วไป

ส่วนบริเวณที่ไปรับผู้โดยสารบ่อยๆ จะเป็นหน้าโรงพยาบาลรามธิบดี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า และบริเวณหน้าโรงแรมเอเชีย ถนนพญาไท เนื่องจากผู้ใช้โดยสารเรียกบ่อย และจะขับมารับส่งผู้โดยสารเรื่อยไปจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเมื่อเวลาประมาณ 12.00 น.โดยจะรับประทานอาหารบริเวณใดก็ได้แต่ส่วนมากจะแวะไปจอร์จทาวน์ผู้โดยสารและจะพักรับประทานอาหารใกล้กับที่ทำงานของภรรยา และจะพักรับประทานอาหารประมาณ 30 นาที จากนั้นจะขับรถหาผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆเรื่อยไป และจะหลีกเลี่ยงเส้นทางที่จราจรติดขัดจนกระทั่งก่อนเวลาประมาณ 15.00 น.จะต้องนำรถไปล้างที่ปั๊มคาร์ตเท็กซ์ ถนนเพชรบุรี ใกล้กับแยกจตุรพงษ์ เพื่อล้างรถก่อนที่จะส่งมอบให้กับลูกค้าต่อไป ซึ่งเป็นกฎระเบียบของทางอู่ว่าจะต้องนำรถไปล้างก่อนส่งมอบรถทุกครั้ง โดยอัตราค่าล้างรถราคา 20 บาท ซึ่งเป็นการล้างภายนอกและจะทำการตรวจสอบรถด้วยความพร้อมสมบูรณ์หรือไม่ และจากนั้นจะต้องเติมน้ำมันให้เต็มถังรถทุกครั้งเพื่อจะส่งมอบให้กับลูกค้าต่อไป ซึ่งทุกคนจะปฏิบัติตามดังกล่าวและหลังจากเติมน้ำมันแล้วจะนำรถไปอู่เพื่อมอบให้กับลูกค้าอื่นและหลังจากนั้นจะ กลับบ้านพักคอยภรรยาคลับบ้าน ซึ่งปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวเป็นประจำแทบทุกวัน ซึ่งการขับรถจะใช้เวลาประมาณเกือบ 10 ชม.หากขับนานกว่านั้นร่างกายไม่ไหวและส่วนที่เหลือจะเป็นเวลาพักผ่อน ซึ่งขับรถเกือบทุกวันและจะมีหยุดพักเดือนละประมาณ 4-5 วัน แต่หากจะหยุดวันใดก็จะต้องบอกกับเจ้าของอู่ก่อนเพื่อจะได้หาคนแทนหรือที่เรียกว่าอะไหล่ซึ่งเจ้าของอู่จะหาเตรียมไว้

ในขณะที่ขับรถจะมีการเปิดวิทยุฟัง หากเป็นช่วงการจราจรไม่ติดขัดจะเปิดเพลงเบาๆ แต่หากเป็นช่วงที่การจราจรติดขัดเปิดคลื่น จศ.100

ส่วนถ้าวันได้หยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่มักจะนอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัดเพื่อไปหาภรรยาและบุตร วันหยุดเสาร์อาทิตย์ก็ขับรถเช่นเดียวกันและรายได้ดีกว่าวันธรรมดาด้วย

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สมควรฯคิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการถนนมีน้อยและรถจำนวนมากขึ้น และถนนเพิ่มขึ้นไม่เท่ากับจำนวนรถ ถนนไม่ได้มาตรฐานมีทางแยกจำนวนมากทำให้รถจอดตัว และประกอบกับการจราจรทุกวันนี้ผู้ขับขี่รถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ขับไม่มีมรรยาท และกรณีที่มีการทำถนนหรือก่อสร้างต่างๆ ไม่แล้วเสร็จก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรติดขัดได้ และสมควรฯเห็นว่ารถแท็กซี่มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาจราจร ได้พอสมควรเนื่องจากจะช่วยลดคนมานั่งรถแท็กซี่แล้วไม่ซื้อรถยนต์มากขึ้นและทุกวันนี้การนั่งรถแท็กซี่ก็สะดวกสบายและราคาต่ำ

โดยสารก็ถูกกว่าเดิม และสามารถเรียกใช้ได้ทุกเพศทุกวัย มีความสะดวกสบายถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว

และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถแท็กซี่คือ คนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขัปรดไม่มีมรรยาท จอครดในที่ห้ามจอดหรือจอครดซ้อนคัน ซึ่งสมควรฯไม่เคยทำผิดและไม่เคยถูกจับแต่อย่างใด

วิธีในการแก้ไขปัญหายาจรในกรุงเทพมหานครทุกวันสมควรฯคิดว่าน่าจะทำถนนมากขึ้น จะต้องมีการวางจราจรมากขึ้นหรือไม่ก็ให้มีสะพานลอยหรือจุดคูโมงค์ข้ามและลอดถี่แยกมากขึ้น และให้เข้มงวดกับพวกที่กระทำความผิดกฎหมายจราจรดำเนินการอย่างเฉียบขาด

ปัญหาของรถแท็กซี่นั้น สมควรฯคิดว่าค่าเช่ารถแพงมากไปและรถแท็กซี่มีจำนวนมากทำให้รายได้น้อยลงและประกอบกับรถติดมากทำให้แล่นได้ไม่มากนักน้ำมันก็ราคาแพงขึ้นและ

การประกอบอาชีพ

สำหรับการประกอบอาชีพนั้น สมควรฯบอกว่าทำมาตั้งแต่เด็กเกิดเนื่องจากเกิดมาเป็นลูกชานาพอเริ่มทำมาได้ก็ช่วยบิดามารดาทำมา ซึ่งขณะที่อยู่ต่างจังหวัด เป็นเกษตรกรเต็มตัวและทำมาเป็นเวลานานหลายปี จนกระทั่งภรรยา ชักชวนเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานคร จึงเข้ามาทำงาน โดยตอนที่เข้ามาแรกๆ ได้เข้ามาทำงานขัปรดแท็กซี่เลยโดยฝึกหัดขับประมาณ 1 เดือน แต่ยังไม่รู้เส้นทางแต่จะอาศัยผู้โดยสารบอกเส้นทางและพยายามจดจำไว้ บางวันจะมานั่งดูแผนที่และให้เพื่อนช่วยอธิบาย โดยก่อนขัปรดได้เดินทางกลับไปทำใบอนุญาตขัปรดสาธารณะรับจ้างที่ขนส่งทางบกจังหวัดร้อยเอ็ด โดยไปสอบด้วยตัวเอง สอบเพียง 1 ครั้งก็ได้ และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าใกล้ๆกับอู่รถแท็กซี่ และได้พักกรรยามาอยู่ด้วยค่าเช่าบ้านเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งรายได้พออยู่ได้ และค่าเช่ารถแท็กซี่ผลัดละ 450 บาท ค่าน้ำมันวันละประมาณ 2-300 บาท ค่าถังรถ 20 บาท ค่าอาหารวันละประมาณ 100 บาท ถ้าวันใดขัปรดได้ไม่ถึง 1,000 บาทจะไม่คุ้ม บางวันก็เหลือวันละ 2-300 บาทเฉลี่ยเดือนละประมาณ 6,000-7,000 บาท ซึ่งถือว่ารายได้ยังน้อย เมื่อหักค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายอื่นอีกแทบจะไม่เหลือเก็บ ในการขัปรดแต่ละวันสมควรฯคิดว่าระยะทางเฉลี่ยประมาณวันละ 250 กม.ดูจากหน้าปัดรถ แต่ถ้าวันใดรถติดขัจะไ้ระยะทางน้อยลง ช่วงเวลาที่ผู้โดยสารเรียกบ่อยจะเป็นช่วงจราจรติดขัดคือประมาณ 07.00-09.00 น.ผู้โดยสารมีทุกประเภททั้งนักเรียน แม่ค้าและคนทำงานทั่วไป .

ตั้งแต่ขัปรดมาไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมเพียงแต่เรียกและว่ากล่าวตักเตือนกรณีจอครดรับส่งผู้โดยสารกิดขวางการจราจร ไม่ได้ออกไปสั่งให้

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุที่นั่นตั้งแต่ขัปรดมาประมาณ 1 ครั้งแล้วเป็นการเฉี่ยวชนเล็กน้อยโดยได้ขัปรดเฉี่ยวชนด้านข้างรถจักรยานยนต์เสียหายเล็กน้อยและคนขับได้รับบาดเจ็บแขนถลอกได้จ่ายค่าเสียหายให้ 1,000 บาท โดยไม่ต้องไปสถานีตำรวจแต่อย่างใด

สมควรบอกว่าเรื่องยาฆ่าแกง เช่นพวกกระทิงแดง ทีโพอะรับประทานบ้างเวลาว่างนอนจริงๆ ส่วนพวกยาบ้า ยาอื่นอื่นๆไม่เคยรับประทานเนื่องจากกลัวถูกจับแต่พอจะรู้ว่าทีโพอะบ้าง ส่วนนุห์ไม่สูบบุหรี่และจะเข้มนวดเรื่องตรวจอุปกรณ์ความพร้อมของรถทั้งน้ำมันเครื่อง ถมรถ ระบบไฟเรียบร้อย และรถต้องสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ขับรถจะหยุดหรือจอดรถไม่นอนกำหนดไม่ได้ หากเหนื่อยก็จะจอดรถและจะพยายามจอดจุดที่สามารถรอผู้โดยสารได้

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่ค่อยมีปัญหาเหมือนกับขับรถตามล้อเครื่องไม่เคยเข้าโรงพยาบาลจะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัด

ปัญหาเกี่ยวกับการขับรถแท็กซี่ใหม่ๆจะมีเกี่ยวกับเรื่องเส้นทางเนื่องจากจะขับทั่วไปกว้างกว่าเส้นทางไว้ หากเป็นทางใดที่ไม่เคยวิ่งมาก่อนและเป็นเส้นทางใหม่ก็จะถามผู้โดยสาร

ถ้าสำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายสมชายฯแล้วความการขับลักษณะต่างๆแล้วแบ่งออกดังต่อไปนี้คือ

- การออกรถ ส่วนใหญ่สมควรฯจะออกรถนุ่มนวลเนื่องจากมีผู้โดยสารเว้นแต่ช่วยที่การจราจรติดขัดอาจเร่งรีบเพื่อให้ทันสัญญาณไฟหรือช่วงเปลี่ยนผลัดจะออกรถเร็วเนื่องจากทำให้ทันเวลา

- ความเร็วขณะขับ นายสมควรฯจะขับรถค่อนข้างเร็วแต่แต่นุ่มนวลเพราะว่าสภาพรถยังใหม่และสภาพดีจึงขับนุ่มนวล แต่เมื่อขับรถใหม่ก็ขับเร็วมากเนื่องจากขับรถยังไม่เก่งปัจจุบันขับเก่งแล้วก็เลยขับเร็วขึ้น

- การหยุดรถ จะหยุดนุ่มนวลโดยลดความเร็วก่อน แต่บางครั้งขณะที่ถ่มรถหาผู้โดยสารอยู่เมื่อผู้โดยสารเรียกข้างทางจะหยุดรถโดยเร็วบางครั้งไม่ได้ระมัดระวังรถคันหลังโดยจะหักรถเข้าด้านซ้ายโดยเร็ว

- การแซงรถ นายสมควรฯจะพยายามปฏิบัติตามกฎหมายจราจร โดยแซงด้านขวาและปลอดภัย แต่หากเห็นว่าถนนว่างจะแซงรถด้านซ้ายและในขณะที่แซงจะให้สัญญาณไฟกระพริบด้วย

- การขับรถ จะขับรถอย่างระมัดระวังไม่เร็วมาก ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 70- 80 กม/ชม.

- การดื่มสุรามึนเมาในขณะที่ขับรถ ไม่เคยกระทำเนื่องจากไม่ดื่มสุราอยู่แล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท เช่นยาบ้าหรือกระทิงแดง ฯลฯสมควรฯบอกว่ายาบ้าไม่เคยเสพ ส่วนกระทิงแดงหรือทีโพอะ คืมบางวัน

ชีวิตในอนาคต

ถ้าสำหรับชีวิตในอนาคตสมควรฯบอกว่าจะขับรถแท็กซี่รับจ้างไปเรื่อยๆ เนื่องจากการศึกษาค่ำและไม่มีความรู้จะไร้มาก แต่หากมีงานอื่นทำดีกว่าก็จะเปลี่ยนงาน โดยจะเก็บเงินทองไปปลูกบ้านไว้ที่ต่างจังหวัดเนื่องจากบิดามารดาที่มีที่นาอยู่มาก

สัมภาษณ์คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครคนที่ 5

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายจักรี (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา บริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลพลาซ่า ลาดพร้าว
 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

จักรีฯ เป็นชายไทย อายุ 28 ปี เกิดที่ ด.โนเมือง อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันมีอาชีพขับรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว มีครอบครัวแล้ว แต่ยังไม่มีการจดทะเบียนเป็นครอบครัวค่อนข้างเล็ก มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ภรรยาทำอาชีพรับจ้างขายเสื้อผ้าประจำห้าง เป็นชาวจังหวัดเดียวกัน ชีวิตต้องขยันทำงานไม่ค่อยมีเวลาที่จะอยู่ในสังคมต้องทำงานทั้งสองคนเพื่อจะเก็บเงินไว้ซื้อบ้าน

บุคลิกภาพ

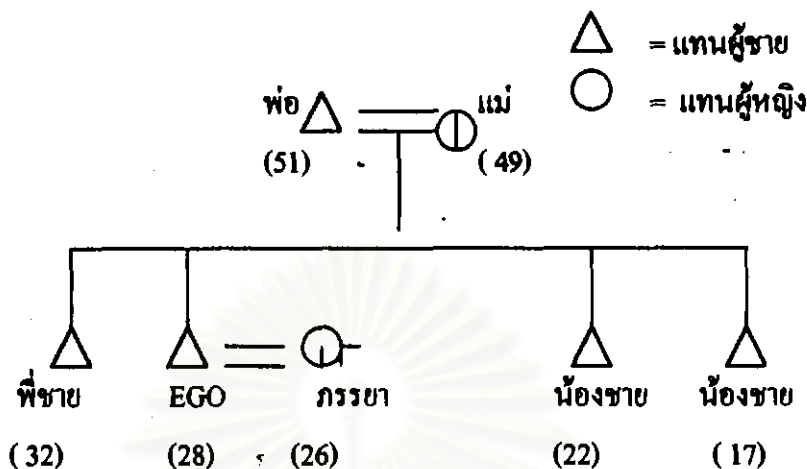
จักรีฯ เป็นคนที่พูดเสียงเบา ลักษณะเป็นคนภาคกลางมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ถึงแม้ว่าจะเรียนไม่สูง แต่จากการตอบคำถามแล้วดูเป็นคนค่อนข้างจะฉลาด และมีอารมณ์ขัน รูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว สูงประมาณ 175 ซม. ตัวใหญ่ รูปร่างดีทึด การแต่งกายเรียบร้อย แต่ผมจะยาวเกือบปะบ่า

ประวัติชีวิต

ในหมู่บ้านของจักรีฯที่จังหวัดนครสวรรค์ เป็นชนบทมีลักษณะวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตคล้ายกัน คือประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา เรียนไม่สูงมากส่วนใหญ่จะหางานทำหรือทำนาช่วยพ่อแม่ และเนื่องจากเป็นเกษตรกรรมแบบยังชีพไม่ได้เพื่อการค้า ทำให้รายได้ไม่ดี และคนในหมู่บ้านจะเดินทางไปทำงานตามโรงงานในจังหวัดใกล้เคียงหรือเดินทางหางานทำที่กรุงเทพมหานคร และเมื่อจักรีฯเดินทางเข้ามากรุงเทพฯแล้วได้มาทำงานรับจ้างอยู่ร้านอาหารซึ่งมีเพื่อนๆหมู่บ้านเดียวกันทำงานอยู่แต่รายได้ก็ไม่มาก ต่อมาได้มีเพื่อนๆชวนมาขับรถแท็กซี่ซึ่งจักรีฯก็ขับรถเป็นอยู่แล้วและเห็นว่าเป็นอาชีพที่มีรายได้ดีและอิสระ โดยได้ขับรถแท็กซี่มานานประมาณ 5 ปีแล้ว

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.5

จก๊กรามีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นผู้ชายทั้งหมด จก๊กรเป็นคนโต ครอบครัวของจก๊กรามีความสัมพันธ์ที่ดี สนับสนุนกันมาก น้องชายอีก 2 คนมีอายุใกล้เคียงกัน กับจก๊กร ทำให้อยู่ด้วยกันแบบเพื่อนๆ แต่ในฐานะที่จก๊กรเป็นคนโตจะต้องดูแลน้องและรับผิดชอบเป็นหลักให้น้อง ปัจจุบันจก๊กรมีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกันและไม่ได้มีบุตรด้วยกัน ภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน รู้จักกันมานาน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านเช่าย่านลาดพร้าว และได้เก็บเงินเพื่อจะซื้อบ้านทาวน์เฮ้าส์ จก๊กรจะเดินทางกลับต่างจังหวัดหา บิดา มารดาและน้องในวันเทศกาลสำคัญ เช่นวันขึ้นปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น จก๊กรไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจกันดี หลังจากเลิกขับรถแท็กซี่แล้วจะรับภรรยากลับบ้านและอยู่กับภรรยาเป็นส่วนใหญ่ ภรรยาจะทำอาหารให้รับประทานเวลาอยู่ด้วยกัน หรือเวลาทำงานบางครั้งจะไปรับประทานอาหารด้วยกัน

ชีวิตประจำวัน

จก๊กรจะตื่นนอนเวลาประมาณ 04.00 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว อาบน้ำ แปรงฟันและรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยาทำไว้ และจากนั้นจะเดินทางไปจุดแท็กซี่ที่บริเวณวัดลาดพร้าวซึ่งอยู่ใกล้บ้าน หลังจากขับรถแล้วจะทำการตรวจสภาพรถ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆว่ามีความพร้อมจะใช้งานได้หรือไม่ จากนั้นจะขับรถรับส่งผู้โดยสารเรื่อยๆ ไปแล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้างแต่ส่วนใหญ่จะไปรับผู้โดยสารบริเวณตลาดประจักษ์ฯ จนกระทั่งเวลาประมาณ 12.00 น. หากไม่ได้รับผู้โดยสารจะหาอาหารรับประทาน หรือบางวันจะโทรศัพท์ไปนัดภรรยามารับประทานอาหารด้วยกันที่ห้างที่ภรรยาทำงานอยู่ แต่ส่วนใหญ่จะรับประทานทั่วไปที่ราคาถูกและสะดวก จน

กระทั่งถึงเวลาประมาณ 14.00 น.ก็จะนำรถมาส่งที่คู่เพื่อให้ผลิตต่อไปจับ จากนั้นก็จะกลับบ้านเพื่อพักผ่อน บางวันก็ไปรับภรรยาที่ห้างและนอนพักผ่อน ส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์และดูโทรทัศน์ก่อนที่จะนอน และเมื่อเวลาประมาณ 20.00 น.จะรับประทานอาหารพร้อมกับภรรยาจากนั้นก็เข้านอนตามปกติ เพื่อเตรียมตัวทำงานในวันรุ่งขึ้นต่อไป ซึ่งถือว่าเป็นอย่างนี้ประจำทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าใช้ชีวิตไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ดันเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่นๆในการขับรถแท็กซี่จกกรีจะใช้เวลาจับวันละประมาณ 8-9 ชม.และจับเวลาเช้าและกลางวันเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดีและคอนเซ็นมีเวลาอยู่กับภรรยา ใน 1 เดือนจะขับรถแท็กซี่ทุกวัน มีวันหยุดประมาณ 3-4 วัน วันที่หยุดส่วนใหญ่จะพักผ่อนอยู่กับบ้านหรือพาภรรยาไปดูหนังและเดินห้างสรรพสินค้า

ทัศนคติเกี่ยวกับจราจร

ปัญหาจราจรนั้น จกกรีคิดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญของกรุงเทพฯ เป็นปัญหาเร่งด่วนและทุกคนต้องช่วยกันแก้ไขโดยเฉพาะคนที่มีอำนาจในประเทศ ทุกวันนี้การขับรถของจกกรีรายได้น้อยกว่าเดิมเนื่องจากแท็กซี่มีจำนวนมากขึ้นและประกอบกับการจราจรติดขัดมากกว่าเดิม ส่วนสาเหตุที่รถติดมากกว่าเดิมเนื่องจากจำนวนรถทุกวันมากขึ้นและประกอบกับมีการก่อสร้างหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นรถไฟฟ้า อุโมงค์และสะพานลอยเป็นต้น และพฤติกรรมกาขับรถของผู้ใช้รถใช้ถนนก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาได้เช่นเดียวกัน

เกี่ยวกับรถแท็กซี่นั้น จกกรีคิดว่าเป็นรถที่คู่กับทุกสังคม เนื่องจากมีความสะดวกสบายเหมาะสำหรับทุกวัย ทุกเพศและทุกอาชีพ ไม่ว่าพ่อค้า แม่ค้า ประชาชนและนักศึกษา รถทุกคันติดแอร์และสามารถถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว รถแท็กซี่จะต้องมีต่อไปและพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม ปัญหาเกี่ยวกับรถแท็กซี่ทุกวันเนื่องจากเป็นระบบรถแท็กซี่แบบเสรีทำให้การแข่งขันกันมาก จำนวนรถมาก รายได้น้อยลง แตราค่าเช่า ค่าน้ำมันยังเท่าเดิมหรือแพงกว่าเดิมด้วย

เกี่ยวกับมรรยาทคนขับรถแท็กซี่ในการขับรถที่ไม่ดีนั้น เกิดจากสาเหตุคนขับมีการศึกษาน้อย มีความเร่งรีบ เห็นแก่ตัวและทำตามคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิเสธไม่รับผู้โดยสาร การแข่งรถที่คับขัน การขับรถสวนในช่องทางรถสวน เป็นต้น ล้วนมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาจราจร

ส่วนวิธีในการแก้ไขปัญหาจราจรจกกรีคิดว่าจำกัดจำนวนรถไม่ให้มากกว่าเดิม มีการสร้างสะพานลอยข้ามแยกให้มากหรือขุดอุโมงค์ สร้างถนนให้มากขึ้น สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น รู้สึกว่าน่าสงสารตำรวจจราจรเนื่องจากต้องขึ้นโยกรถกลางแดด กลางฝนและทำงานตั้งแต่เช้าถึงดึก บางคนก็บริการดีพูดไพเราะ บางคนได้แค่กักจับและขอเงิน

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคบังคับแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และเป็นพี่ชายคนโตต้องรับผิดชอบจึงได้เลิกเรียนและช่วยพ่อแม่ทำนาที่บ้าน หลังจากได้ทำนาระยะหนึ่งก็คิดอยากจะเปลี่ยนอาชีพ เนื่องจากเห็นว่าทำนารายได้น้อยคงไม่เพียงพอแน่นอน และเดินทางเข้ามากรุงเทพฯ และทำงานรับจ้างอยู่ร้านอาหารแรกๆ มีรายได้เดือนละ 3,000 บาท เนื่องจากการศึกษาน้อยค่าจ้างจึงถูก และเมื่อเพื่อนๆ ชักชวนให้มาขับรถแท็กซี่จึงมาลองขับและเห็นว่ารายได้ดีและอิสระ ส่วนใหญ่จักรีฯ จะขับรถอยู่ย่านตลาดประดู่หน้า และย่านอนุสาวรีย์ฯ ยจะมีผู้โดยสารมากและนอกนั้นจะขับตระเวนทั่วไป ผู้โดยสารมีทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ในการเช่ารถต้องเสียค่าเช่ากะละ 430 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆ แต่ละวันประกอบด้วยค่าน้ำมันรถประมาณ 200 บาท ค่าล้างรถ 20 บาท เสียค่าใช้จ่ายประมาณ 6-700 บาทและหลังจากที่ขับรถแล้ว มีรายได้เฉลี่ยตกวันละประมาณ 500 บาท ซึ่งไม่แน่นอนบางวันได้มากกว่านั้น ก็พยายามอดออมเนื่องจากมีภรรยาแล้วและเมื่อได้เงินจะให้ภรรยาทั้งหมดเก็บไว้เพื่อจะนำไปซื้อบ้าน ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารเรียกมาคือประมาณ 07.00-08.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเร่งด่วน

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งให้ประมาณ 10 ครั้ง โดยส่วนใหญ่เป็นข้อหา จอครดในที่ห้ามจอด เนื่องจากจอครดรอผู้โดยสาร ข้อหาอื่นก็เคยถูกจับ เช่น ขับรถแซงในที่คับขัน ขับรถในช่องทางรถสวน และเคยให้เงินตำรวจโดยไม่ออกใบสั่งก็มีครั้งละประมาณ 100 บาท และถ้าหากได้รับใบสั่งจะเป็นผู้ไปติดค่อขอใบอนุญาตจากโรงพักเองไม่เคยให้เจ้าของอุไปเอาให้แต่อย่างใด

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น เคยเฉี่ยวชนเด็กน้อย 2 ครั้งและให้บริษัทประกันภัยเครมซ่อมรถแล้วเนื่องจากรถแท็กซี่ทุกคันจะมีประกันภัยไว้

เรื่องยาชูกำลัง เช่นพวกกระทิงแดง ลิโพ รับประทานเป็นบางครั้งเมื่อง่วงจะจอดรถซื้อ บิงเวลาประมาณ 12.00 น. ของแต่ละวันแคร์รอนจะทำให้ง่วงมาก ส่วนยาเสพติดอื่นเช่นยาบ้า ไม่เคยรับประทานเนื่องจากผิดกฎหมายและรู้ถึงอันตราย ส่วนบุหรี่ไม่เคยสูบ คิมสุราเป็นบางครั้งเมื่อไปกับเพื่อนๆ แต่ไม่มาก

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพ ไม่เคยป่วยเนื่องจากเป็นคนแข็งแรงและรักษาสุขภาพเป็นอย่างดี

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามจักรีฯ แล้วตามลักษณะการขับรถต่างๆ แล้วมีลักษณะการขับรถดังนี้คือ

- การออกรถ ส่วนใหญ่จักรีฯ จะออกรถช้าๆ และนุ่มนวลเวลามีผู้โดยสารเกรงว่าผู้โดยสารจะล้ม แต่หากไม่มีผู้โดยสารจะออกรถเร็วขึ้น

- ความเร็วขณะที่ขับรถ จักรีจะไม่ใช่ขับรถเร็วมากเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดอุบัติเหตุและการจราจรในกรุงเทพฯติดขัดก็ทำให้ขับรถเร็วไม่ได้ แต่บางครั้งเมื่อจะถึงเวลาส่งก็จะรีบจึงขับรถเร็วบ้าง และบางครั้งรถติดนานๆ ผู้ทุกหงุดหงิดก็ขับรถเร็วเช่นเดียวกัน

- การหยุดรถ จะหยุดรถแบบนุ่มนวลเวลามีผู้โดยสารนั่งอยู่และให้จอดและจะเปิดสัญญาณไฟทุกครั้ง แต่บางครั้งขณะที่ถ้านรถหาผู้โดยสารเห็นผู้โดยสารเรียกก็หยุดรถเร็วก็มี

- การแซงรถ จักรีจะแซงรถทางขวามือและให้สัญญาณไฟทุกครั้ง และบางครั้งจะแซงทางซ้ายมือเมื่อช่องทางขวารถติดขัดก็จะแซงด้านซ้ายเมื่อถนนมีหลายช่องทางโดยใช้ความระมัดระวัง

- การขับรถ จะขับรถไม่เร็วมาก ความเร็วเฉลี่ยประมาณ 80-90 กม/ชม. มีช้าบ้าง เร็วบ้างแล้วแต่โอกาส

- การดื่มสุราในขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มเนื่องจากเป็นคนไม่ชอบดื่มสุราอยู่แล้ว

- การใช้ยากระตุ้นประสาท พวกเครื่องดื่มชูกำลังเป็นบางครั้ง ส่วนยาเสพติดไม่เคยเสพ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนั้นก็ขับรถแท็กซี่ไปเรื่อยๆ และจะเก็บเงินไปซื้อบ้านกับภรรยาและอาจให้ภรรยาลาออกจากงานและขายของที่บ้าน และหากมีบุตรจะให้บุตรได้เรียนสูงๆ ไม่อยากให้ลำบากเช่นตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครคนที่ 6

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายวัฒนา (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ ร.ต.อ. อรรถพร สุริยเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และวันเวลา วงเวียนอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี
 กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 15.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายวัฒนา เป็นชายไทย อายุ 43 ปี เกิดที่ อ.กุดข้าวปุ้น จ.อุบลราชธานี ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว ส่วนภรรยาค้าขายอาหาร และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยลือชา เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท

บุคลิกภาพ

นายวัฒนา เป็นบุคคลที่ดูเป็นผู้ใหญ่ เนื่องจากอายุค่อนข้างมากแล้วเป็นคนที่อารมณ์ขัน หน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากกรรมใหญ่และจมูกเล็ก รูปร่างของวัฒนา สั้นท้วมค่อนข้างดี สูงประมาณ 160 ซม. ผิวดำ ผมสั้นสรีระปกติ หน้าผากกว้าง ไม่มีหนวดเครา ปากหนา กรรมใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ ใส่เสื้อเชิ้ตสีฟ้าแขนสั้นคล้ายกับคนขับรถแท็กซี่ทั่วไป การแต่งกายไม่สะอาดนัก ภิรยวาจาก่อนข้างเรียบร้อยและชอบยิ้ม พูดเสียงดังสำเนียงคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ดื่มสุรา และไม่สูบบุหรี่

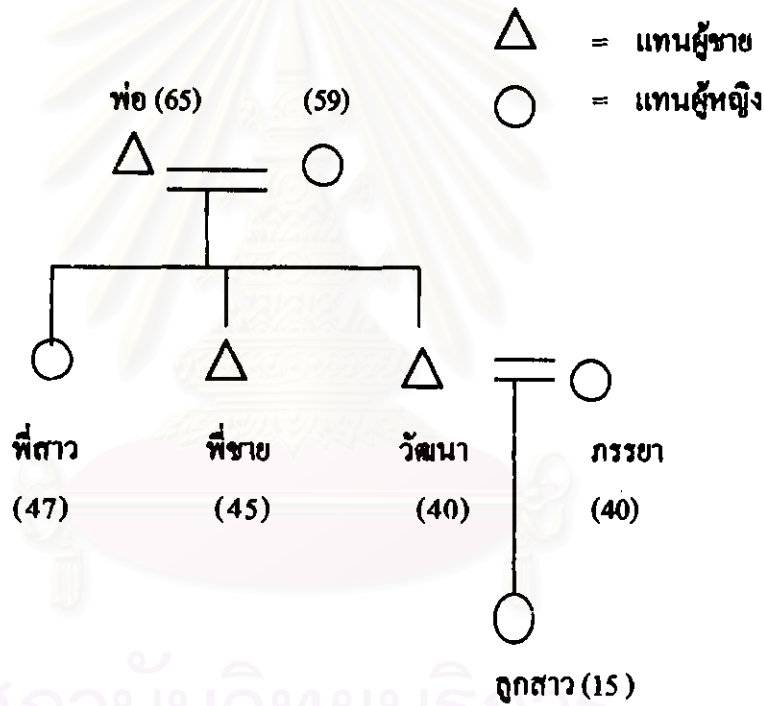
ประวัติของวัฒนา

นายวัฒนา เกิดมาในชีวิตชาวชนบท ที่บ้านเลขที่ดังกล่าว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นคนสุดท้อง พี่คนโตเป็นเป็นผู้หญิงมีครอบครัวไปแล้ว มีอาชีพทำไร่ ส่วนคนกลาง อยู่ต่างจังหวัดมีอาชีพทำนา บิดามารดาเป็นชาวนา โดยวัฒนา ก็เป็นชาวนามาก่อน มีที่นาทั้งหมด 24 ไร่ ก็ทำแบบพอยังชีพ เก็บเกี่ยวข้างเอาใส่ยุ้งไว้รับประทาน ส่วนอาหารนั้นหาตามทุ่งนา วัฒนาได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ได้เรียนแค่ชั้น ป.4 เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ และหากเรียนต่อต้องไปเข้าเรียนที่ตัวอำเภอซึ่งอยู่ไกลการเดินทางไม่สะดวก หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดา ช่วยทำนาและเลี้ยงสัตว์ และเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2526 เพื่อนๆได้ชวนมาทำงานขับรถตามต้อเครื่องรับจ้างอยู่

กรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นเพื่อนๆ มีรายได้ดีและมีเงินไปให้บิดามารดาด้วย จึงได้เข้ามาอยู่กับเพื่อนๆ และเมื่อเข้ามาใหม่ๆ ได้ทำงานเป็นขับรถตามล้อเครื่องอยู่ย่านสุทธิสาร ช่วงนั้นได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ และได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี และหลังจากได้ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวมาได้ไม่นานมาใช้ขับรถตามล้อเครื่อง ซึ่งรายได้ก็ดีกว่าเป็นชาวนาและส่วนใหญ่จะขับทั่วไปรับส่งผู้โดยสารจนกระทั่งชำนาญเส้นทาง และเห็นว่ารถตามล้อเครื่องเมื่อขับแล้วอากาศร้อน เหม็นควันรถ จึงได้เช่ารถแท็กซี่อยู่ชั่วคราวที่ใกล้เคียงกันขับ และได้ขับอยู่ที่นี่มานานประมาณ 10 กว่าปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอแกรมที่ 5.6

วัฒนาฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้ว โดยคนใดเป็นผู้หญิงซึ่งสนิทสนมกับวัฒนาฯ มาเนื่องจากเคยช่วยเหลือและเลี้ยงดูมาก่อน บิดาอายุ 65 ปี ส่วนมารดาอายุ 59 ปี อายุมากแต่ก็ยังแข็งแรงสามารถทำงานได้ แต่ส่วนใหญ่จะเข้าวัดทำบุญมากกว่า พี่สาวคนใดจะอยู่กับสามีที่อำเภออื่น และมีอาชีพทำไร่ จะช่วยดูแลทั้งสองคน ส่วนพี่คนรองมีครอบครัวแล้วและประกอบอาชีพทำนาอยู่ที่บ้านเดียวกัน วัฒนามีภรรยาแล้วและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ย่านสุทธิสารเช่นเดียวกัน ภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกันคนละอำเภอ มาพบกันที่กรุงเทพฯ โดย

ภรรยาทำงานเป็นแม่ค้าขายอาหารที่ตลาดห้วยขวาง และหลังจากนั้นจึงได้ไปมาหาสู่และแต่งงานกัน ปัจจุบันมีบุตรแล้ว 1 คน ปัจจุบันถูกสาวเรียนอยู่ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 และเรียนเก่ง วัฒนาฯหวังจะให้เรียนมหาวิทยาลัยต่อ

ชีวิตประจำวัน

วัฒนาฯจะขับรถในกะกลางคืน คือระหว่างเวลาประมาณ 14.00 น.ถึงเวลาประมาณ 02.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น.และหลังจากนั้นทำภารกิจส่วนตัวรับประทานอาหารเช้าเตรียมไว้ให้แล้วจะเดินไปที่ตู้ซึ่งอยู่ใกล้พอสตมทวเพื่อขับรถ จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถ หากรถกะก่อนยังไม่มาส่งก็จะคอยและอาจจะเข้าไปพูดคุยกับเพื่อน ๆ แต่ส่วนมากจะตรวจสภาพรถมากกว่าเพื่อให้เกิดความปลอดภัย เมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสารทั่วไป ไม่เลือกเพศและวัย และจะมีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ เนื่องจากรถไม่ติดและผู้โดยสารมาก ได้แก่ ตลาดหมอชิต หน้าห้างสรรพสินค้าทั่วไป ส่วนเวลากลางวันจะไปรับผู้โดยสารบริเวณ ย่านถนนห้วยขวางและอินทามระ และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 20.00 น.ตามร้านอาหารทั่วไป แต่จะเลือกร้านที่มีที่จอดรถและสามารถรอผู้โดยสารได้ จะรับประทานอาหารได้ทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่อาหารเย็นจะไปรับประทานที่ห้วยขวางและรับประทานกลับบ้าน หากผู้โดยสารไม่เรียกไปส่งบริเวณอื่น และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะขับรถรับส่งผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด และเมื่อเวลาประมาณ 01.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั้มน้ำมัน เพื่อล้างทำความสะอาดรถทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นระเบียบของอยู่ก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักและจะมารับประทานที่บ้านก่อนเข้านอน แล้วเข้านอนประมาณ 02.00-03.00 น.เป็นประจำแทบทุกวัน เดือนหนึ่งจะทำงานประมาณ 28 วัน พักประมาณ 2-3 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ หรือวันขึ้นปีใหม่ก็จะเดินทางไปเที่ยวต่างจังหวัด และหากเป็นวันหยุดก็ไม่ได้พักผ่อนก็จะเดินทางไปต่างจังหวัดหาบิดามารดา

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

วัฒนาฯ คิดว่ารถในกรุงเทพฯทุกวันนี้ติดมากขึ้นเกือบทั้งวัน สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด รอดยนต์มากขึ้น มีรถเก่าและสภาพไม่ดีมาวิ่งบนทางทำให้ถนนชำรุดและเกิดอุบัติเหตุได้ เกี่ยวกับรถแท็กซี่ คิดว่าเป็นตัวที่ทำให้เกิดปัญหาการจราจรได้มาก เนื่องจากคนขับรถส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว เร่งรีบ จอดรถในที่ห้ามจอด จอดรถกีดขวางการจราจร รับส่งผู้โดยสารนอกที่ให้อจอด และขับรถประมาทหวาดเสียวก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ที่แท็กซี่มีพฤติกรรมดังกล่าวคิดว่าเกิดจากการศึกษาคำ ความเห็นแก่ตัว หรือประมาทและประกอบกับ เร่งรีบเพื่อให้ทัน

เวลาและเกรงว่าจะได้ค่าโดยสารไม่พอค่าเช่าก็มี บางทีก็เกิดจากผู้โดยสารให้ไปส่งไกลจึงเกิดการ
เก็ยราคาขึ้นได้ทำให้รถจอดนาน

วิธีการแก้ไขปัญหารถติดขัด วัฒนาฯ คิดว่าจะต้องทำ ถนนให้มาก ๆ สร้าง
สะพานลอยข้ามทางแยกให้มากขึ้นและจุดจุดโมงค์ให้ได้เกือบทุกแยกจะช่วยให้รถแล่นได้โดย
สะดวกไม่ติดขัด และย้ายคนออกไปทำงานนอกเมือง และให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้มงวดกับพวกที่
ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

ปัญหาของรถแท็กซี่ วัฒนาฯคิดว่า นายทุนหรือเจ้าของอุเอารัดเอาเปรียบผู้เช่ามา
เนื่องจากค่าเช่า และค่าน้ำมันทุกวันก็แพง แต่อัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้นไม่ยุติธรรม ก็ขอให้
มีการแก้ไขใหม่เพื่อให้เป็นธรรมทั้งผู้เช่ารถ เจ้าของรถและผู้โดยสาร และเห็นว่าจะต้องมีรถแท็กซี่
รับส่งผู้โดยสารต่อไป เนื่องจากช่วยให้คนมีงานทำจำนวนมาก และอีกทั้งช่วยผู้โดยสารที่ต้องการ
ความเร่งด่วนและสะดวกสบายถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็วกว่ารถโดยสารประจำทาง และ
สามารถให้บริการได้ทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ และอยากให้มิที่จอครรถแท็กซี่มากขึ้นจะได้ไม่ถูก
เจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของวัฒนาฯนั้นดังที่กล่าวมาแล้วว่าตั้งแต่เด็กมีอาชีพทำนา
และเมื่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้มาทำงานขับรถตามล้อเครื่อง จนกระทั่งได้มาขับรถแท็กซี่จนถึง
ปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบรายได้คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า ทำนาและขับรถตามล้อเครื่อง
สุขภาพดีกว่า และมีความเป็นอิสระโดยขับรถแท็กซี่มานานประมาณ 10 กว่า ปี ก็พออยู่ได้
สามารถเลี้ยงบุตรและภรรยาได้สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือ

- 1.ค่าเช่ารถ 450 บาท
- 2.ค่าน้ำมันประมาณ 300 บาท
- 3.ค่าล้างรถ 20 บาท
- 4.ค่าอาหารและเครื่องดื่มประมาณ 100 บาท

จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละประมาณ 700 บาท และวัฒนาฯจะมีกำไรเหลือวันละ
ประมาณ 500 บาท ก็ตามารถพอเหลือเก็บได้ ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพ
การจราจรและผู้โดยสารเรียก หากรถติดมากก็ไปไม่ได้ไม่ไกล พยายามที่หลีกเลี่ยงเส้นทางรถติดมากที่สุด
หากเป็นเวลาเย็นการเคลื่อนที่รถจะช้าเนื่องจากปัญหาการจราจรติดขัด ส่วนเวลากลางคืนถึง
ดึก รถสามารถเคลื่อนที่ได้เร็วขึ้น และหากผู้โดยสารให้ขึ้นทางด่วนก็จะขับได้เร็วขึ้นเช่นเดียวกัน
เคยขับรถนานสุดในการวิ่งข้างครั้งเดียว 3 ชั่วโมงกว่าเนื่องจากรถติด

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งเพียง 3-4 ครั้งส่วนใหญ่ข้อหา จอครดในที่ห้ามจอด จอครดกีดขวางการจราจร และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ได้ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวตักเตือนไม่เคยถูกริดไถเงิน

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น เคยประสบอุบัติเหตุครั้งเดียวคือขับรถเฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์เนื่องจากผู้โดยสารเปิดประตูรถลงด้านซ้าย ส่วนรถจักรยานยนต์แทรกมาด้านซ้ายทำให้รถจักรยานยนต์คว่ำเสียหายน และได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย ส่วนแท็กซี่ก็เสียหายนเช่นเดียวกัน และเมื่อถึงสถานีตำรวจ ร้อยเวรตัดสินใจให้ผิดทั้งสองฝ่าย ก็ต่างฝ่ายต่างซ่อม ส่วนการเฉี่ยวชนอื่นเพียงเล็กน้อยไม่ได้เสียหายนอะไรมากมาย

วัฒนา บอกว่าเรื่องยาสูบกำลัง เครื่องดื่ม จำพวกกระดุนประสาท กระทั่งแดงหรือลิโพต่าง ๆ นั้น ไม่เคย ดื่มเนื่องจากเห็นว่าไม่จำเป็นและสิ้นเปลืองเงินทอง ส่วนยาบ้าหรือยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่ามีโทษ ส่วนบุหรี่นั้นสูบเล็กน้อย ไม่มากวันละประมาณ 5 มวน สูบยี่ห้อกรองทิพย์ จะสูบบุหรี่ในกรณีรถไม่มีผู้โดยสารหรือขณะที่พักรับประทานอาหาร ส่วนสุรานั้นดื่มเล็กน้อยกับเพื่อนๆ

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่จะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัด หรืออ่อนเพลีย ปวดข้อและซื้อยามารับประทานก็หาย

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายวัฒนา ตามลักษณะการขับขี่ต่างๆแล้ว มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- การออกรถ วัฒนาจะออกรถช้า แม้จะเป็นรถเกียร์ธรรมดา เพราะมีผู้โดยสาร และเป็นนิสัยคิดว่าที่ขับรถไม่เร็วทำให้ออกรถไม่เร็วเช่นเดียวกัน แต่มีบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ในขณะที่จอครดผู้โดยสารจะออกรถอย่างรวดเร็วเนื่องจากกลัวถูกจับกุม

- ความเร็วขณะที่ขับรถ วัฒนาบอกว่าขับรถไม่เร็วมากเนื่องจากจะต้องหาผู้โดยสารข้างทางและต้องระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากหากเกิดอุบัติเหตุ และประกอบกับการจราจรในกรุงเทพมหานครติดขัดทำให้ขับรถเร็วมากไม่ได้ แต่บางครั้งในช่วงส่งกะเปลี่ยนคันจะต้องรีบก็ขับเร็วเช่นเดียวกันแต่คิดว่าไม่เร็วเกินไปนัก

- การหยุดรถ จะหยุดรถอย่างช้าๆ นุ่มนวล โดยลดความเร็วรถลงก่อน และเปิดไฟซ้ายเพื่อชิดซ้าย เหยียบเบรกและครัชตามลำดับ และก็เคยหยุดอย่างเร็วขณะที่ขับรถหาผู้โดยสารเห็นผู้โดยสารเรียกก็เคยขับเข้าข้างทางอย่างรวดเร็วเนื่องจากเกรงว่ารถแท็กซี่คันอื่นจะรับผู้โดยสารก่อน และบางครั้งขณะที่ขับรถส่งผู้โดยสารอยู่นั้น ผู้โดยสารให้หยุดก็หยุดเร็วเช่นเดียวกัน

- การแซงรถ วัฒนาบอกว่า บอกว่าแซงรถตามปกติ หากมีช่องทางหลายช่องก็อาจแซงด้านซ้าย แต่หากมีสองช่องทางก็จะแซงด้านขวา ตามกฎหมายคือให้สัญญาณคันหน้าและไม่มีรถอื่นแฉกสวนมาและเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงแซงด้านขวาโดยเปิดไฟกระพริบด้วย

- การขับรถ จะขับรถอย่างระมัดระวังไม่เร็วมากๆ เนื่องจากเป็นนิสัยคิดว่า

และเกรงจะเกิดอุบัติเหตุประกอบกับขับรถบริเวณหาผู้โดยสาร

- การขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร จะไม่ฝ่าฝืนเนื่องจากเกรงจะเกิดอุบัติเหตุ และจะปฏิบัติตามสัญญาณไฟและตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรตั้ง

- การดื่มสุรามึนเมา ขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับรถเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดอันตราย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่วางแผนไว้แต่จะขับรถแท็กซี่ไปเรื่อย ๆ เนื่องจากรายได้พออยู่ได้และสามารถส่งเสียลูกเรียนได้อยู่ และหากไม่ขับรถก็ไม่ทราบว่าจะไปประกอบอาชีพอะไร และเคยคิดว่าหากมีเงินมากก็จะซื้อรถแท็กซี่เป็นของตนเองจะได้ไม่ต้องเสียค่าเช่า และสามารถขับได้ตลอดเวลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้จับจี้รดแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 7

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายประยูร (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ. อรรถพร สุวิทย์ นิตติปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา หน้าห้างสรรพสินค้า ถนนวิภาวดีรังสิต เขตดอนเมือง กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 30 พฤศจิกายน 2539 เวลาประมาณ 17.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายประยูรเป็นชายไทย อายุ 40 ปี เกิดที่ ค.เมืองที อ.เมือง จ.สุรินทร์ จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนเมืองที ปัจจุบันนี้มีครอบครัวแล้วและมีบุตรจำนวน 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1คน กำลังเรียนอยู่ระดับประถมศึกษาทั้ง 2 คน ภรรยาทำอาชีพทำนาอยู่ที่จังหวัดสุรินทร์ ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน

บุคลิกภาพ

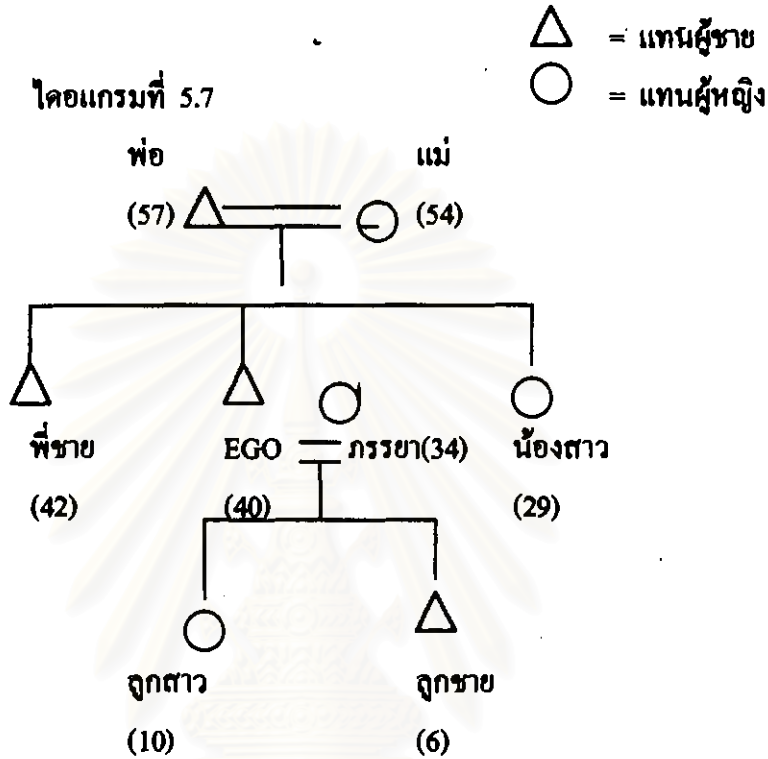
ประยูรเป็นชายไทย รูปร่างดีท้วม ลำตัว คิวัด สูงประมาณ 165 ซม. มีมนุษยสัมพันธ์ การพูดจาสุภาพแต่บางครั้งพูดผิด พูดสำเนียงชัดเจน และพูดภาษาเขมรได้ มองลักษณะภายนอกคล้ายกับคนที่อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีกรามใหญ่ จมูกไม่โด่ง แม้จะมีการศึกษาน้อยแต่การตอบคำถามสามารถเข้าใจคำถามง่ายและเข้าใจปัญหาบ้านเมืองได้ดี ลักษณะเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนที่ค่อนข้างขี้อาย ไม่มั่นใจในตัวเอง มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและหน้าที่การงาน

ประวัติชีวิตของประยูร

ครอบครัวของประยูรเมื่อครั้งที่อยู่กับบิดามารดาฐานะค่อนข้างยากจน บิดามารดาการศึกษาไม่สูง โดยมารดานั้นอ่านและเขียนหนังสือไม่ได้เนื่องจากไม่ได้เรียนหนังสือและอายุมากทั้งสองท่านแล้ว ทั้งสองท่านมีความคิดคล้ายกับคนต่างจังหวัดทั่วไปคือไม่นิยมให้เรียนสูงให้หางานทำและออกจากโรงเรียนให้ช่วยกันทำมาหากิน เรียนเท่าที่ทางราชการบังคับก็พอ ประกอบกับฐานะค่อนข้างยากจนไม่มีเงินส่งเสียเรียนให้สูงและหน้าที่การงานรับผิดชอบมีมาก คือช่วยทำนา เลี้ยงวัวควาย ปลูกผักและหาอาหารมาให้ครอบครัวรับประทานเป็นต้น ชีวิตไม่ได้เรียนหนังสือและทำงานมาตั้งแต่เด็กทำให้เป็นคนที่อยู่กับชีวิตและชนพื้นนาที่สุรินทร์ต้องคอยอาศัยน้ำฝนจากธรรมชาติเพียงอย่างเดียว เป็นการทำนาค้า เป็นเกษตรกรแบบยังชีพไม่ได้เพื่อค้าขายแต่อย่างใดทำให้ไม่มีเงินทองมาก และอยู่ต่างจังหวัดแทบจะไม่ได้ใช้เงินเลยเนื่องจากมีข้าว

ในตู้ มีอาหารในนาก็อยู่ได้ และเมื่อประตูฯ โคขึ้นก็เห็นอาชีพทำนาไม่ได้ช่วยให้ชีวิตดีขึ้น ประกอบกับคนในหมู่บ้านเดินทางเข้ามาทำงานทำในกรุงเทพฯ จำนวนมาก จึงได้มาทำงานทำที่ กรุงเทพฯ กับเพื่อนๆ จนกระทั่งได้มาจับแท็กซี่ดังกล่าว

ครอบครัวและเครือญาติ

ประตูฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นผู้ชาย 2 คนและผู้หญิง 1 คน ความสัมพันธ์ในครอบครัวรักกันดีเนื่องจากต้องช่วยกันทำมาหากิน บิดาและมารดาต้องทำนา บิดาไดนา มารดาและลูกช่วยกันคานา และลูกๆ นาควายเป็นเลี้ยงและนำกลับบ้าน เห็นว่าแต่ละคนต้องช่วยกันไม่ได้มีใครได้เปรียบทำให้รักกันมาก มีความเกรงใจผู้ใหญ่ซึ่งเป็นวัฒนธรรมแบบคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในหมู่บ้านหากลูกทำตัวไม่ดีจะทำให้ผู้ใหญ่เสียหาย ประตูฯ มีครอบครัวเมื่ออายุ 26 ปี ภรรยาเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน และจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกัน ปัจจุบันมีบุตรแล้วจำนวน 2 คน คนโตอายุ 10 ขวบ เป็นผู้หญิง ส่วนคนเล็กอายุ 6 ขวบ เป็นผู้ชาย หลังจากแต่งงานแล้วประตูฯ ได้มาปลูกบ้านหลังเล็กๆ ในหมู่บ้านใกล้กับบ้านของภรรยา และได้แยกออกมาจากครอบครัว ปัจจุบันภรรยาอยู่กับลูกๆ ที่ต่างจังหวัดโดยภรรยาทำอาชีพทำนา และประตูฯ จะส่งเงินไปให้ทุกเดือน ประมาณ 3-4,000 บาทโดยประตูฯ จะเดินทางกลับบ้านเกือบทุกเดือนเพื่อไปหาภรรยาและบุตร

ชีวิตประจำวัน

ประตูฯ จะขับรถในกะกลางคืน คือระหว่างเวลาประมาณ 14.00 น. ถึงเวลาประมาณ 02.00 น. แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น. และหลังจากนั้น

ทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้เพื่อรับรถ จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถ หากรถกะก่อนยังไม่มาส่งก็จะคอย แต่ส่วนมากจะตรวจสภาพรถมากกว่าเพื่อให้เกิดความปลอดภัย เมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสารทั่วไปซึ่งเริ่มขับรถเวลาประมาณ 14.00 น. และจะมีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ เนื่องจากรถไม่ติดและผู้โดยสารมาก หลีกเลี่ยงเส้นทางรถติด เช่น สยามสแควร์ ถนนรัชดา และถนนพระรามเก้า

และส่วนหยุดพักรับประทานอาหารอีกครั้งไม่มีเวลาที่แน่นอน.ตามร้านอาหารทั่วไป จะรับประทานอาหารราคาถูก และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะขับรถรับผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด และเมื่อเวลาประมาณ 01.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั้มน้ำมัน เพื่อล้างทำความสะอาดรถทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่งประจวบฯ จะช่วยทำความสะอาดด้วยเนื่องจากเป็นรถคันที่ขับประจำ และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นระเบียบของอุก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักและจะมารับประทานอาหารที่บริเวณปากซอยกิ่งเพชรก่อนที่จะกลับบ้านพักก่อน และเมื่อถึงบ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วเข้านอนประมาณ 03.00 น.เป็นประจำแทบทุกวัน เดือนหนึ่งจะทำงานประมาณ 25 วัน พักประมาณ 4-5 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ หรือวันขึ้นปีใหม่ใหม่ก็จะเดินทางกลับต่างจังหวัด และหากเป็นวันหยุดก็ไม่ได้พักก่อนก็จะเดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อหากรรหา

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ประจวบฯ เชื่อว่า สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด รอยน้ดมากขึ้น ก่อสร้างถนนและผู้ขับขี่ยอครดไม่เป็นระเบียบ ไม่เคารพกฎจราจร ผู้หญิงขับรถช้า และเกิดรถเสียทำให้รถติดได้เกี่ยวกับรถแท็กซี่คิดว่า เป็นรถที่จำเป็นเนื่องจากคนส่วนใหญ่เบียดโดยสารถประจำทางและมีความเร่งรีบและต้องการความสะดวกสบายจึงหันมาขึ้นรถแท็กซี่มาก แต่ปัจจุบันรถแท็กซี่จำนวนมากขึ้นทำให้รายได้น้อยลงและนอกจากนี้คนขับรถส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว จอครดก็คขวางการจราจร รับส่งผู้โดยสารโดยไม่คำนึงถึงคนอื่น ที่แท็กซี่มีพฤติกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาจราจรมาก

วิธีการแก้ไขปัญหารถติดขัด ประจวบฯ คิดว่าจะต้องเพิ่มรถโดยสารประจำทางสาธารณะให้มากขึ้น ทำสะพานลอยข้ามทางแยกให้มากขึ้นเกือบทุกแยกจะช่วยให้รถแล่นได้โดยสะดวกไม่ติดขัด ให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรมากขึ้น

ปัญหาของรถแท็กซี่ประจวบฯคิดว่าเป็นค่าเช่าแพง,ค่าน้ำมันทุกวันก็แพงขึ้น ประกอบกับจำนวนรถมากขึ้น รายได้น้อย และคิดว่าจะต้องมีรถแท็กซี่รับส่งผู้โดยสารต่อไป จะยกเลิกไม่ได้ เนื่องจากช่วยให้คนมีงานทำจำนวนมาก และอีกทั้งช่วยผู้โดยสารที่ต้องการความเร่ง

คำนวณและสะดวกสบายถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็วกว่ารถโดยสารประจำทาง และสามารถใช้บริการได้ทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ และอยากให้มีที่จอดรถแท็กซี่มากขึ้นจะได้ไม่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของประจวบฯ นั้นคงที่กล่าวมาแล้วเคยมีอาชีพทำนา และเมื่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้มาทำงานเป็นรับจ้างอยู่โรงงานเหล็กและเพื่อนๆ ได้ชักชวนมาขับรถแท็กซี่จนกระทั่งได้มาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบรายได้คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า สุขภาพดีกว่า และมีความเป็นอิสระโดยขับรถแท็กซี่มานานประมาณ 15 ปี สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือ

1. ค่าเช่ารถ 450 บาท
2. ค่าน้ำมันประมาณ 200-300 บาท
3. ค่าล้างรถ 20 บาท
4. ค่าอาหารและเครื่องคืมประมาณ 100 บาท

จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละมากกว่า 500 บาท และจะมีกำไรเหลือวันละประมาณ 3-400 บาท ซึ่งก็ไม่แน่นอนแล้วแต่บางวันก็ได้มากเหลือมากกว่า 500 บาท ก็มี ระยะเวลาที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก ส่วนความเร็วรถนั้นค่อนข้างช้า หากเวลากลางวันรถติดขับได้ช้า หากเป็นเวลาเย็นการเคลื่อนที่รถจะช้าเนื่องจากปัญหาการจราจรติดขัด เคยขับรถนานสุดทั้งหมด 3 ชม. ไม่ได้พักโดยผู้โดยสารให้ไปส่งที่จังหวัดสมุทรปราการรถติดมาก

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งหลายครั้งแล้ว ข้อหาจอดรถในที่ห้ามจอด ขับรถผิดช่องทาง และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ได้ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวตักเตือน หรือบางครั้งก็จะขอเงิน ซึ่งประจวบฯ ไม่อยากเสียเวลาให้เงินไป ข้อหาที่ถูกเรียกบ่อยๆ ได้แก่ แต่งตัวไม่เรียบร้อย ไม่นำใบอนุญาตขับขี่ติดตัว

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น เคยประสบอุบัติเหตุตั้งแต่ขับรถมาหลายปี เฉพาะชนหลายครั้ง ที่หนักสุดมีผู้ได้รับบาดเจ็บ และนอกนั้นรถเฉี่ยวชนรถมอโตส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายผิด และจะมีบริษัทประกันภัยมาชดใช้ค่าเสียหายให้และบางครั้งถูกเจ้าของรถหักรายได้ก็เคย

ประจวบฯ บอกว่าเรื่องยาสูบกำลัง เครื่องคืม จำพวกกระตั้นประสาท กระทิงแดง หรือติโพตต่างๆ นั้น คืมบางครั้ง ส่วนยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่าไม่ดี ส่วนบุหรี่ยังสูบเล็กน้อย ไม่น่าวันละประมาณ 1 ซอง สูบทุกยี่ห้อ จะสูบบุรีในกรณีรถไม่มีผู้โดยสารหรือขณะที่พักรับประทานอาหาร ส่วนสุรานั้นคืมบางครั้ง

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาเคยเจ็บไข้ได้ป่วยเข้าโรงพยาบาล 2 ครั้งแล้วไปรักษาเกี่ยวกับเป็นไข้และไค้นอนโรงพยาบาลเนื่องจากไม่สบายก็เคยแต่นานมาแล้ว สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายประยูรฯ ตามลักษณะการขับขี่ต่างๆแล้ว มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- การออกรถ ประยูรจะออกรถช้า เนื่องจากต้องการจับสบายไม้ต้องรีบ แต่มีบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร ไล่ขณะที่จอดรถผู้โดยสารจะออกรถอย่างรวดเร็วเนื่องจากกลัวถูกจับกุม

- ความเร็วขณะที่ขับรถ ประยูรฯ ขับรถไม่เร็วมากเนื่องจากจะต้องหาผู้โดยสารข้างทางและต้องระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากหากเกิดอุบัติเหตุแล้วไม่คุ้มเสียค่าใช้จ่ายมาก และยังถูกพนักงานด้วย และประกอบกับการจราจรในกรุงเทพมหานครติดขัดทำให้ขับรถเร็วมากไม่ได้ แต่บางครั้งเป็นช่วงว่างจะเปลี่ยนผัดจะต้องรีบก็ขับเร็วเช่นเดียวกันแต่คิดว่าไม่เกินกฎหมายกำหนด

- การหยุดรถ จะหยุดรถอย่างช้าๆ โดยลดความเร็วรถลงก่อน และเหยียบเบรก และครีซตามลำดับ โดยเฉพาะมีผู้โดยสารนั่งอยู่ด้วยและก่อนหยุดจะมองกระจกด้านข้างด้านหลังให้ปลอดภัยก่อนหยุด และก็เคยหยุดอย่างรวดเร็วขณะที่ขับรถหาผู้โดยสารเห็นผู้โดยสารเรียกก็เคยขับเข้าข้างทางอย่างรวดเร็วเนื่องจากเกรงว่ารถแท็กซี่คันอื่นจะรับผู้โดยสารก่อน

- การแข่งรถ ประยูรฯบอกว่า จะพยายามแข่งตามกฎหมายจราจรคือแข่งคันขวา แต่บางครั้งหากช่องทางการจราจรว่างด้านซ้ายก็เคยแซงขึ้นด้านซ้ายเช่นเดียวกันและจะใช้เวลาวิ่ง และจะเปิดไฟให้สัญญาณแข่งบางครั้งเท่านั้น

- การขับรถ จะขับรถเมื่อพร้อม หากไม่สบายหรือว่างนอนจะไม่ขับรถเกรงว่าจะเกิดอุบัติเหตุ

- การขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร จะไม่ฝ่าฝืนเนื่องจากเกรงจะเกิดอุบัติเหตุ และจะปฏิบัติตามสัญญาณไฟและตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรตั้ง แต่เคยขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจรสีแดงเวลาตึกเห็นถนนว่างขับรถตามคันอื่น

- การดื่มสุรามึนเมา ขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับรถเนื่องจากเกรงว่าจะเกิดอุบัติเหตุ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตคิดว่าต้องขับรถแท็กซี่ไปเรื่อยๆ เนื่องจากการศึกษาน้อยหา งานใหม่ไม่ได้และจะส่งลูกให้เรียนสูงๆจะไม่ได้ถ้าหากเช่นเดียวกับคน และจะเก็บเงินไว้ซื้อที่นา ให้มากที่สุดท้ายบั้นปลายชีวิตก็ต้องกลับไปทำนา

การสัมภาษณ์ผู้ขับขี่รถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 8

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายพิชิต (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ ร.ต.อ. อรรถพร สุวิเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และวันเวลา หน้าห้างสรรพสินค้าโรบินสันรัชดา แขวงห้วยขวาง เขตดินแดง
 กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 08.30 น.

ลักษณะทางสังคม

นายพิชิต เป็นชายไทย อายุ 29 ปี เกิดที่ อ.ประเทย จ.นครราชสีมา ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว ส่วนภรรยาทำงานเป็นแม่บ้านอยู่ย่านสะพานควาย และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยนันทมระ 28 เสียค่าเช่าเดือนละ 2,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายพิชิต เป็นบุคคลที่ดูน่านับถือ เนื่องจากดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนค่อนข้างอารมณ์ขัน รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากกรามใหญ่และจมูกเล็ก รูปร่างของพิชิต สันทัดค่อนข้างสูง สูงประมาณ 175 ซม. ผิวดำ ผมสั้นศรีษะกลมไม่มีหนวด ปากหนา กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงสีน้ำเงินเข้ม ใส่เสื้อเชิ้ตสีฟ้าแขนสั้นคล้ายกับคนขับรถแท็กซี่ทั่วไป การแต่งกายค่อนข้างสะอาด ภิรยวาจาค่อนข้างเรียบร้อยและขอบยิ้ม พูดเสียงดัง ตาเนียงคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ดื่มสุรา และไม่สูบบุหรี่

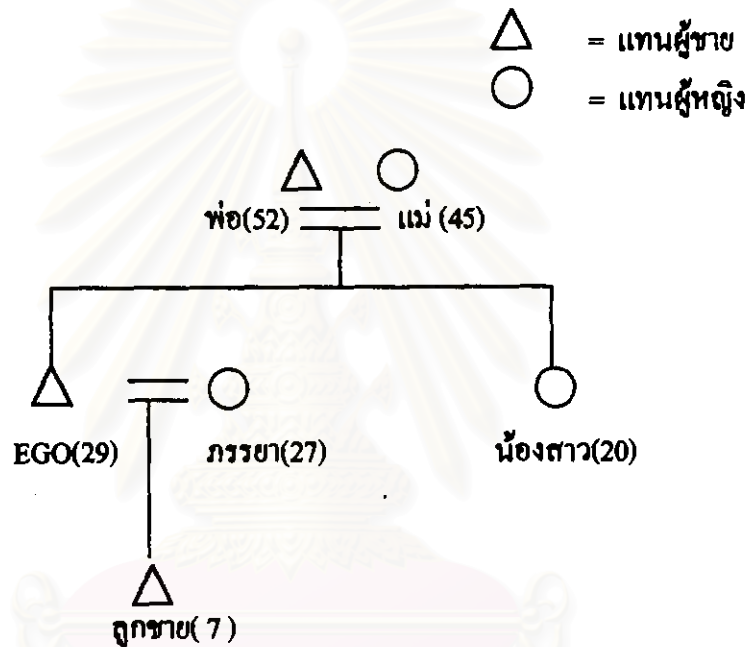
ประวัติของนายพิชิต

นายพิชิต เกิดมาในชีวิตชาวชนบท แม่บ้านจะอยู่ในตัวเมือง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน เป็น พี่คนโต ส่วนน้องสาวอยู่กับบิดามารดา บิดารับจ้างประยารดและบิดามารดายังเป็นชาวนาด้วย โดยพิชิต ก็เป็นชาวนาเคยทำนามาก่อน มีที่นาทั้งหมด 36 ไร่ ก็ทำแบบพอขงริท เก็บเกี่ยวข้งเอาไต้ข้งฉางไว้รับประยารนหากจำเป็นก็นำข้งไปขายตามโรงสีข้งบ้าง ส่วนอาหารนั้นซื้อตามตลาดและหาตามทุ่งนา และห้วยหนองคลองบึง พิชิตได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านของพิชิต ได้เรียนแค่ชั้น ป.6 ตามหลักสูตรบังคับ เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดา ช่วยประยารดและทำนา และเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2534 ได้มาอยู่กรุงเทพฯโดยเพื่อน ๆ ได้ชวน พิชิต เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่ามิรายได้ดีและมีเงินไปให้บิดามารดา

ด้วย จึงได้เข้ามาอยู่กับเพื่อนๆ และเมื่อเข้ามาใหม่ๆ ได้ทำงานล้างรถอยู่ที่ปั้มน้ำมัน และช่วงนั้นได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ และได้หัดขับรถที่มาล้างรถและพอมิทักษะอยู่บ้าง และหลังจากทำงานล้างรถ 1 ปี จึงได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดนครราชสีมา และหลังจากได้ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวมาจึงได้มาขับรถแท็กซี่อยู่รอดในซอยอินทามะ ส่วนใหญ่จะขับทั่วไปรับส่งผู้โดยสารจนกระทั่งชำนาญเส้นทาง และเห็นว่ารถแท็กซี่ขับแล้วเป็นงานอิสระและสบาย ได้ขับรถอยู่ตั้งกล่าวมาประมาณ 4 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ตั้งใจแกรม 5.8

พิชิตฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน ดังที่กล่าวมาแล้วพิชิตฯ มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ย่านอินทามะเช่นเดียวกัน พิชิตฯ นั้นแต่งงานเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2532 จดทะเบียนสมรสด้วย ภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ภรรยาทำงานเป็นแม่บ้านอยู่หอพักที่ย่านสะพานควาย ปัจจุบันมีบุตรแล้ว 1 คน อายุ 7 ขวบและกำลังเรียนหนังสืออยู่ที่ อ.ประทายโดยให้มารดาของพิชิตช่วยเหลือ ความสัมพันธ์กับภรรยาดีมาก ส่วนบุตรนั้นแม้จะอยู่ต่างจังหวัดแต่ก็ส่งเงินไปให้มารดาเอาไว้ซื้อขนมและหากมีเวลาจะเดินทางกลับบ้านเพื่อหาบุตรเนื่องจากพิชิตฯ จะต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูและส่วนใหญ่กลับบ้านต่างจังหวัดเดือนละ 1 ครั้ง

ชีวิตประจำวัน

พิชิตฯ ขับรถในกะกลางวัน คือระหว่างเวลาประมาณ 04.00 น.ถึงเวลาประมาณ 14.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 03.30 น.และหลังจากนั้นทำภารกิจ

ส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้เพื่อรับรถ จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถ หากรถกะก่อนยังไม่มาส่งก็จะคอยและอาจจะเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนๆและเจ้าของตู้ และหากรถมาแล้วก็จะตรวจสภาพรถ เพื่อให้เกิดความปลอดภัย เมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสารทั่วไป ไม่เลือกเพศและวัย และจะมีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ เนื่องจากรถไม่ติดและผู้โดยสารมาก ได้แก่ วงเวียนอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ตลาดประตูน้ำ ที่แยกสะพานควายและสวนจตุจักร และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 08.00 น.ตามร้านอาหารทั่วไป และจะเลือกร้านที่มีที่จอดรถและสามารถรอผู้โดยสารได้ จะรับประทานอาหารได้ทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่จะหาอาหารราคาถูก และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะขับรถรับผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด และเมื่อเวลาประมาณ 12.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั๊มน้ำมัน เพื่อล้างทำความสะอาดทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่งพิชิตฯจะช่วยทำความสะอาดด้วยเนื่องจากเป็นรถคันที่ขับประจำ และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นกฎของตู้ก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักเมื่อถึงบ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วเข้านอนประมาณ พักผ่อน บางทีก็อ่านหนังสือหรือนั่งดูโทรทัศน์จนกระทั่งภรรยากลับมาแล้วจึงเข้านอนเป็นประจำแทบทุกวัน แต่ละเดือนจะทำงานประมาณ 26-28 วัน พักประมาณ 2-3 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ หรือวันขึ้นปีใหม่ก็จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด และหากเป็นวันหยุดก็ไม่ได้พักผ่อนก็จะเดินทางไปต่างจังหวัดหาบุตร

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

พิชิตฯ คิดว่ารถในกรุงเทพฯทุกวันนี้มีจำนวนมากขึ้นแทบทุกวัน สังเกตดูได้ว่ามีรถใหม่มากกว่ารถเก่า รถราคาแพงๆ สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด นั้นคิดว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการรวม ๆ กัน คือรถยนต์มากขึ้น คนมากขึ้นและผู้ขับขี่จอร์รถไม่เป็นระเบียบ ไม่เคารพกฎจราจร ถนนไม่เพียงพอ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จริงจังในการทำงานได้แค่คอยพักจับกุมแต่ไม่ใบจรด

เกี่ยวกับรถแท็กซี่ เห็นว่าควรที่จะมีต่อไปเพราะว่าเป็นสิ่งจำเป็น บริการได้ทุกเพศทุกวัย และถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว และแท็กซี่นั้นคนขับรถส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว จอร์รถกีดขวางการจราจร รับส่งผู้โดยสารโดยไม่คำนึงถึงคนอื่น และขับรถประมาทหวาดเสียวก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ที่แท็กซี่มีพฤติกรรมดังกล่าวคิดว่าเกิดจากการศึกษาค่ำ เร่งรีบเพื่อให้ทันเวลาและเกรงว่าจะได้ค่าโดยสารไม่พอค่าเช่าก็มี ชอบฝ่าฝืน

วิธีการแก้ไขปัญหารถติดขัด พิชิตฯ คิดว่า ต้องแก้ที่สาเหตุแต่ละสาเหตุ เช่น จำนวนรถมากขึ้นก็อย่าให้เพิ่มมากกว่านี้แล้ว และถนนน้อยก็ควรสร้างถนนมากขึ้น ส่วน

พฤติกรรมผู้ขับขี่รถนั้น ควรมีมาตรการต่าง ๆ ที่ทำให้ทุกคนเคารพกฎเกณฑ์ มีการกำหนดโทษที่รุนแรงและเฉียบขาด ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้มงวดกับพวกที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร

ปัญหาของรถแท็กซี่ พิชิตฯ คิดว่า เจ้าของอยู่อาร์คเอาเปรียบผู้เช่ามาเนื่องจากค่าเช่าแพง และค่าน้ำมันทุกวันก็แพงขึ้น ประกอบกับอัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้นไม่ยุติธรรม ก็ขอให้มีการแก้ไขใหม่เพื่อให้เป็นธรรมทั้งผู้เช่ารถ เจ้าของรถและผู้โดยสาร และคิดว่าจะต้องมีรถแท็กซี่รับส่งผู้โดยสารต่อไป ให้มีที่จอดรถแท็กซี่มากขึ้นจะได้ไม่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของพิชิตฯ นั้นตั้งที่กล่าวมาแล้วว่าตั้งแต่เด็กมีอาชีพทำนา และช่วยบิดาปะยางรถ และเมื่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้มาทำงานรับจ้างล้างรถในปั้มน้ำมัน และมาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบรายได้คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า สุขภาพดีกว่า ก็พออยู่ได้สามารถเลี้ยงบุตรและภรรยาได้และสามารถปลูกบ้านได้ 1 หลังสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือ

- 1.ค่าเช่ารถ 450 บาท
- 2.ค่าน้ำมันประมาณ 200-300 บาท
- 3.ค่าล้างรถ 20 บาท
- 4.ค่าอาหารและเครื่องคั้นประมาณ 100 บาท (ทั้งภรรยาด้วย)

จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละประมาณ 6-700 บาท และพิชิตฯ มีกำไรเหลือวันละประมาณ 200-300 บาท ก็สามารถพอเหลือเก็บได้ ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งหลายครั้งแล้วส่วนใหญ่ ช้อหา จอครรถในที่ห้ามจอด วิ่งรถในช่องทางรถสวน และแซงรถที่คับขัน และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ไม่ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวดักเตือน หรือบางครั้งก็จะขอเงิน ซึ่งพิชิตฯ ไม่อยากเสียเวลาก็ให้เงินไป

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุที่นั่น เคยประสบอุบัติเหตุครั้งเดียวคือขับรถเฉี่ยวชนรถคันอื่นเนื่องจากกักรถไม่ระวัง เหตุเกิดบริเวณสี่แยกทางขึ้นทางด่วนถนนพระรามหก ท้องที่ สน.พญาไท ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ และหลังจากเกิดเหตุแล้วได้เรียกเจ้าของรถและบริษัทประกันภัยไปที่เกิดเหตุ และได้มีร้อยเวรสอบสวนมาตรวจสถานที่เกิดเหตุและนำรถที่เกิดเหตุทั้งสองคันไปที่ สน.พญาไท และสามารถตกลงกับคู่กรณีได้โดยร้อยเวร ไม่ได้เปรียบเทียบปรับเนื่องจากเห็นว่าชนกันได้รับความเสียหายเล็กน้อยและหลังจากนั้นพนักงานประกันภัยได้ออกใบซ่อมรถให้กับรถคู่กรณี ส่วนรถแท็กซี่ พิชิตฯ ได้ให้เจ้าของรถนำไปซ่อมเนื่องจากค่าเสียหายไม่มากนัก และได้ผ่อนชำระค่าซ่อมให้กับรถจนหมดแล้ว

พิชิตฯ บอกว่าเรื่องยาชูกำลัง เครื่องดื่ม จำพวกกระตุ้นประสาท กระทั่งแดง หรือลิโพต่าง ๆ นั้น แทบจะไม่ดื่มเนื่องจากเห็นว่าไม่จำเป็นและสิ้นเปลือง ส่วนยาบ้าและยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่ามีโทษ ส่วนบุหรี่นั้นไม่สูบเลย ส่วนสุรานั้นไม่ดื่มเลยเนื่องจากไม่มีเงินซื้อและสิ้นเปลือง

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่จะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัดและซื้อยามารับประทานก็หาย

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายพิชิตฯ ตามลักษณะการขับขี่ต่างๆแล้ว มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- การออกรถ พิชิตฯจะออกรถชำนาญรวดเร็ว แม้จะเป็นรถเกียร์ธรรมดา แต่สภาพรถยังดีทำให้สามารถขับได้อย่างนุ่มนวล แต่มีบางครั้งรีบไปส่งรถก็จะออกรถโดยเร็ว

- ความเร็วขณะที่ขับรถ พิชิตฯบอกว่าขับรถไม่เร็วมากเนื่องจากจะต้องมองหาผู้โดยสารข้างทางและต้องระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุเนื่องจากหากเกิดอุบัติเหตุเสียค่าใช้จ่ายมากและยังถูกพักงานด้วย และประกอบกับการจราจรในกรุงเทพมหานครติดขัดทำให้ขับรถเร็วมากไม่ได้ แต่บางครั้งเป็นช่วงว่างกะเป๋าคงจะรีบขับเร็วเช่นเดียวกันแต่คิดว่าไม่เกินกฎหมายกำหนด

- การหยุดรถ จะหยุดรถอย่างช้าๆ โดยลดความเร็วรถลงก่อน และเหยียบเบรกแล้วหยุด และก็เคยหยุดอย่างเร็วขณะที่ขับรถหาผู้โดยสารเห็นผู้โดยสารเรียกก็เคยขับเข้าข้างทางอย่างรวดเร็วเนื่องจากเกรงว่ารถแท็กซี่คันอื่นจะรับผู้โดยสารก่อน และบางครั้งขณะที่ขับรถส่งผู้โดยสารอยู่นั้น ผู้โดยสารให้หยุดก็หยุดเร็วเช่นเดียวกัน

- การแข่งรถ พิชิตฯบอกว่า จะพยายามแข่งตามกฎหมายจราจรคือแข่งด้านขวา แต่บางครั้งหากช่องทางการจราจรว่างด้านซ้ายก็เคยแซงขึ้นด้านซ้ายเช่นเดียวกันและจะใช้ความระมัดระวัง และจะเปิดไฟให้สัญญาณแข่งบางครั้งเท่านั้น

- การขับรถ จะขับรถอย่างระมัดระวัง ไม่รวดเร็วมองซ้ายขวาให้ปลอดภัยดังที่กล่าวมาแล้วเนื่องจากจะต้องหาผู้โดยสาร

- การขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร เคยฝ่าฝืนสัญญาณไฟบางครั้งเมื่อเห็นว่าคันอื่นขับนำก่อนและปลอดภัยแต่จะพยายามไม่ฝ่าฝืนเนื่องจากเกรงจะเกิดอุบัติเหตุและจะปฏิบัติตามสัญญาณไฟและตามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรสั่ง จะทำเมื่อเวลากลางวันเห็นถนนว่างและไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- การดื่มสุรามินเมา ขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับรถเนื่องจากไม่ดื่มอยู่แล้ว

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่าจะจับรถแท็กซี่อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าไม่ทำให้ร่ำรวยเงินทอง เคยคิดจะไปทำงานต่างประเทศเคยเห็นคนในหมู่บ้านไปทำงานแล้วกลับมามีเงินทองซื้อรถได้ จึงอยากไปแต่ปัจจุบันยังไม่มีเงินทองที่จะเดินทางไปและเคยคิดว่าหากมีเงินมากก็จะซื้อรถแท็กซี่เป็นของตนเองจะได้ไม่ต้องเสียค่าเช่า และสามารถจับได้ตลอดเวลา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 9

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายพิทักษ์ (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ. อรรถพร สุวิเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา แยกพญาไท ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม.

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 12.30 น.

ลักษณะทางสังคม

นายพิทักษ์ เป็นชายไทย อายุ 36 ปี เกิดที่ อ.เสถภูมิ จ.ร้อยเอ็ด ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 2 คน ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับขีรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียวโดยเป็นรถเช่าจากผู้อื่น ส่วนภรรยาเลี้ยงลูกอยู่ต่างจังหวัด และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยพญานาค เสียค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายพิทักษ์ เป็นบุคคลที่ดูน่านับถือ เนื่องจากดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนค่อนข้างผิขาว รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากกรามใหญ่และจมูกเล็ก รูปร่างของพิทักษ์ สั้นทึดค่อนข้างตัวเล็ก สูงประมาณ 160 ซม. ผมสั้นทรงทรงศรียะกลมมีหนวดเล็กน้อย ปากบาง กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีดำ ใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาวยีนส์สีฟ้า การแต่งกายค่อนข้างสะอาด ภิริยาวจากค่อนข้างเรียบร้อย พูดเสียงเบาต่ำเมียงคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ดื่มสุราแต่สูบบุหรี่

ประวัติของนายพิทักษ์

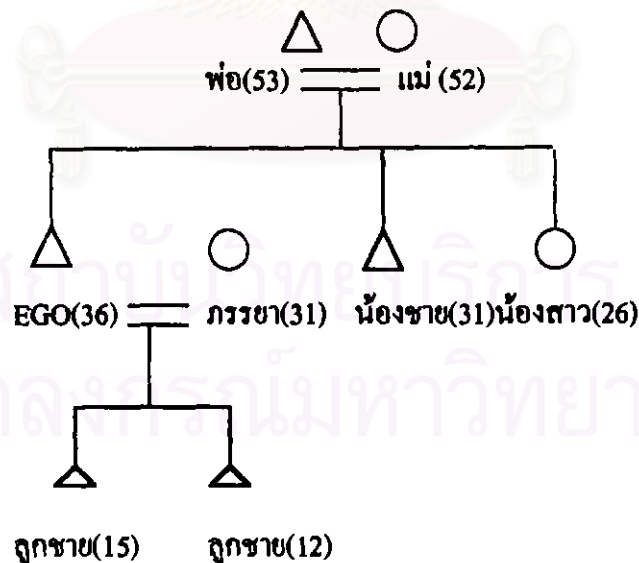
นายพิทักษ์ เกิดมาในชีวิตชาวชนบท บิดามารดาเป็นชาวนา เลี้ยงสัตว์ แบบเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำนาเพื่อเลี้ยงชีพอย่างเดียว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็น พิทักษ์เป็น พี่คนโต ส่วนน้อง ๆ อยู่กับบิดามารดา โดยพิทักษ์ ก็เป็นชาวนาเคยทำนามาก่อน มีที่นาทั้งหมด 40 ไร่ ทำนาโดยใช้ควายไถนาและใช้แรงงานคน อาศัยฝนตามธรรมชาติ เก็บเกี่ยวข้างเอาไต้ยุ้งไว้รับประทานหากจำเป็นก็นำข้าวไปขายตามโรงสีชาวบ้าน ส่วนอาหารนั้นซื้อตามตลาดและหาตามทุ่งนา และช่วยหนองคลองบึง พิทักษ์ ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านได้เรียนแค่ชั้น ป.6 ตามหลักเกณฑ์บังคับ เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดาทำนา และเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2526

ได้มาอยู่กรุงเทพฯ โดยเพื่อนๆ ได้ชวนพิทักษ์ฯ เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่าเพื่อนๆ มีรายได้อีกและมีเงินไปให้บิดามารดาด้วยและคิดว่าอาชีพทำนา คนที่หมู่บ้านที่เป็นหนุ่มสาวจะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯ หานครเกือบหมดจะเหลือเฉพาะคนแก่เฒ่าอยู่ที่หมู่บ้าน แต่เวลามีงานเช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ และผ้าป่าประจำหมู่บ้านคนหนุ่มสาวเหล่านั้นจะกลับบ้านและนำเงินมาช่วยพัฒนาโรงเรียน และวัด และเมื่อเข้ามาใหม่ๆ ได้มาเดินขายพวงมาลัยข้างถนนอยู่แถวแยกถนนพระราม 3 ช่วงนั้นได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ ที่ขับรถแท็กซี่ และได้หัดขับรถที่เพื่อนๆ มาจอดไว้เนื่องจากบางคนเช่ารถแบบทั้งวัน จึงขอขับและพอเป็นเนื่องจากขับไม่ยากพอมีทักษะอยู่บ้าง และหลังจากนั้นประมาณ 1 ปี ได้ไปทำงานที่อุดรใกล้กับที่พักเนื่องจากมีเพื่อน ๆ ชวนไปทำงาน โดยทำได้อยู่ 4 ปี จึงหันมาขับรถแท็กซี่เมื่อปี พ.ศ. 2531 จึงได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ด และหลังจากได้ใบอนุญาตขับรถชั่วคราวมาจึงได้มาขับรถแท็กซี่อยู่อุดรในซอยพญานาค ส่วนใหญ่จะขับทั่วไปรับส่งผู้โดยสารจนกระทั่งชำนาญเส้นทาง และเห็นว่ารถแท็กซี่ขับแล้วเป็นงานอิสระและสบาย ได้ขับรถอยู่ดังกล่าวมาประมาณ 10 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.8

△ = แทนผู้ชาย
○ = แทนผู้หญิง

พิทักษ์ฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้วพิทักษ์ฯ มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ซอยพญานาค ภรรยาเลี้ยงบุตรอยู่ต่างจังหวัด พิทักษ์ฯ แต่งงานกับซึ่งภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ภรรยาเคยมาทำงานอยู่กรุงเทพฯ แต่ระยะหลังทำงานไม่ไหวจึงให้

กลับไปอยู่ที่ต่างจังหวัดเนื่องจากมีบ้านอยู่ส่วนบุตรชายทั้งสองคนโตแล้ว คนโตไม่ได้เรียนได้ช่วย
ภรรยาทำงาน ส่วนคนเล็กกำลังเรียนต่อมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนประจำอำเภอ พัทธกษัตริย์จะต้อง
รับผิดชอบเลี้ยงดูและตัวใหญ่กลับบ้านต่างจังหวัดเดือนละ 1 ครั้ง

ชีวิตประจำวัน

พิัทธกษัตริย์ ขับรถในกะกลางวัน คือระหว่างเวลาประมาณ 04.00 น.ถึงเวลา
ประมาณ 14.00 น. แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 03.30 น.และหลังจากนั้น
ทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้ซึ่งอยู่ใกล้พอสสมควร เพื่อรับรถ จากนั้นก็จะตรวจสอบสภาพรถ
ตรวจอุปกรณ์ภายในห้องเครื่อง ตรวจน้ำมันเครื่อง ต่าง ๆ และเมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้
โดยสารทั่วไป ตามสถานที่ต่างๆ และไม่มีจุดที่ไปรับส่งประจำ ได้ขับรถเรื่อย ๆ หลีกเลี้ยงเส้น
ทางที่รถติด และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 09.00น.ตามร้านอาหารทั่วไป จะ
รับประทานอาหารเช้าทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่จะหาอาหารราคาถูก และหลังจากรับประทานอาหารเช้า
เสร็จแล้วก็จะขับรถรับผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี้ยงเส้นทางจราจรติดขัด
และเมื่อเวลาประมาณ 13.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั้มน้ำมัน เพื่อล้างทำความสะอาด
ตะอาครทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่งพิัทธกษัตริย์จะช่วยทำความสะอาด
ด้วยเนื่องจากเป็นรถคันที่ขับประจำ และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถัง
เนื่องจากเป็นระเบียบของตู้ก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะ
เดินกลับบ้านพักเมื่อถึงบ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัว และเข้านอนพักผ่อนต่อไป เดือนหนึ่งจะ
ทำงานประมาณ 27 วัน พักประมาณ 2-3 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ งาน
ผ้าป่า ทอดกฐินหรือวันขึ้นปีใหม่ก็จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

พิัทธกษัตริย์ คิดว่า สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด นั้นคิดว่าเกิดจากสาเหตุหลาย
ประการรวมๆกัน คือผู้ขับซึ่งจอดรถไม่เป็นระเบียบ รถโดยสารประจำทางขับกีดขวางการจราจร
ไม่เคารพกฎจราจร ผู้หญิงขับรถไม่กล้าตัดสินใจ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จริงจังในการทำงานได้แต่
คอยพักจับกุมแต่ไม่ไ้บกรร

เกี่ยวกับรถแท็กซี่ เห็นว่าพิัทธกษัตริย์ที่จะมีต่อไปเพราะว่าเป็นสิ่งจำเป็น บริการได้ทุก
เพศทุกวัย และถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว มีความสะดวกสบาย มีแอร์ทุกคัน ค่าโดยสารก็ไม่
แพงมากสามารถขนสัมภาระได้มาก

วิธีการแก้ไขปัญหารถติดขัด พัทธกษัตริย์ คิดว่า จะต้องไม่ให้คนขับรถทำผิดกฎ-
หมายจราจร ตำรวจต้องจับกุมอย่างจริงจัง และสร้างถนนให้มากขึ้น

ปัญหาของรถแท็กซี่ พัทท์ฯ คิดว่า มีเรื่องค่าเช่าแพง และค่าน้ำมันทุกวันก็แพงขึ้น ประกอบกับอัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้น ไม่ยุติธรรม รายได้น้อย บางวันก็ไม่มีเงินจ่ายค่าเช่า คิดไว้หลายกะ การจรรยาบรรณมาก รถแท็กซี่มากทำให้รายได้น้อยลง

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของพัทท์ฯ นั้นดังที่กล่าวมาแล้วว่าตั้งแต่เด็กมีอาชีพทำนา เมื่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้มาขายพวงมาลัย และมาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบรายได้ คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า สุขภาพดีกว่า ก็พออยู่ได้สามารถเลี้ยงบุตรและภรรยาได้ สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือ

1. ค่าเช่ารถ 450 บาท
2. ค่าน้ำมันประมาณ 300 บาท
3. ค่าล้างรถ 20 บาท
4. ค่าอาหารและเครื่องดื่มประมาณ 100 บาท

จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละประมาณ 600 บาท และพัทท์ฯ ขับได้บางวันก็ 1,000 กว่าบาท และเหลือเก็บ บางวันเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วไม่พอและไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าไม่มีเงินพอเหลือเก็บได้ ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งหลายครั้งแล้วส่วนใหญ่ ข้อหา จอครรถในที่ห้ามจอด แต่งกายไม่เรียบร้อย ไม่น่า และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ไม่ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวตักเตือน หรือบางครั้งก็จะขอเงิน ซึ่งพัทท์ฯ ไม่อยากเสียเวลาก็ให้เงินไป แต่ไม่มากนัก

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น เคยประสบอุบัติเหตุครั้งเดียวคือขับรถเฉี่ยวชนรถคันอื่น เนื่องจากรถยนต์กลับรถตัดหน้า เหตุเกิดบริเวณสี่แยกห้วยขวาง-ท้องที่ สน. ห้วยขวาง ไม่มีผู้ใดได้รับบาดเจ็บ และหลังจากเกิดเหตุแล้วได้เรียกเจ้าของรถและบริษัทประกันภัยไปที่เกิดเหตุ และได้มีร้อยเวรสอบสวนมาตรวจสถานที่เกิดเหตุและนำรถที่เกิดเหตุทั้งสองคันไปที่ สถานีตำรวจ และสามารถตกลงกับคู่กรณีได้โดยร้อยเวรเปรียบเทียบปรับคู่กรณีและหลังจากนั้นพนักงานประกันภัยได้ออกใบซ่อมรถให้กับรถพัทท์ฯ

พัทท์ฯ บอกว่าเรื่องยาสูบกำลัง เครื่องดื่ม ถ้าพวกกระดุนประสาท กระทั่งแดงหรือลิโพต่างๆนั้น คืมบางครั้งเมื่อเห็นว่าง่วงและเพลียแต่คืมน้อยเนื่องจากไม่มีเงินซื้อ ส่วนยาบ้าหรือยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่ามีดี ส่วนบุหรี่นั้นไม่สูบเลย ส่วนสุรานั้นคืมบางครั้ง

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่อย่างใด มีเพียงปวดกล้ามเนื้อและเหนื่อยง่าย

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายพิทักษ์ฯ ตามลักษณะการขับขี่ต่างๆแล้ว มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

- การออกรถ พิกษ์ฯจะออกรถชำนาญเนื่องจากเป็นนิสัยทำให้สามารถขับได้อย่างนุ่มนวล แต่มีบางครั้งรีบไปส่งรถก็จะออกรถโดยเร็วกระชากรถก็เคยมี

- ความเร็วขณะที่ขับรถ พิกษ์ฯบอกว่าขับรถเร็วปานกลางเนื่องจากจะต้องการเงินจะและบางครั้งหากขับช้าต้องมองหาผู้โดยสารข้างทางและต้องระวังไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ และประกอบกับการจราจรในกรุงเทพมหานครติดขัดทำให้ขับรถเร็วมากไม่ได้ แต่บางครั้งเป็นช่วงส่งกะเปลี่ยนผลัดจะต้องรีบก็ขับเร็วเช่นเดียวกัน

- การหยุดรถ จะหยุดรถอย่างช้า ๆ โดยลดความเร็วรถลงก่อน และเหยียบเบรก และก็เคยหยุดอย่างเร็วขณะที่ขับรถหาผู้โดยสารเห็นผู้โดยสารเรียกก็เคยขับเข้าข้างทางอย่างรวดเร็วเนื่องจากเกรงว่ารถแท็กซี่คันอื่นจะรับผู้โดยสารก่อน และบางครั้งขณะที่ขับรถส่งผู้โดยสารอยู่นั้นผู้โดยสารให้หยุดก็หยุดเร็วเช่นเดียวกัน

- การแข่งรถ พิกษ์ฯบอกว่า จะพยายามแข่งตามกฎหมายจราจรคือแข่งด้านขวา แต่บางครั้งหากช่องทางการจราจรว่างและหลายช่องทางก็แข่งด้านซ้ายเช่นเดียวกันและจะใช้ความระมัดระวัง และจะเปิดไฟให้สัญญาณแข่งบางครั้งเท่านั้น

- การขับรถ จะขับรถอย่างระมัดระวังไม่รวดเร็วมองซ้ายขวาให้ปลอดภัยดังที่กล่าวมาแล้วเนื่องจากจะต้องการผู้โดยสาร

- การขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร ไม่เคยฝ่าฝืนสัญญาณไฟเนื่องจากเกรงว่าจะถูกจับกุมและเกิดอุบัติเหตุ

- การดื่มสุรามึนเมา ขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับรถแต่จะดื่มหลังเลิกงานบางครั้งกับเพื่อนๆแต่ไม่มาก

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่า จะขับรถแท็กซี่อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าหากไม่ขับรถแท็กซี่จะทำงานอะไร เนื่องจากไม่มีความรู้และอายุก็มากแล้ว ส่วนการจะกลับไปอยู่บ้านเกิดก็ไม่เคยคิดเนื่องจากไม่มีงานทำ และจะต้องรับผิดชอบครอบครัวอีกมาก

การสัมภาษณ์ผู้สมัครแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 10

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายภูมิวิทย์(นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรรถพร สุวิเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริเวณสี่แยกประตูนํ้า เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 17.00 น.

ลักษณะทางสังคม

ภูมิวิทย์ฯ เป็นชายไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ ต.ทุ่งหลวง อ.สุวรรณภูมิ จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่เป็นหลักเพียงอย่างเดียว ภูมิวิทย์ฯ มีครอบครัวแล้ว โดยภรรยาเป็นคนจังหวัดร้อยเอ็ดเช่นเดียวกัน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ภูมิวิทย์ฯ มีภรรยาเมื่ออายุ 22 ปี มีบุตรแล้วจำนวน 1 คน เป็นผู้ชาย ภูมิวิทย์ฯ ได้เลิกกับภรรยาแล้ว แต่บุตรภูมิวิทย์ฯ ให้มารดาเลี้ยงอยู่ต่างจังหวัด ภูมิวิทย์ฯ เข้าบ้านพักอยู่ย่านประตูนํ้า เดือนละ 1,500 บาท

บุคลิกภาพ

ภูมิวิทย์ฯ เป็นรูปร่างตันทัด ผิวดำแดง สูงประมาณ 160 ซม.ลักษณะคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั่วไป มีมนุษยสัมพันธ์ดี พูดจาไพเราะ ท่าเนียงภาษากลางแต่ดูออกว่าเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การแต่งกายเรียบร้อย ใส่กางเกงผ้าสีดำ เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีน้ำเงิน

ประวัติชีวิต

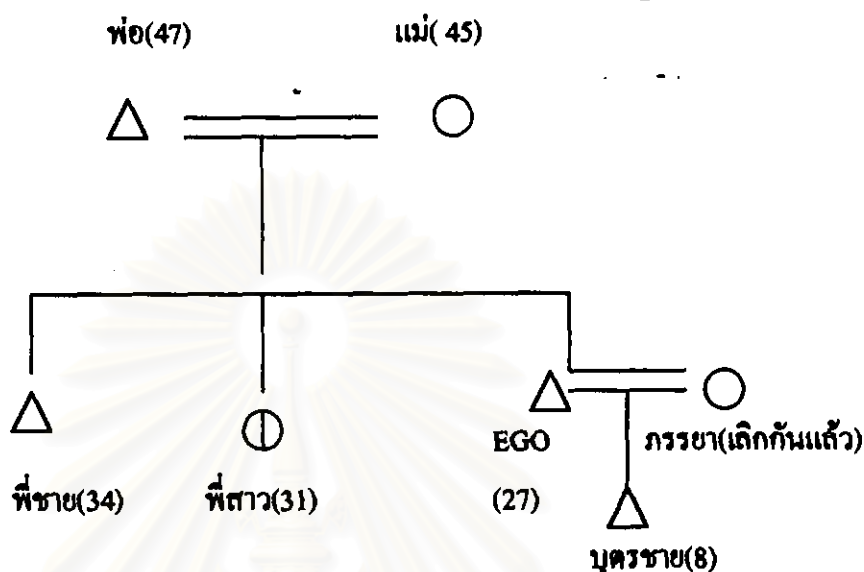
ภูมิวิทย์ฯ เป็นชาวนา ชีวิตชนบท ซึ่งการศึกษาไม่สูง เป็นการปลูกฝังค่านิยมของชีวิตชนบท เพียงแต่จบการศึกษาภาคบังคับก็เพียงพอแล้ว หลังจากจบการศึกษาแล้วชาวบ้านนิยมนำมาทำงานทำก่อน โดยเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร แต่บางคนมีพันธะผูกพัน เช่นจะต้องเลี้ยงดูบิดามารดา ก็ต้องทำงานใกล้กับบ้าน หรือเป็นชาวนา ซึ่งภูมิวิทย์ฯ เห็นว่าเป็นอาชีพที่เหนื่อยหนัก และอาศัยคืนที่อากาศธรรมชาติ และหลังจากเรียนจบแล้วประมาณ 5 ปี ภูมิวิทย์ฯ เห็นเพื่อน ๆ เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ มาจึงมากับเพื่อนๆ โดยบิดามารดาไม่ว่าอะไร

ครอบครัวและเครือญาติ

ดัง โคอะแกรมที่ 5.10

△ = แทนผู้ชาย

○ = แทนผู้หญิง

ภูมิวิทย์ฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ชาย 2 คน หญิง 1 คน ภูมิวิทย์ฯ เป็นคนที่ 3 ตามชกในครอบครัวสนิทสนมกันเนื่องจากมีเพียง 3 คน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภูมิวิทย์ฯ สนิทสนมกับพี่ชาย ปัจจุบัน ภูมิวิทย์ฯ แต่งงานกับคนในหมู่บ้านเดียวกันแต่ได้เลิกกันแล้ว โดยเมื่อเลิกกับภรรยาได้ให้พี่สาวและมารดาช่วยเหลือเลี้ยงดูบุตรให้และจะส่งเงินให้มารดาทุกเดือน

ชีวิตประจำวัน

ภูมิวิทย์ฯ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 11.00 น. ของทุกวันจากนั้นทำการกิจส่วนตัว หรือ ไม่ก็พักผ่อนอยู่ที่ห้องเช่า และเมื่อถึงเวลาประมาณ 13.00 น. ก็จะไปที่อุดรเพื่อรับรถแท็กซี่มา ขับ โดยอยู่ย่านประตูน้ำใกล้กับที่พัก และจะหาอาหารรับประทานก่อนบริเวณใกล้กับอยู่ ซึ่งเป็นอาหารประเภทอีสาน และเมื่อได้รับรถแล้วจะตรวจสภาพอุปกรณ์รถให้เรียบร้อยแล้วนำรถออกรถส่งผู้โดยสารทั่วไป ตามจุดต่างๆ เช่นตลาดประตูน้ำ ถนนเพชรบุรี ถนนรัชดา เป็นต้น จนกระทั่งเวลาประมาณ 20.00 น. จะหาอาหารรับประทานและเมื่อรับประทานอาหารแล้วจะขับรถส่งผู้โดยสารเรื่อยๆ ไปจนถึงเวลาประมาณ 23.00 น. หากไม่มีผู้โดยสารจะนำรถไปที่ปั๊มน้ำมันและล้างรถให้เรียบร้อยจากนั้นจะเติมน้ำมันให้เต็มถังแล้วนำรถไปส่งที่คู่เพื่อให้กะใหม่รับขับต่อไป ในแต่ละวันจะขับรถประมาณ 8 ชม. เนื่องจากหากนานกว่านั้นร่างกายไม่ไหว รู้สึกเพลียและจะกลับบ้านพักและกว่าจะเข้านอนประมาณ 01.00 น. ของอีกวัน ชีวิตประจำวันไม่มีการเปลี่ยนแปลงซึ่งเรียกได้ว่าไม่มีความแตกต่างกันเลยในแต่ละวัน การขับรถแท็กซี่จะเลือกช่วงเวลาขึ้นเนื่องจากไม่

ร้อนมากและเวลากลางคืนรถจะไม่ติดมาก 1 เดือนจะขับรถประมาณ 25 วัน จะหยุดพักผ่อนประมาณ 4-5 วัน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

ความเห็นของภูมิวิทย์ฯ เกี่ยวกับการจราจรเห็นว่า รถแท็กซี่มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหารถติดเนื่องจากสามารถเลือกใช้ได้ทุกเพศทุกวัย และมีความสะดวกสบายมีแอร์ทุกคัน ถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว และสามารถขนส่งของสัมภาระได้ สาเหตุที่ทำให้รถติดในกรุงเทพฯ นั้นคิดว่า มีรถยนต์มากเกินไป มีถนนน้อย ส่วนการขับรถฝ่าฝืนกฎหมายจราจรของคนขับรถต่างๆ ก็เป็นสาเหตุให้รถติดแต่คิดว่าเป็นส่วนน้อย สำหรับคนขับรถแท็กซี่คิดว่าส่วนใหญ่ขับรถเก่งชำนาญ และฝ่าฝืนกฎหมายจราจรน้อยเนื่องจากเกรงว่าจะถูกจับ แต่ก็ยังมีบางรายที่ฝ่าฝืนกฎหมายจราจรเนื่องจากแรงรีบ เพื่อไปส่งกะ หรือรายได้ยังไม่เพียงพอ และกลัวจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมทำให้เสียเงินทองบ้าง ซึ่งรายได้น้อยอยู่แล้วเมื่อถูกจับจะไม่คุ้ม สำหรับภูมิวิทย์ฯ นั้นเคยถูกจับกุมเช่นเดียวกัน ข้อหาที่ถูกจับได้แก่ จอครดในที่ห้ามจอด เป็นการจอดรับส่งผู้โดยสาร แต่ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจะไล่ให้รีบไปเนื่องจากเห็นใจว่าจอครดรับส่งไม่นานนัก และหากถูกจับจริงๆ ภูมิวิทย์ฯ จะขอร้องตำรวจไม่ให้จับกุมและเคยให้เงินแล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ออกไปสั่งให้

แนวทางแก้ไขปัญหารถติด ภูมิวิทย์ฯ คิดว่า ควรที่จะสร้างถนนให้มากขึ้น ทำสะพานลอยทุกแยกหรือมีอุโมงค์ให้หลายๆรถจะได้ผ่านผ่านทุกแยกได้

สำหรับรถแท็กซี่นั้นภูมิวิทย์ฯ เห็นว่าควรมีต่อไป เนื่องจากมีความจำเป็น หากให้เลิกแล้วคนจะไม่มีงานทำอีกจำนวนมาก และประชาชนบางส่วนจะเดือดร้อน แต่ควรที่จะพัฒนาและดีขึ้น เช่นคิดวิฤตต่อสารให้ หากที่จอครดแท็กซี่ให้มากขึ้น

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้ว ภูมิวิทย์ฯ ก็ยังช่วยบิดามารดาทำนาประมาณ 5 ปี หลังจากนั้นเห็นว่ารายได้ไม่ดีจึงเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานคร เพราะไม่ได้ทำนาไว้ขาย จะขายเพียงเล็กน้อย ส่วนใหญ่ทำนาเพื่อเลี้ยงชีพ และเมื่อเข้ามากรุงเทพมหานครครั้งแรกทำงานเป็นช่างเหล็กอยู่กับพี่ชาย และระหว่างนั้น มีเพื่อน ๆ คนที่หมู่บ้านเดียวกันชวนไปขับรถแท็กซี่บอกว่ารายได้ดีและอิสระจึงหัดขับรถอยู่พักพักก็พอเป็นและอาศัยช่วงทำงานช่วยพี่ชายจึงพอรู้เส้นทางในกรุงเทพฯ บ้าง และหลังจากนั้นได้กลับไปสอบใบอนุญาตขับขีรถส่วนบุคคลที่จังหวัดร้อยเอ็ด สอบเพียง 1 ครั้งก็สามารถสอบได้ โดยครั้งแรกได้ใช้ใบอนุญาตรถส่วนบุคคลเมื่ออายุครบเกณฑ์สอบใบอนุญาตขับรถสาธารณะจึงกลับไปสอบและมีใบอนุญาตขับขีรถสาธารณะแล้ว สำหรับการขับขีรถแท็กซี่นั้นไม่มีเส้นทางประจำขับไปเรื่อยๆ ไม่มีลูกค้าประจำด้วย รายได้พอ

อยู่ได้ มีเงินส่งให้มารดาทุกเดือน สำหรับรายได้เฉลี่ยแต่ละวันไม่แน่นอนหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือวันละประมาณ 300-400 บาท รายได้สูงสุดที่เคยได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว 1,000 บาท แล้วแต่บางวันที่รายได้น้อย บางวันก็ไม่ดี ซึ่งบางวันที่ขาดทุนไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าก็เคย เฉลี่ยรายได้เดือนละประมาณ 6-7,000 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายต่างๆในการจับรถได้แก่

ค่าเช่ารถ วันละ 450 บาท

ค่าเติมน้ำมัน วันละ 2-300 บาท

ค่าล้างรถ 20 บาท

ค่าอาหารเครื่องดื่ม 100 บาท

ผู้โดยสารที่ภูมिवิทยา นั้นมีทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ไม่ว่าจะผู้หญิงชาย คนแก่ และนักเรียนนักศึกษา พ่อค้าประชาชน ราคาที่รับส่งแล้วแต่มีเดอที่คิด เคยได้มากที่สุด 300 บาท เนื่องจากรถติดมากและให้ไปส่งไกล เพราะว่าหากรถติดมีเดอที่ก็ยังคงคิดเงินอยู่ด้วย

เกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น เคยเฉี่ยวชนกันเล็กน้อย โดยภูมिवิทยา เป็นฝ่ายผิดเกี่ยวกับรถ โดยไม่ระวังทำให้เฉี่ยวชนรถจักรยานยนต์มีผู้ได้รับบาดเจ็บ ได้จ่ายค่ายาและค่าทำขวัญให้แล้ว โดยมีบริษัทประกันภัยมาช่วยจ่าย ส่วนรถแท็กซี่ที่ภูมिवิทยา ได้ซ่อมรถแท็กซี่เอง

เกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ นั้นดื่มบางครั้งเพราะว่าเมื่อง่วงจะซื้อดื่มแต่จะดื่มน้อยเนื่องจาก ไม่มีเงินซื้อส่วนยามานั้นไม่เคยดองเพราะว่าเกรงว่าจะเกิดอันตราย

ชีวิตในอนาคต

ภูมिवิทยา ไม่มีความคิดที่จะประกอบอาชีพอื่น ยังคงจับรถแท็กซี่ต่อไป เนื่องจากเห็นว่า เป็นอาชีพที่อิสระและรายได้ มีความพึงพอใจในการจับรถแท็กซี่ ถ้าจำเป็นที่จะต้องเลิกจับรถแท็กซี่จะต้องกลับไปทำนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 11

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายปรีชา (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา หน้าห้างสรรพสินค้าสยาม รัชดา แขวงดินแดง เขตดินแดง
กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 11.00น.

ลักษณะทางสังคม

ปรีชา เป็นชายไทย อายุ 39 ปี เกิดที่ ต.น้ำเกลือ อ.น้ำเกลือ จ.ศรีสะเกษ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันมีอาชีพขับรถแท็กซี่รับจ้าง เพียงอย่างเดียว มีครอบครัวแล้ว แต่ยังไม่มีการจดทะเบียนเป็นครอบครัวขนาดเด็กเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว ภรรยาของปรีชา มีอาชีพขายปลาหมึกย่าง เป็นชาวจังหวัดกาฬสินธุ์ เช่นเดียวกัน มีนิสัยชอบอยู่อย่างเรียบง่ายทั้ง 2 คน ครอบครัวของปรีชาไม่ค่อยสังคมนับบุคคลภายนอกตั้งหน้าทำมาหากินอย่างเดียว

บุคลิกภาพ

ปรีชา เป็นคนที่ร่าเริง ท่าทางกระฉับกระเซง เสียงดังฟังชัด มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ถึงแม้ว่าจะมีความรู้น้อย แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ดูท่าทางฉลาด ความคิดอ่านรวดเร็ว สำเนียงการพูดคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รูปร่างสันทัด ผิวดำ สูงประมาณ 165 ซม. การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ใส่กางเกงยีนส์ เสื้อเชิ้ตสีน้ำเงินแขนยาว การสอบถามเกี่ยวกับครอบครัวและครอบครัว จะชอบพูด

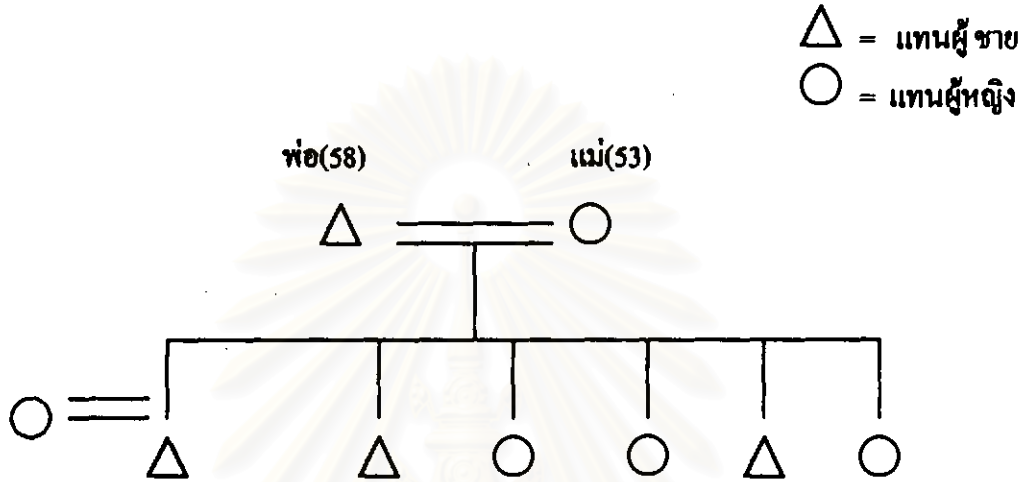
ประวัติชีวิตของปรีชา

ปรีชา เกิดมาในชีวิตชนบท มีความคิดอ่านคล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาสูงนัก เพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับ เนื่องจากไม่มีเงินส่งเรียนสูง หากบ้านใครร่ำรวยก็จะให้บุตรเรียนสูง การเดินทางไปเรียนต่อชั้นมัธยมในตัวอำเภอก็ลำบาก ชีวิตต้องประกอบอาชีพทำนา ทำให้ไม่มีผู้ใดเรียน จะมีเรียนก็เมื่อมีฐานะ และบิดามารดาเป็นครูบา อาจารย์ นอกจากการทำนาที่บ้านเกิดแล้วชาวบ้านส่วนใหญ่ที่เป็นคนวัยรุ่นจะเข้ามาหางานทำในกรุงเทพมหานครเกือบทั้งหมด เหลือไว้แต่คนแก่เฒ่า เนื่องจากที่จังหวัดศรีสะเกษไม่มีงานอื่นนอกจากทำนา หรือมีแต่

รายได้น้อยเมื่อเทียบกับที่กรุงเทพมหานคร หลังจากทีปรึกษาจบการศึกษาภาคบังคับแล้วได้ช่วยบิดามารดาทำนาและหลังจากนั้นได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯบ้าง โดยได้อยู่กับเพื่อนๆ แม้ว่าอาชีพชั่วคราวนี้ก็ลำบากแต่เห็นว่ายังสบายกว่าการทำนาในชนบทมาก

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 5.11

ภรรยา	EGO	น้องชาย	น้องสาว	น้องสาว	น้องชาย	น้องสาว
(35)	(39)	(34)	(32)	(28)	(26)	(22)

ปรึกษา มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 6 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 3 คน ปรึกษา เป็นคนโต ครอบครัวมีความสนิทสนมกันเนื่องจากเคยช่วยกันทำนา และอายุใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์กันมาก ทุกวันยังไปมาหาสู่กันแม้จะต่างคนต่างมีครอบครัว ปรึกษามีเวลาว่างจะเดินทางกลับต่างจังหวัดไปหาบิดามารดา ปรึกษา เป็นคนโตจะต้องรับผิดชอบน้องๆ และให้คำปรึกษาและช่วยเรื่องการเงินบางครั้ง ปรึกษามีภรรยาและอยู่ด้วยกัน เป็นบ้านเช่าย่านถนนบรรทัดทอง ค่าห้องเช่าเดือนละ 2,000 บาท ภรรยาขายปลาหมึกย่างทั่วไปโดยใช้รตเงินรายได้ตีกำไรวันละประมาณ 500 บาท ปรึกษาจะเดินทางกลับต่างจังหวัดในเทศกาลสำคัญเพื่อไปหาบิดามารดา เช่นวันขึ้นปีใหม่ วันตรุษจีน และเทศกาลงานผ้าป่าที่เป็นงานประจำหมู่บ้าน หมู่สาวจำช่วยกันจัดหาเงินไปมอบให้กับวัด เกี่ยวกับภรณานั้นมีความเข้าใจกันดี หลังจากชั่วคราวก็บังวันปรึกษาจะช่วยภรรยาขายปลาหมึก และจะพักผ่อนอยู่บ้านด้วยกัน แต่ยังไม่มีการไม่ทราบว่าเพราะเหตุใดแต่งงานมานานประมาณ 10 ปีแล้ว การรับประทานอาหารภรรยาจะทำให้รับประทานและบางครั้งก็ช่วยกันทำ

ชีวิตประจำวัน

ปรีชาจะตื่นนอนเวลาประมาณ 04.00 น. หลังจากนั้นทำภารกิจส่วนตัวอาบน้ำ ทำอาหารรับประทาน และจะไปที่อุ้งรถแท็กซี่เพื่อรับรถ ซึ่งเวลาประมาณ 05.00 น. หลังจากนั้นจะรับรถออกตระเวนหาผู้โดยสารเรื่อยๆ ไป แต่ส่วนใหญ่จะขับอยู่แถวตลาดไม้เบ๊ ตลาดหมอนซิด แหล่งที่มีคนมากและหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด จนกระทั่งเวลาประมาณ 12.00 น. จะหาอาหารรับประทานบริเวณที่รับประทานประจำ และมีที่จอดรถ บางทีก็จอดในปั๊มน้ำมันเพื่อหาอาหารรับประทาน และเมื่อรับประทานเสร็จก็จะขับรถเรื่อยไปจนถึงเวลาประมาณ 15.00 น. จะนำรถไปที่ปั๊มน้ำมันปริชาวธรรม เพื่อล้างรถ และเติมน้ำมันให้เรียบร้อยก่อนที่จะส่งรถให้กับกะต่อไป ซึ่งเวลาส่งรถคือ 16.00 น. และบางทีอาจจะช้ากว่านั้นก็แค่แค่เกรงใจกะต่อไป และจากนั้นก็จะเป็นไปหาภรรยาที่บริเวณปากซอยเพชรบุรี 5 ซึ่งขายปลาหมึกย่าง และประมาณ 19.00 น. ก็พากันกลับบ้าน ซึ่งจะปฏิบัติอย่างนี้ทุกวัน และเมื่อถึงบ้านจะรับประทานอาหาร โดยภรรยาทำให้รับประทานหรือบางครั้งก็ซื้อเข้ามา และจากนั้นจะนั่งดูโทรทัศน์และจะเข้านอนตามปกติ อาจจะเรียกได้ว่าชีวิตไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเวลาในการขับรถประมาณ 8 ชม. และเวลาในการพักผ่อนประมาณ 7-8 ชม. เช่นเดียวกัน ปรีชาเลือกช่วงเวลาขับรถในเวลากลางวันเนื่องจากกลางคืนจะได้อยู่กับภรรยาและเวลากลางวันมีรายได้ดีกว่ากลางคืนแม้ว่ารถจะติดแต่มีผู้โดยสารเรียกบ่อยและประกอบกับไม่ต้องอดนอน ใน 1 เดือนจะมีเวลาหยุดพักประมาณ 5 วัน โดยวันหยุดส่วนใหญ่ก็จะอยู่กับภรรยา นอนพักผ่อนอยู่ห้อง หรือพาภรรยาไปเดินห้างสรรพสินค้า แต่ส่วนใหญ่จะนอนพักและหากเป็นเทศกาลวันหยุดสำคัญจะเดินทางกลับต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับจราจร

ปัญหาจราจร ปรีชาคิดว่าเป็นปัญหาที่แก้ไขยาก ตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มารถก็ติดมากขึ้นทุกวัน มีแค่รถใหม่ๆ แล่นอยู่ในถนน แม้ว่าจะมีการตัดถนนมากขึ้น แต่รถก็มีจำนวนมากทำให้รถยังติด อยากให้รัฐบาลเข้ามาแก้ไขอย่างจริง สำหรับสาเหตุอื่นๆ ที่เป็นสาเหตุในการทำให้รถติดนั้น ปรีชาคิดว่ามีสาเหตุมาจากการที่คนขับรถไม่มีมารยาท จอดรถกีดขวางการจราจร ขับรถฝ่าฝืนกฎหมายจราจร ซึ่งมีทุกอาชีพ รถทุกชนิด แต่รถที่มีปัญหามากปรีชาคิดว่ารถโดยสารประจำทาง รถมินิบัส ขับรถไม่มีมารยาท ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของชาวบ้าน

รถแท็กซี่นั้น ปรีชา เห็นว่าเป็นรถที่ก่อให้เกิดปัญหาจราจร ได้เช่นเดียวกันเนื่องจากคนขับรถส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว การศึกษาน้อย ชอบขับรถแซงในช่องทางรถสวน ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนคนอื่น ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร เป็นต้น แต่มีอีกส่วนที่ขับรถดีมีมารยาท แต่คิดว่ารถแท็กซี่เป็นสาเหตุส่วนน้อยในการทำให้เกิดปัญหาจราจร คิดว่ารถอื่นก่อให้เกิดปัญหามากกว่า

เกี่ยวกับการถูกจับกุม บริษัท เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมหลายครั้ง ส่วนใหญ่ ข้อหา ไม่พกใบอนุญาตขับขี่ จอรถกีดขวางการจราจร แต่บางครั้งก็ไม่ออกใบสั่งให้เพราะว่า บริษัทให้เงินประมาณ ครั้งละ 100 บาทเพราะไม่อยากเสียเวลาเดินทางไปสถานีตำรวจเพื่อเอาใบอนุญาตตามใบสั่ง

เรื่องอุบัติเหตุ ตั้งแต่ขับรถ บริษัท ไม่เคยเฉี่ยวชนแต่อย่างใด มีเพียงรถเป็นรอยขีด จีดเล็กน้อย ก็ให้ช่างประจำร้านนำไปซ่อมแล้ว

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ภาคศึกษาบังคับแล้ว บริษัทก็ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใด เนื่องจากฐานะยากจนดังกล่าว และเป็นพี่ชายคนโตต้องเลี้ยงครอบครัว จึงเลิกเรียน และได้ช่วยบิดามารดาทำนา ที่บ้าน หลังจากได้ทำนาได้สักระยะหนึ่งก็คิดอยากจะเปลี่ยนอาชีพเนื่องจากเห็นว่ารายได้คงไม่เพียงพอแน่ จะทำงานที่จังหวัดบ้านเกิดก็ไม่มีการให้ทำหรือมีแต่รายได้ก็น้อย เคยทำงานในตัวจังหวัดรับจ้างขับรถส่งน้ำดื่ม รายได้เดือนละ 2,000 บาท ซึ่งน้อยมาก และคิดว่าไม่คุ้มจึงเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร และเมื่อมาขับรถแท็กซี่ก็เห็นว่า เป็นอาชีพอิสระ ส่วนตัวไม่มีนาย ไม่มีลูกน้อง ก็เลยจกัทำ ปัจจุบันเจ้าของรถต้องจ้อคนมาเช่าขับรถเพราะว่าคนเช่ารถน้อยลง และไม่ต้องมีหลักฐานอะไรมาก มัดจำเพียง 1,000 บาทก็เช่ารถขับรถ และบางคนก็ไม่จ่ายค่าเช่าไว้หลายวันเนื่องจากรายได้ไม่คืน บริษัทได้มาเช่าขับรถที่อยู่ถนนบรรทัดทอง ซึ่งย่านดังกล่าวมีรถแท็กซี่จำนวนมาก ค่าเช่าจะละ 430 บาท สำหรับข้อปฏิบัติที่รถดังกล่าว บริษัท ต้องมารับรถเวลาประมาณ 05.00 น.และส่งรถเวลาประมาณ 16.00 น.เนื่องจากบริษัทขับรถจะเข้า จะต้องมีการตรวจสภาพรถก่อนจะขับ และเมื่อขับเสร็จต้องล้างรถและเติมน้ำมันให้เต็มถัง และหากวันใดไม่ขับรถจะมีคนแทนหรือที่เรียกอะไหล่ไว้ขับแทนหรือบางทีจะเป็นช่างประจำรถขับแทนก็ได้ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากคือช่วงที่การจราจรเร่งด่วน คือเวลาประมาณ 06-00-08.00 น.ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คนทำงาน นักเรียนเข้าโรงเรียน หรือพ่อค้าแม่ค้าขนส่งของต่างๆ ส่วนรายได้แต่ละวันจะได้ประมาณ 4-500 บาท (หักค่าใช้จ่ายออกหมดแล้ว) เคยขับรถได้มากที่สุดวันละ 1,500 บาท เนื่องจากมีคนเรียกมาและรถไม่ติด รายได้เฉลี่ยประมาณเดือนละ 8,000 บาท ก็คิดว่าสูงพอสมควร ก็พอเก็บ โดยให้ภรรยาเก็บฝากเข้าธนาคารไว้ โดยภรรยาก็มีรายได้เดือนละประมาณ 7,-8,000 บาท เช่นเดียวกัน และจะส่งให้บิดามารดาเดือนละประมาณ 1,000 บาท เกี่ยวกับปัญหาในการขับรถ แรกๆนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับการจดจำเส้นทางไม่ได้ ปัญหาปัจจุบันปัญหาค่าเช่ารถแพง น้ำมันแพง และรถคิดมากขึ้นทำให้รายได้ลดน้อยลง

เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ บริษัทไม่เคยป่วยหนักที่เข้านอนโรงพยาบาลเพียงแต่เป็นไข้ ซ้ำยามารับประทานก็หาย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของประชาชนจะซับซ้อนเท่าที่คิดไปอีกนาน แต่หากมีอะไรเปลี่ยนแปลงก็คงจะเดินทางกลับต่างจังหวัด ไม่ทราบว่าจะทำงานอะไรได้เนื่องจากความรู้น้อย และหากมีเงินมากๆก็จะซื้ออะไรไว้ทำคอนแทก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 12

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายเล็ก (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา ที่แยกพงษ์เพชร ถนนงามวงศ์วาน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 12.00น.

ลักษณะทางสังคม

เล็ก เป็นชายไทย อายุ 26 ปี เกิดที่ ต.ศรีสว่าง อ.โพธาราม จ.ร้อยเอ็ด จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันมีอาชีพขับรถแท็กซี่รับจ้าง เพียงอย่างเดียว ยังไม่มีครอบครัว ครอบครัวของเล็กเป็นครอบครัวขนาดเล็กเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว เล็กชอบที่จะอยู่กับเพื่อน โดยเพื่อนๆเป็นวัยรุ่นที่เข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครเช่นเดียวกัน

บุคลิกภาพ

เล็กเป็นคนที่น่ารัก ทำทางกระชับกระเซง พูดเสียงเบา มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ถึงแม้ว่าจะมีความรู้น้อย แต่ลักษณะการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ดูทำทางฉลาด พูดภาษากลางชัดเจน ตำนึงการพูดคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รูปร่างสันทัด ผิวดำ สูงประมาณ 170 ซม. การแต่งกายสะอาดเรียบร้อย ใส่กางเกงยีนส์ สีฟ้า เสื้อเชิ้ตสีขาวแขนยาว ชอบพูดเรื่องความลำบากที่บ้านเกิด

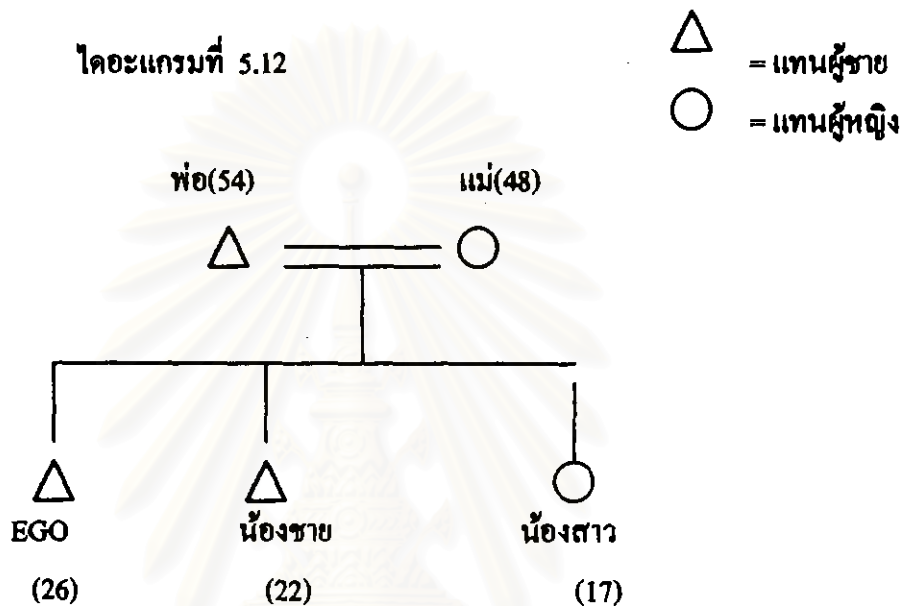
ประวัติชีวิต

เล็ก เกิดมาในชีวิตชนบท มีความคิดอ่านคล้ายกันในการดำเนินชีวิต คือไม่ต้องมีการศึกษาสูงนัก เพียงแต่จบการศึกษาภาคบังคับ เนื่องจากไม่มีเงินส่งเรียนสูง ชีวิตเล็กประกอบอาชีพทำนาซึ่งเล็กก็รู้ดี และเห็นว่าตัวเองเรียนหนังสือไม่เก่งจึงไม่ได้เรียน แต่มีเพื่อนในหมู่บ้านไปเรียนต่อที่โรงเรียนประจำอำเภอ นอกจากการทำนาที่บ้านเกิดแล้วชาวบ้านส่วนใหญ่ที่เป็นคนวัยรุ่นจะเข้ามาทำงานทำในกรุงเทพมหานครเกือบทั้งหมู่บ้าน เหลือไว้แค่คนแก่เฒ่า เนื่องจากที่จังหวัดศรีสะเกษไม่มีงานอื่นนอกจาก และไปเรียนโรงเรียนสารพัดช่างมีงานทำแล้ว คิดว่าเป็นชวามาก แม้ชวาวจะเหน็ดเหนื่อย แต่เล็ก ๆ ก็ใช้ชีวิตกับบิดามารดา ช่วยกันทำนา มาหลังจากที่เล็กจบการศึกษาภาคบังคับแล้วได้ช่วยบิดามารดาทำนาและหลังจากนั้นได้เข้ามาทำงานที่กรุงเทพฯบ้าง โดยได้

อยู่กับเพื่อนๆ ที่หมู่บ้านเข้ามาทำงานหลายคน เนื่องจากเห็นว่าที่กรุงเทพมหานครมีงานรองรับมาก และรายได้ดีกว่าทำนา บิดามารดาของเด็ก ก็อยากให้เด็กเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร มาทำงานเป็นเด็กปั๊มอยู่ปั๊มน้ำมันกับเพื่อนๆ ย่านดินแดง รายได้น้อย และได้หัดขับรถกับเพื่อนๆ จนกระทั่งขับเป็นจึงได้หันมาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน

ครอบครัวและเครือญาติ

ไดอะแกรมที่ 5.12

เด็ก ๆ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน เด็ก ๆ เป็นคนโค ครอบครัวมีความสนิทสนมกันเนื่องจากเคยช่วยกันทำนา และอายุใกล้เคียงกัน มีความสัมพันธ์กันมาก ทุกวันยังไปมาหาสู่กันเด็ก ๆ มีเวลาว่างจะเดินทางกลับต่างจังหวัด ไปหาบิดามารดา เด็ก ๆ เป็นคนโคจะต้องรับผิดชอบน้องๆ และให้คำปรึกษาและช่วยเรื่องการเงินบางครั้ง เด็ก ๆ ยังไม่มีภรรยา แต่มีแฟนที่กำลังคบกันแต่ยังไม่ได้อยู่ด้วยกัน แฟนทำงานที่ขายอาหารอีสานปัจจุบันเป็นบ้านเช่าย่านถนนประชาสงเคราะห์ ค่าห้องเช่าเดือนละ 1,000 บาท เด็ก ๆ จะเดินทางกลับต่างจังหวัด ในเทศกาลสำคัญเพื่อไปหาบิดามารดา เช่นวันขึ้นปีใหม่ วันตรุษจีน และเทศกาลงานผ้าป่าที่เป็นงานประจำหมู่บ้าน หมู่สาวจำช่วยกันจัดหาเงินไปมอบให้กับวัด

ชีวิตประจำวัน

เด็ก ๆ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 04.00 น. หลังจากนั้นทำภารกิจส่วนตัวอาบน้ำ ทำอาหารรับประทาน และจะไปที่อยู่รถแท็กซี่เพื่อรับรถ ซึ่งเวลาประมาณ 05.00 น. หลังจากนั้นจะรับรถออกตระเวนหาผู้โดยสารเรื่อยๆ ไป แต่ส่วนใหญ่จะขับอยู่แถวตลาดหมอซิด หน้าห้างสรรพสินค้า

ค้าต่างๆ แหล่งที่มีคนมากและหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด จนกระทั่งเวลาประมาณ 12.00 น. จะหาอาหารรับประทานบริเวณที่รับประทานอาหารประจำ และมีที่จอดรถ และเมื่อรับประทานเสร็จก็จะขับรถเรื่อยไปจนถึงเวลาประมาณ 15.00 น. จะนำรถไปที่ปั๊มน้ำมันปริชาวรรณ เพื่อล้างรถ และเติมน้ำมันให้เรียบร้อยก่อนที่จะส่งรถให้กับกะต่อไป ซึ่งเวลาส่งรถคือ 16.00 น. และบางทีอาจจะช้ากว่านั้นก็แค่แค่แรงใจกะต่อไป และจากนั้นก็กลับบ้านพัก จะเป็นอย่างไรแทบประจำทุกวัน ชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันเลยไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการหรือเทศกาล คั่นเดือน กลางเดือน และปลายเดือน แม้กระทั่งวันสำคัญอื่นๆ ในการขับรถรับจ้างแต่ละวันจะใช้เวลาขับรถประมาณ 8-9 ชม. เพราะหากนานกว่านั้นร่างกายจะเพลียมาก บางช่วงเวลาต้องหยุดพักรับประทานอาหาร และบางทีก็จอดรถรอผู้โดยสารเนื่องจากหาถ่มไปเรื่อยๆ ทำให้เปลืองน้ำมันจะจอดบริเวณที่ตำรวจไม่จับและมีผู้โดยสารเรียกบ่อย ใน 1 เดือนจะขับรถประมาณ 28 วัน พักประมาณ 2-3 วัน หากเป็นวันหยุดก็จะไปหาเพื่อนๆ บางทีไปเดินห้างสรรพสินค้า บางทีก็ชมภาพยนตร์

ทัศนคติเกี่ยวกับจราจร

เด็กฯ คิดว่าปัญหาจราจรนั้น ต้องดำเนินการแก้ไขอย่างรวดเร็วและจริงจัง ทุกคนพูดกันว่าเบียดรถติด โดยเฉพาะผู้ที่จะต้องขับรถทุกวัน เมื่อการจราจรติดขัดรายได้ก็น้อยลงเนื่องจากจะต้องเสียเวลา ส่วนใหญ่ก็ต้องเสียไปกับสภาพปัญหาการจราจรจะใช้วิธีการใดก็ได้ เด็กคิดว่าปัญหาจราจรแก้ไขได้ คือให้มีถนนมากขึ้นกว่าเดิม ไม่ให้คนซื้อรถมากขึ้น และกวดขันการจับกุมผู้กระทำความผิด

รถแท็กซี่นั้น เด็กฯ เห็นว่าเป็นรถก่อให้เกิดประโยชน์มากกว่าทำลาย และก่อให้เกิดปัญหาจราจรได้เช่นเดียวกันเนื่องจากคนขับรถส่วนใหญ่เห็นแก่ตัว การศึกษาน้อย ชอบขับรถแข่งในช่องทางรถสวน ไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนคนอื่น ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร และรถแท็กซี่มากขึ้นก่อให้เกิดปัญห่าจำนวนรถมากขึ้นเช่นเดียวกัน แต่มีอีกบางส่วนที่ขับรถดีมีมารยาท แต่คิดว่ารถแท็กซี่เป็นสาเหตุส่วนน้อยในการทำให้เกิดปัญหาจราจร คิดว่ารถอื่นก่อให้เกิดปัญหามากกว่า

เกี่ยวกับการถูกจับกุม เด็กฯ เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมหลายครั้งแต่ไม่บ่อยมากนัก ส่วนใหญ่ข้อหา จอดรถกีดขวางการจราจร ขับรถแข่งที่คับขันและเจ้าหน้าที่ตำรวจออกใบสั่งให้ โดยเด็กไม่ยอมที่จะเสียเงินให้กับตำรวจเพราะสร้างนิสัยไม่คิดแต่จะไปที่สถานีตำรวจเพื่อรับใบอนุญาต

เรื่องอุบัติเหตุ ตั้งแต่ขับรถ เด็กฯ เคยเฉี่ยวชน 1 ครั้ง มีผู้ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยเป็นรถจักรยานยนต์ได้รับบาดเจ็บ แต่เด็กไม่คิดเพราะว่ารถจักรยานยนต์เสียหลักมาเฉี่ยวชนเอง แต่ก็ไม่ได้เรียกร้องค่าเสียหายเพราะว่ารถไม่เป็นอะไรบ้าง มีเพียงรถเป็นรอยขีดข่วนเล็กน้อย ก็ให้ช่างประจำอู่นำไปซ่อมแล้ว

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ภาคศึกษาบังคับแล้ว เล็กก็ไม่ได้ศึกษาต่อแต่อย่างใด เนื่องจากฐานะยากจนดังกล่าว และได้ช่วยบิดามารดาทำนา ที่บ้าน หลังจากได้ทำนาได้สักระยะหนึ่งก็คิดอยากจะทำอาชีพเนื่องจากเห็นว่ารายได้คงไม่เพียงพอแน่ จะทำงานที่จังหวัดบ้านเกิดก็ไม่มียานให้ทำหรือมีแต่รายได้ก็น้อย และเมื่อมาขับรถแท็กซี่เห็นว่าทำอาชีพอิสระส่วนตัวไม่มีนาย ไม่มีลูกน้อง ก็เลี้ยงก็ทำ ปัจจุบันเจ้าของอยู่ต้องร้องคนมาเช่าขับรถเพราะว่าคนเช่ารถน้อยลง และไม่ต้องมีหลักฐานอะไรมาก ก็เช่ารถขับรถ และบางคนก็ไม่จ่ายค่าเช่าไว้หลายวันเนื่องจากรายได้ไม่คืน เล็กฯ ส่วนใหญ่จะขับรถอยู่ทั่วกรุงเทพฯ ถูกค่าส่วนใหญ่ มีทุกอาชีพ แม่ค้า นักศึกษา คนทำงาน ในการเช่ารถเสียค่าเช่ากะละ 450 บาท เล็กฯเช่ารถอยู่ที่อุดร ในซอยประชาสงเคราะห์ มีข้อปฏิบัติว่าต้องมารับรถเวลาประมาณ 13.00 น.และส่งรถเวลาประมาณ 24.00 น.เนื่องจากกะเช้ารถกะกลางวัน จะต้องมีการตรวจสภาพรถก่อนจะขับ และเมื่อขับเสร็จต้องล้างรถและเติมน้ำมันให้เต็มถัง กรณีเกี่ยวกับรถเสียที่เกิดจากการรับจ้าง ทางอู่จะทำการซ่อมให้ โดยมีช่างของอู่เป็นคนซ่อมให้ และออกค่าใช้จ่ายให้ทั้งหมด ส่วนหากมีความเสียหายจากอุบัติเหตุจากราง เมื่อรู้ผลคดีแล้วว่าฝ่ายรถแท็กซี่ถูก คู่กรณีจะเป็นผู้ชดเชยค่าเสียหายให้ ส่วนหารรถแท็กซี่ผิดจะต้องเสียเงินให้กับทางอู่ 1,000 บาท เพียงอย่างเดียว ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายที่เกิดขึ้น แท็กซี่ทุกคันจะมีประกันภัยประเภท 3 และพรบ.คุ้มครองผู้ประสบภัย ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารมากคือช่วงที่การจราจรเร่งด่วน คือเวลาประมาณ 16.00-19.00 น.ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่คนทำงาน นักเรียน เข้าโรงเรียน หรือพ่อค้าแม่ค้าขนสิ่งของต่างๆ ส่วนรายได้แต่ละวันจะได้ประมาณ 500 บาท (หักค่าใช้จ่ายออกหมดแล้ว) แต่จะมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 7,000 บาท ก็คิดว่าสูงพอสมควร ก็พอเก็บโดยให้ภรรยาเก็บฝากเข้าธนาคารไว้ ไม่เคยส่งให้บิดาเลย แต่หากกลับต่างจังหวัดก็จะให้บ้างหรือซื้อของไปฝาก และเคยให้น้องๆ ใช้บ้างหากมีเหลือเก็บประมาณ 1,000 บาท เกี่ยวกับปัญหาในการขับรถแรกๆนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับการจดจำเส้นทางไม่ได้ ปัญหาปัจจุบันปัญหาค่าเช่ารถแพง น้ำมันแพง และรถติดมากขึ้นทำให้รายได้ลดน้อยลง

เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ เล็กฯ ไม่เคยป่วยหนักที่เข้านอนโรงพยาบาลและไม่เคยเป็นไข้แต่อย่างใด

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตของเล็กลงจะขับรถแท็กซี่ต่อไปอีกนาน แต่หากมีอะไรเปลี่ยนแปลงก็อาจจะเดินทางกลับต่างจังหวัด ไม่ทราบว่าจะทำงานอะไรได้เนื่องจากความรู้มีน้อย และกลัวว่ารายได้จะไม่พอ และหากมีบุตรแล้วจะส่งเรียนสูงกว่าคนไม่ยากให้ลำบากเหมือนคน

สัมภาษณ์ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 13

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายแก้วฯ (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิติศรปริญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา หน้ามหาวิทยาลัยราชภัฏฯ แขวงหัวหมาก กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 16.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายแก้วฯ เป็นชายไทย อายุ 37 ปี เกิดที่ อ.ตระการพืชผล จังหวัดอุบลราชธานี ระดับการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ที่บ้านเกิดดังกล่าว ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน ปัจจุบันได้ประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว ส่วนภรรยามีอาชีพขายอาหารอีสานอยู่เคหะคลองจั่น ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าย่านคลองจั่น เสียค่าเช่าเดือนละ 3,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายแก้วฯ เป็นบุคคลที่สุภาพ ร่าเริง มีความจริงใจกับเพื่อนร่วมงาน และเป็นคนค่อนข้างซื่อ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือไป มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวแก้วฯ เป็นคนค่อนข้างตัวเล็ก รูปร่างอ้วน สูงประมาณ 165 ซม. ผิวดำแดง ผมสั้นสีดำ ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางใหญ่ กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์สีน้ำเงิน เสื้อเชิ้ตสีน้ำฟ้า ค่อนข้างสะอาด สุขภาพค่อนข้างแข็งแรง แม้จะเป็นตัวเล็กแต่เนื่องจากเป็นคนขยันดูบุคลิกก็ค่อนข้างดีแล้วกระฉับกระเฉง กริยาวาจาก่อนข้างเรียวร้อย พุดเสียงค่อย สอบถามแล้วยิ้มสุราทุกวัน วันละ 1 ขวด แต่ดื่มกับเพื่อนๆ ไม่ได้ดื่มทุกวัน และสูบบุหรี่บ้างเฉลี่ยแล้ว 2 วันต่อ 1 ซอง โดยสูบมานานประมาณ 7 ปี สูบทุกยี่ห้อ

ประวัติของนายแก้วฯ

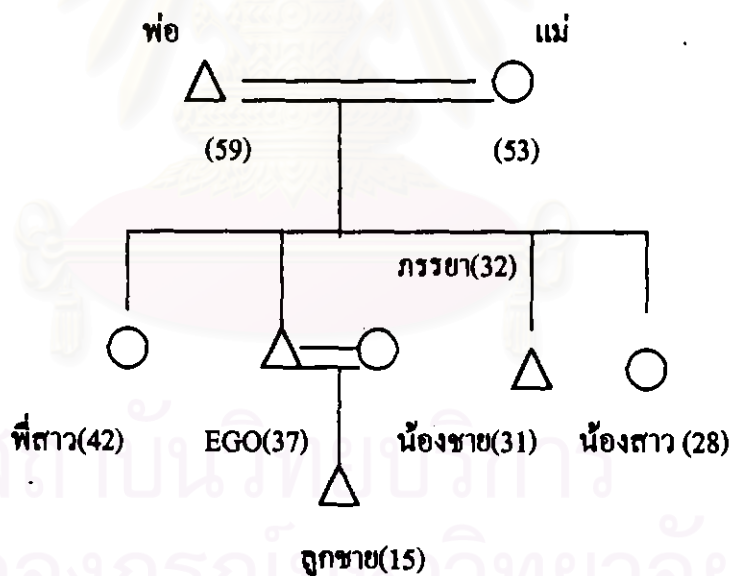
นายแก้วฯ เกิดมาในครอบครัวที่ฐานะค่อนข้างยากจน บิดามารดามีบุตรด้วยกัน 4 คนเกิดในชนบทถูกชาวนา เนื่องจากบิดาและมารดามีอาชีพทำนาและเป็นมรดกตกทอดต่อกันมา โดยลูกๆ ช่วยกันทำมาหากิน มีที่นาทั้งหมด 20 ไร่ตั้งแต่เกิดมาก็พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา พออายุข่างได้เข้าโรงเรียนจึงเข้ารับการศึกษที่โรงเรียนประถมศึกษาประจำหมู่บ้านและจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากเพื่อนส่วนมากไม่ได้เรียนต่อและประกอบกับฐานะทางบ้านยากจนจึงได้ออกมาช่วยบิดามารดาทำนา และขณะที่มีอาชีพทำนาแล้วชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือคืออาศัยฝนตกตามธรรมชาติถึงจะลงมือทำนาได้ และแก้วฯ ก็เห็นว่าชีวิตไม่ดี

ขึ้นและเห็นคนหนุ่มสาวในหมู่บ้านเดินทางมาทำงานที่กรุงเทพมหานคร แล้วกลับไปหมู่บ้าน แล้วบางคนก็มีฐานะการเงินดีขึ้น แต่งตัวดี แก้วฯจึงอยากมาที่กรุงเทพฯ และจากนั้นได้เดินทางมากรุงเทพฯพร้อมกับเพื่อนบ้าน เมื่อประมาณ 10 ปีที่ผ่านมาโดยครั้งแรกได้เข้ามาทำงานกับเพื่อนอยู่โรงงานเหล็ก ที่ถนนตก โดยทำได้ประมาณ 3 ปีและจากนั้นได้มีเพื่อนที่หมู่บ้านเดียวกันได้มาชักชวนไปขับรถตามล้อเครื่องรับจ้างเพราะเห็นว่าเป็นงานอิสระ และรายได้ดี จึงทดลองขับ และหัดขับได้ไม่กี่วันก็พอขับได้ และจากนั้นได้กลับไปทำใบอนุญาตขับรถที่จังหวัดร้อยเอ็ดแล้วได้ให้เพื่อนฝึกขับรถให้ และขับได้ประมาณ 2 ปี เห็นว่ารายได้ไม่ดีขึ้นและสุขภาพไม่ดีอ่อนเพลียจึงได้หันมาขับรถแท็กซี่ที่อุบลราชธานีและได้ขับมาเป็นเวลานานประมาณ 6 ปี แล้วยังไม่ได้เปลี่ยนอาชีพมีเงินใช้จ่ายและส่งให้ภรรยาและลูก ปัจจุบันยังไม่คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ผัง โคอแกรม 5.13

△ = แทนผู้ชาย
○ = แทนผู้หญิง

แก้วฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน มีชาย 2 คน หญิง 2 คนบิดามีอายุประมาณ 59 ปี มารดา มีอายุประมาณ 53 ปี แล้วยังทำนาได้และประกอบอาชีพทำนานาน โดยน้องสาวคนเล็กอายุ 28 ปีมีครอบครัวแล้วและอยู่กับบิดามารดา แก้วฯทำงานที่กรุงเทพมหานครได้แต่งงานกับภรรยาซึ่งเป็นคนจังหวัดขอนแก่นและได้จดทะเบียนสมรสกันด้วย โดยภรรยาได้ขายอาหารอีสานอยู่ที่หน้าแฟลคคลองจันทน์รายได้ดี ได้มาพักอาศัยอยู่ด้วยกันโดยมีลูกชาย 1 คน

อายุ 15 ปี กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างพี่น้องกันนั้นมีความสัมพันธ์รักใคร่กัน หากมีเทศกาลสำคัญจะกลับไปหาบิดามารดา เงินที่ได้แก่ว่างจะส่งให้บิดามารดาบ้าง แต่ไม่ได้ส่งทุกเดือน

ชีวิตประจำวัน

แก่ว่าง จะขับรถในช่วงรอบบ่ายถึงกลางคืนคือตั้งแต่เวลาประมาณ 13.00 น. ถึงเวลาประมาณ 24.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนประมาณเที่ยงวันจากบ้านพักแล้วทำภารกิจส่วนตัว จากนั้นก็จะเดินมาที่อยู่ที่บริเวณใกล้กับแยกบางกะปิ เจ้าของอู่มีรถอยู่ 10 คันซึ่งมีรถจากผลิตกลางวันนำมาส่งไว้หน้าอู่ และจะรับบุญแรงแรดต่อจากคนขับผลัดก่อน จากนั้นก็จะทำการตรวจสอบความพร้อมของรถอุปกรณ์ทุกอย่างเช่น เช็คน้ำมัน เช็คน้ำ เช็ครถให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ก่อน และหากมีปัญหาจะแจ้งให้กับเจ้าของอู่ทราบและให้ช่างประจำอู่ทำการซ่อมให้ และเมื่อทำการตรวจสอบรถเรียบร้อยแล้วจากนั้นจะขับรถออกจากอู่เพื่อไปรับส่งผู้โดยสารตามปกติโดยจะจอดบ้างบางครั้งตามสถานที่คิดว่าลูกค้าจะมาเรียก เพราะหากจับตลอดจะทำให้เปลืองน้ำมัน เมื่อเวลาเวลาประมาณ 18.00 น. โดยจะหาอาหารรับประทานบริเวณต่างๆซึ่งมีราคาถูกและจากนั้นจะไปรับส่งผู้โดยสารเรื่อยๆ ตามบริเวณที่เคยไปแต่ส่วนมากจะวิ่งรับทั่วไป ส่วนบริเวณที่ไปรับผู้โดยสารบ่อยๆ จะเป็นหน้าบริเวณสี่แยกบางกะปิ หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหง ถนนพระรามเก้า เนื่องจากมีผู้โดยสารเรียกบ่อย และจะหลีกเลี่ยงเส้นทางที่จราจรติดขัดจนกระทั่งก่อนเวลาประมาณ 24.00 น.จะต้องนำรถไปล้างที่ปั้มน้ำมัน เพื่อล้างรถก่อนที่จะส่งมอบให้กับผลัดต่อไป ซึ่งเป็นกฎระเบียบของทางอู่ว่าจะต้องนำรถไปล้างก่อนส่งมอบรถทุกครั้ง โดยอัตราค่าล้างรถราคา 20 บาท ซึ่งเป็นการล้างภายนอกและจะทำการตรวจสอบรถด้วยว่ามีความพร้อมสมบูรณ์หรือไม่ และจากนั้นจะต้องเติมน้ำมันให้เต็มถังรถทุกครั้งเพื่อจะส่งมอบให้กับผลัดต่อไป ซึ่งทุกคนจะปฏิบัติตามดังกล่าวและหลังจากเติมน้ำมันแล้วจะนำรถไปที่อู่เพื่อมอบให้กับผลัดอื่นและหลังจากนั้นจะเดินกลับที่พัก และเมื่อถึงห้องนอนจะพูดคุยกับภรรยาและบุตรก่อนจะนอนอ่านหนังสือหรือไม่ก็จะดูทีวีสักพักก่อนจะนอน เป็นประจำแทบทุกวัน ซึ่งการขับรถจะใช้เวลาประมาณเกือบ 8 ชม.และส่วนที่เหลือจะเป็นเวลาพักผ่อนซึ่งขับรถเกือบทุกวันและจะมีหยุดพักผ่อนเดือนละประมาณ 5 วันจะพยายามขับให้มากที่สุดเพื่อให้มีรายได้มาก แต่หากจะหยุดวันใดก็จะต้องบอกกับเจ้าของอู่ก่อนเพื่อจะได้หาคนแทนหรือที่เรียกว่าอะไหล่ซึ่งเจ้าของอู่จะหาเตรียมไว้

ส่วนถ้าเป็นวันหยุดส่วนมากจะไม่ได้ไปเที่ยวส่วนใหญ่นอนพักผ่อนอยู่บ้านพัก หากมีเทศกาลหรือวันหยุดยาวเช่น เทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ส่วนใหญ่จะเดินทางกลับบ้านต่างบิดามารดาและญาติพี่น้อง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

แก๊งค์คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้เป็นปัญหาใหญ่ยากที่จะแก้ไข ส่วนใหญ่เกิดจากการที่มีรถเพิ่มขึ้นจำนวนมาก และคนขับรถไม่เคารพกฎจราจรทุกวันนี้ผู้ขับรถส่วนใหญ่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ไม่เคารพกฎจราจรเห็นแก่ตัว แก๊งค์เห็นว่ารถแท็กซี่มีส่วนช่วยในการแก้ไขปัญหาจราจรได้พอสมควรเนื่องจากจะช่วยให้คนมานั่งรถแท็กซี่แล้วไม่ซื้อรถยนต์มากขึ้นและทุกวันนี้การนั่งรถแท็กซี่ก็สะดวกสบายและราคาต่ำโดยสารก็ถูกกว่าเดิม สามารถใช้บริการได้ทุกเพศทุกวัย

และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาของรถแท็กซี่คือ คนขับรถบางคนก็ก่อให้เกิดปัญหาจราจรขับรถไม่มีมรรยาท แซงรถในช่องรถสวน หรือไม่ก็จอดรถกีดขวาง ปฏิเสธไม่รับผู้โดยสาร จอดครนในที่ห้ามจอดหรือจอดซ้อนคัน ซึ่งแก๊งค์เห็นว่าที่ฝ่าฝืนเพราะมีความจำเป็นเป็นรถรับจ้างก็มีหน้าที่หาผู้โดยสารอย่างเดียวและพยายามหลบเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใดไม่ถูกจับก็ถือว่าดวงดีแก๊งค์ก็เคยทำแต่ทำน้อยเนื่องจากเกรงใจคนอื่นและกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับ

วิธีในการแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานครทุกวันแก๊งค์คิดว่าน่าจะทำถนนมากขึ้น ให้มีสะพานลอยหรือซุกคูโมงค์ข้ามและลดที่แยกมากขึ้น ไม่ให้มีรถเก่าออกมาวิ่งอีกเพราะหากรถเสีย

ปัญหาของรถแท็กซี่นั้น แก๊งค์คิดว่าค่าเช่ารถแพงมาก และน้ำมันก็ราคาแพง รายได้น้อยกว่าเดิมเพราะว่าราคาต่ำโดยสารไม่เป็นธรรมถูกมาก ไปสมควรที่รัฐบาลจะต้องกำหนดให้เป็นธรรมมากขึ้นและได้ข่าวว่ากำลังแก้ไขค่าโดยสารใหม่ซึ่งจะมีผลใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2540 ปัญหาของรถแท็กซี่มาจากการเอาเปรียบของเจ้าของอุ้งเก็บค่าเช่าแพงวันละ 430 บาท และประกอบกับรถแท็กซี่จำนวนมากขึ้นทำให้รายได้น้อยลงกำไรบางวันก็ไม่มาก

แก๊งค์คิดว่าสมควรที่จะให้มีรถแท็กซี่รับจ้างต่อไปเนื่องจากผู้โดยสารบางคนไม่มีรถยนต์ส่วนตัวและขอความสะดวกสบาย รถทุกคันคิดแอร์ถึงจุดหมายเร็วกว่ารถโดยสารประจำทางจึงจะต้องมีรถแท็กซี่อีกต่อไปและอยากให้รัฐบาลเข้ามาช่วยแก้ไข และอยากให้มียี่ห้อรถแท็กซี่รับส่งผู้โดยสารมากขึ้นและติดป้ายให้เห็นอย่างชัดเจน

การประกอบอาชีพ

สำหรับการประกอบอาชีพนั้น แก๊งค์พอจบการศึกษาแล้วก็ช่วยบิดาท่านา ซึ่งขณะที่อยู่บ้านนอนต่างจังหวัดเป็นเกษตรกรเต็มตัว ชีวิตประจำวันของเกษตรกรยุ่งๆแก๊งค์จำได้ว่าขณะที่เป็นเด็กนั้นทำนาลำบากมาก เพราะต้องออกไปตามท้องนา สู้อัด สู้อุ่น ก่อนไปโรงเรียนนั้นต้องตื่นแต่เช้าวิ่งควายและวิ่งตามบิดาไปที่นาเพื่อไปเลี้ยง โดยแก๊งค์จะช่วยด้วยทำนาคด้วย ส่วนมารดาจะทำอาหารไว้ให้รับประทาน อาหารที่หาได้จากท้องนา และสระน้ำไม่ได้ซื้อรับประทาน เพราะมีข้าวในยุ้งฉาง จากนั้นสายแก๊งค์จะกลับบ้านมาแต่งตัวไปเรียนหนังสือ และพอเลิกเรียนจะไปช่วยบิดามารดาทำนาลานและนำวัวควายกลับบ้าน ชีวิตวนเวียนอยู่อย่างนั้นมาเป็นเวลานานหลายปี

จนกระทั่งเรียนจบแล้ว ก็ยังทำนาเห็นว่ารายได้ก็ไม่ได้ดีขึ้น จนกระทั่งเพื่อนชักชวนเข้ามาทำงานที่ กรุงเทพมหานคร จึงเข้ามาทำงานบ้างโดยคอนแรกเข้ามาทำงานโรงงานเหล็กคอยแบกเหล็กอยู่ ถนนตก และเห็นว่าเหนื่อย มีเพื่อนชวนไปทำงานที่ร้านขายอะไหล่รถเก่าที่เชิงกษพระราม 3 จึงไปทำงานอยู่หลายปี พอมีความรู้เรื่องรถอยู่บ้าง หลังจากนั้นอีกประมาณนานประมาณ 3 ปี จึงได้มาขับรถแท็กซี่ และเนื่องจากได้มีเพื่อนที่หมู่บ้านเดียวกัน ที่มาทำงานอยู่กรุงเทพมหานคร และขับรถแท็กซี่และรถตามล้อชักชวนว่า ไปขับรถรับจ้างดีกว่า บางวันรายได้ดีพออยู่ได้ จึงได้มาขับรถตามล้อเครื่องรับจ้างอยู่บริเวณอุบลบางกะปิ ใกล้กับที่พัก แรกๆรู้สึกว่ารำได้ดีกว่าอยู่ที่ขายอะไหล่ และขยันมากได้มาก โดยก่อนขับรถได้เดินทางกลับไปทำใบอนุญาตขับรถสาธารณะรับจ้างที่ขนส่งทางบกจังหวัดอุบล ซึ่งแต่ก่อนอยู่ที่ขนส่งจังหวัดอุบลราชธานี โดยไปสอบด้วยตัวเอง สอบทั้งหมด 1 ครั้งถึงจะสอบได้ใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคลธรรมดายังไม่สามารถสอบใบขับขี่สาธารณะได้ และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าใกล้ๆกับอุบลแท็กซี่ และขณะนั้นเพิ่งแต่งงานและได้พาภรรยาอยู่อาศัยด้วยค่าเช่าบ้านเดือนละ 3,000 บาท ซึ่งรายได้ขณะนั้นพออยู่ได้ ค่าเช่ารถแท็กซี่ 450 บาท โดยขับแท็กซี่ตั้งแต่เวลาประมาณ 13.00 น.ของทุกวันจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 24.00น.จะนำรถมาส่งที่อยู่เพื่อเปลี่ยนผลัดหรือที่ภาษากรรับจ้างเรียกกันว่าเปลี่ยนกะ ส่วนมากจะรับส่งผู้โดยสารทั่วไปแต่บริเวณไปบ่อยครั้งเป็นย่านบางกะปิ หน้าถนนรามคำแหงเพราะจะมีลูกค้าจำพวกแม่ค้าหรือพวกซื้อเสื้อผ้ามาเรียกใช้บริการบ่อยเนื่องจากบริเวณตลาดลูกค้าไม่มีที่จอดรถจึงไม่ได้ขับรถมา แต่คอนกลางคืนจะไปรับผู้โดยสารย่านย่านถนนเพชรบุรีเนื่องจากมีคนมาเรียกใช้จำนวนมาก ค่าโดยสารปัจจุบันคิดวาระาคายังไม่ยุติธรรมเนื่องจากใช้มิเตอร์ คนขับรถแท็กซี่ขาดทุน และค่าเช่ารถแท็กซี่ผลัดละ 450 บาท ค่าน้ำมันวันละประมาณ 300 บาท ค่าล้างรถ 20 บาท ท ถ้าวันใดขับรถได้ไม่ถึง 1,000 บาทจะไม่คุ้ม บางวันก็เหลือวันละ 100 บาทเฉลี่ยเดือนละประมาณ 8,000 บาท ซึ่งถือว่ารายได้ยังน้อย เมื่อหักค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายอื่นอีกแทบจะไม่เหลือเก็บ แต่หากรถไม่ติดขัดจะทำให้มิเตอร์ขึ้นตามความยุติธรรม ในการขับรถแต่ละวันก็คิดว่าระยะทางเฉลี่ยประมาณวันละ 250 กม แต่ถ้าวันไหนรถติดขัดจะได้ระยะทางน้อยลง ช่วงเวลาที่ผู้โดยสารเรียกบ่อยจะเป็นช่วงจราจรติดขัดคือประมาณ 16.00-20.00 น.ผู้โดยสารมีทุกประเภททั้งนักเรียน แม่ค้า และคนทำงานทั่วไป ความเร็วเฉลี่ยในช่วงที่การจราจรไม่ติดขัดประมาณ 80 กม/ชม.

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรจับกุมและออกใบสั่งให้ประมาณ 3 ครั้งแล้ว โดยส่วนใหญ่จะเป็นข้อหาจอดในที่ห้ามจอด จอดรถกีดขวางเนื่องจากจอดรอผู้โดยสารหรือบางครั้งผู้โดยสารบอกให้จอดเนื่องจากจะลงก็เลยจอดให้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรก็ออกใบสั่งให้ ข้อหาอื่นก็พอมิบ้างเช่นข้อหาฝ่าฝืนป้ายห้ามเลี้ยว ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร สำหรับการรับผิดชอบเมื่อได้รับใบสั่งส่วนใหญ่จะไปขอรับใบอนุญาตขับขีเอง แต่ถ้าเจ้าของอยู่จักเจ้าหน้าที่ตำรวจก็จะไปเอาให้

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุนั้นตั้งแต่ขับรถมาไม่เคยเฉี่ยวชนเลย

แก๊วบอกว่าเรื่องยาฆ่าล้าง เช่นพวกกระทิงแดง ทีโพอะรับประทานบ้างเวท่างวงนอนจริงๆ ส่วนพวกยาบ้า ยาอื่นอื่นๆไม่เคยรับประทานเนื่องจากกลัวถูกจับแต่พอจะรู้ว่าทีโพอะบ้างส่วนบุหรีจะสูบบ้างแต่ไม่จัดแต่ขณะที่มีผู้โดยสารจะไม่สูบเนื่องจากเหม็นรถจะสูบเวลารถติด สูบบุหรีวันละประมาณ 1/2 ของ ในการขับรถแก๊วเชื่อมั่นในความปลอดภัยของรถและของตนเองเนื่องจากเจ้าของอู่จะเข้มงวดหากเมาสุราจะไม่ให้ขับรถและจะเข้มงวดเรื่องตรวจอุปกรณ์ความพร้อมของรถทั้งน้ำมันเครื่อง ลมรถ ระบบไฟเรียบร้อย และรถต้องสะอาดเรียบร้อย ในขณะที่ขับรถจะหยุดหรือจอดรถไม่นอนกำหนดไม่ได้ หากเหนื่อยก็จะจอดรถและจะพยายามจอดจุดที่สามารถรอผู้โดยสารได้

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่ค่อยมีปัญหาไม่เคยเข้าโรงพยาบาลจะป่วยเฉพาะเป็นไข้หวัด

ปัญหาเกี่ยวกับการขับรถแท็กซี่ใหม่ๆจะมีเกี่ยวกับเรื่องเส้นทางเนื่องจากจะขับทั่วไปกว้างกว่าขับรถตามล้อเครื่องแต่ก็พยายามจดจำเส้นทางไว้ หากเป็นทางใดที่ไม่เคยวิ่งมาก่อนและเป็นเส้นทางใหม่ก็จะถามผู้โดยสาร

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตแก๊วบอกว่า จะขับรถแท็กซี่รับข้างอีกสักพัก หากรายได้ยังไม่ขึ้น จะกลับไปอยู่ต่างจังหวัดและจะเปิดร้านขายของชำและทำเกษตรกรรม ทำนาและเลี้ยงสัตว์เนื่องจากอยากอยู่กับลูกๆบ้าง เมื่อชีวิตกรุงเทพมหานครเนื่องจาก การจราจรติดขัดและค่าครองชีพแพง และจะหาเงินสักก้อนไปลงทุนเคยคิดว่า จะให้ลูกๆได้รับการศึกษาสูงไม่อยากให้ลำบากคล้ายตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขั้บรตแท้กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 14

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายมาโนช (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 วันเวลาและสถานที่ ขนรตแท้กซี่แล่นจากบางนา ถึงอนุสาวรีย์ชัย กรุงเทพมหานคร
 เมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 14.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายมาโนชฯ เกิดเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2517 อายุ 25 ปี เกิดที่ อ.ปทุมรัตน์ จ.ร้อยเอ็ด ปัจจุบันขั้บรตแท้กซี่รับจ้างเป็นงานประจำเพียง ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีบุตร 1 คน ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าติดทางรถไฟ ย่านตลาดมหานาค เสียค่าเช่าเดือนละ 3,000 บาท ฐานะค่อนข้างยากจน ภรรยาไม่ได้ทำงาน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6

บุคลิกภาพ

นายมาโนชฯ เป็นบุคคลที่เรียบร้อย อารมณ์เคร่งขรึม แจ่มใส แต่พูดจาเป็นผู้ใหญ่ ผ่านประสบการณ์มาพอสมควรทำงานมาหลายอย่างอายุอยู่วัยเบญจเพศ รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคกลาง ร่างกายแข็งแรง รูปร่างตันทึด ผิวดำแดง สูงประมาณ 170 ซม.ไว้ผมรองทรงสั้น ไม่มีหนวดเครา ปากหนา คางมน กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ สีน้ำเงิน เสื้อเชิ้ตแขนยาว พูดจาเสียงค่อนข้างเบา ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นดีมาก สอบถามเรื่องคีมตุร่า บอกว่า คีมมานานประมาณ 3 ปี และจะคีมกับญาติและเพื่อนที่ขั้บรตแท้กซี่ด้วยกันแต่คีมน้อยไม่กี่แก้ว เพื่อให้เจริญอาหารเนื่องจากไม่มีเงินซื้อ ส่วนบุหรืนั้นไม่สูบ

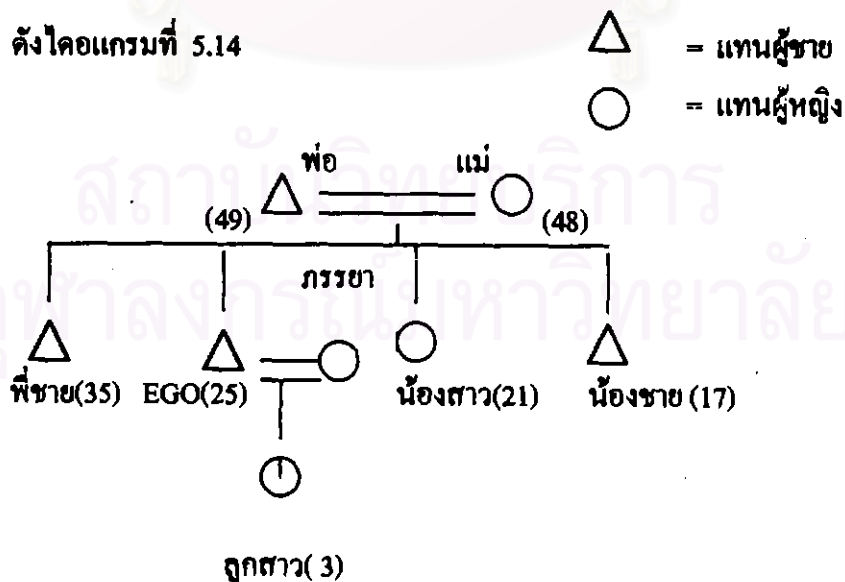
ประวัติของนายมาโนชฯ

นายมาโนชฯ ที่จังหวัดร้อยเอ็ด เกิดมาเป็นลูกชาวนา บิดาเป็นชาวจังหวัดอุทัยธานี ส่วนมารดาเป็นชาวจังหวัดร้อยเอ็ด บิดาและมารดามีอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียว โดยบิดาเคยมาทำงานรับจ้างอยู่กรุงเทพฯ สมัยที่มาโนชฯยังเด็ก และในการทำนาแบบภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้นจะมีการเลี้ยงสัตว์เช่น วัวควายและปลูกผักสวนครัว เป็นเกษตรกรแบบยังชีพไม่ได้ทำไว้เพื่อค้าขาย ราคาข้าวก็ไม่แพง ปลูกข้าวใส่ถุงฉางไว้กินอย่างเดียว ในระหว่างที่อยู่ต่างจังหวัด ได้ช่วยบิดามารดาทำนาโดยตลอด และมีที่นาอยู่ 7 ไร่ เนื่องจากขายสิ่งที่บ้านเรียกว่า แม่ใหญ่ นั้นได้แบ่งให้ลูกหลายคน มารดาจึงได้รับส่วนแบ่งมาเพียง 7 ไร่ ซึ่งถือว่าน้อยมาก มาโนชฯคิดว่าการ

ทำนาเป็นอาชีพที่ลำบาก อาศัยธรรมชาติ รัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลืออย่างที่ควร ฐานะทางบ้านยากจน ที่บ้านส่วนใหญ่แห้งแล้งและเพาะปลูกได้เพียงข้าวเนื่องจากเป็นดินปนทราย ไม่สามารถปลูกพืชอื่นได้ หลังจากที่มาโนชจบการศึกษาจากโรงเรียนประจำหมู่บ้านภาคบังคับคือชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วเข้ามาทำงานกรุงเทพมหานครเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดีและไม่อยากให้มีบิดามารดาลำบากอยากจะทำหน้าที่อาศัยความอดทนจะได้ส่งเงินให้บิดามารดา และเห็นว่าอาชีพทำนานั้นไม่ได้ทำให้มีเงินใช้เลย โดยมาโนชได้เข้ามาทำงานในกรุงเทพฯครั้งแรกมาทำงานเป็นเด็กล้างจาน อยู่ห้องอาหารกับเพื่อน อยู่ประมาณ 2 ปี และอยู่ในครัวจนทำอาหารได้จากนั้นได้เป็นก๊กทำอาหาร และได้เปลี่ยนงานมาเป็นคนขับรถของบริษัทรถแท็กซี่อยู่ย่านถนนดินสอ อยู่กับเพื่อนแค่รายได้ไม่ดี และเมื่อประมาณ 2 ปีที่แล้วเพื่อนได้ชวนมาขับรถแท็กซี่ที่อุซอชพญานาค ปัจจุบัน จึงได้เดินทางไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดร้อยเอ็ด โดยทำใบอนุญาตขับรถชนิดแบบชั่วคราว และได้ต่อใบอนุญาตมา 2 ปีแล้ว ยังไม่ได้ใบอนุญาตขับรถสาธารณะแต่อย่างใด แต่ก็สามารถขับรถแท็กซี่ได้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จับ หากถูกจับก็ไปเสียค่าปรับ และเจ้าของอุ้งรถแท็กซี่ก็ไม่ว่าเนื่องจากหากคนขับรถอยาก แรกๆขับรถไม่ยากเนื่องจากเคยขับรถขณะที่อยู่บริษัทและก็พอทราบเส้นทางบ้าง และได้ทดลองขับเอง หากไม่ทราบเส้นทางก็ถามผู้โดยสาร ประวัติของมาโนชถือว่าผ่านงานมามากพอสมควรเนื่องจากเป็นวัยรุ่นแต่มีความตั้งใจที่ไม่หาความรู้ มีภรรยาเป็นคนหมู่บ้านเดียวกัน โดยมาโนชมีความขยันหมั่นเพียรเพื่อเลี้ยงภรรยาและบุตร

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรมที่ 5.14

มาโนชมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันรวม 4 คน เป็นครอบครัวปานกลาง โดยบิดาและมารดาเมื่อแต่งงานแล้วได้มาปลูกบ้านอยู่ในหมู่บ้าน บิดาอายุ 49 ปี มารดาอายุ 48 ปี มีอาชีพทำนาเพียงอย่างเดียวส่วนบิดานั้นเป็นคนขยันนอกจากทำนาแล้วยังขายของชำและเลี้ยงสัตว์จำนวนหลายตัวและคอยส่งต้อนมาโนชและน้องให้เป็นคนดี ส่วนมารดานั้นนอกจากจะช่วยบิดาทำนาแล้วยังทำอาหารเก่ง และเวลาว่างจะออกไปที่ท้องนาปลูกผักสวนครัวและหาอาหารคามาทำกิน มารดาเป็นคนทีซุกซนน้อย แต่ลูกๆจะรักมารดามาก และมาโนชเป็นพี่คนรอง มีน้องสาว 1 คน และสนิทกันมากเนื่องจากเกิดติดกัน ครอบครัวของมาโนชสนิทสนมกันมากความสัมพันธ์ระหว่างกันดี เนื่องจากมีบิดาเป็นแบบอย่างขยันทำมาหากินและหลังจากที่มาโนชมาทำงานกรุงเทพแล้วหากมีเวลาว่างจะกลับไปต่างจังหวัดเนื่องจากคิดถึงบิดามารดาและจะนำเงินไปให้มารดาเก็บไว้

ชีวิตประจำวัน

ชีวิตประจำวันของมาโนชก็จะคล้ายกับคนขับแท็กซี่คนอื่น เวลาส่วนใหญ่จะอยู่บนแท็กซี่อยู่กับการขับรถ และอีกส่วนจะเป็นเวลานอนแทบไม่ได้ไปไหน โดยมาโนชจะตื่นนอนประมาณ 04.00 น.ของทุกวันและหลังจากทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้ซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านเช่า และเมื่อถึงตู้หากคนขับรถแท็กซี่กะก่อนยังไม่นำรถมาส่งก็จะพูดคุยกับเพื่อนๆและหาอาหารรับประทานกัน จนกระทั่งรถแท็กซี่คันที่จะขับมาถึงจึงจอดรถให้ช่างประจำตู้ตรวจเช็คอุปกรณ์รถทุกอย่างไม่ว่าเช็คลมรถ เช็กระบบไฟ เช็คน้ำและฯลฯจากนั้นมาโนชจึงจะนำรถออกไปขับรับส่งผู้โดยสารตามสถานที่ต่างๆ จนกระทั่งเวลาประมาณ 09.00 น.จะหาอาหารรับประทานโดยจอดรถคามปั้มน้ำมันและหาอาหารใกล้ๆกับปั้มน้ำมันแล้วรับประทานอาหารเมื่อกลางวันจะไม่แน่นอนหากมีผู้โดยสารให้ไปส่งไกลและการจราจรติดขัดเป็นเวลานานกว่าจะรับประทานอาหารเช้า 14.00 น.ก็เคยมี และหลังจากรับประทานอาหารเช้าก็จะขับรถตระเวนหาผู้โดยสารเรื่อยๆตามสถานที่ต่างๆ จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 15.00 น.จะต้องขับรถมาล้างที่ปั้มน้ำมันเนื่องจากเป็นกฎของทางอู่ว่าก่อนส่งมอบรถให้กะต่อไปต้องล้างรถทุกครั้งและหลังจากล้างรถแล้วจะนำรถไปเติมน้ำมันที่ปั้มน้ำมันส่งรถไม่ทันและช้ามากก็จะยอมเสียเงินให้กับกะต่อไป ตามสมควรและรถอาจติดหรือไปส่งผู้โดยสารสถานที่ไกลทำให้มาส่งรถไม่ทัน และหลังจากที่เติมน้ำมันเรียบร้อยจะนำรถไปจอดไว้ที่ตู้เพื่อให้กะตึกนำรถไปขับต่อไปและหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจากนั้น มาโนชจะเดินกลับบ้านและเมื่อถึงบ้านพักจะช่วยภรรยาเลี้ยงลูกและทำกับข้าวรับประทานอาหารกัน และเข้านอนเวลาประมาณ 20.00 น.เพื่อเตรียมทำงานวันต่อไป จากนั้นนอนแล้วตื่นมาเวลาประมาณ 04.00 น.ของวันถัดไปเป็นอย่างนี้มาตลอด ขับรถเป็นเวลาประมาณ 7-8 ชม.บางทีเหนื่อยและปวดเหมื่อยต้องจอดรถพัก และประกอบกับบางช่วงเวลาจอดรถผู้โดยสารและหาอาหารรับประทานจึงออกมาจอดรถเนื่องจากนั่งในรถนานๆรู้สึกเมื่อย

บริเวณที่ขับรถไปรับผู้โดยสารบ่อยจะเป็นย่านคนส่งสายเหนือเนื่องจากช่วงเช้าที่คนส่งสายเหนือจะมีผู้โดยสารเดินทางมาจากต่างจังหวัดมากๆ และจะมีผู้โดยสารใช้บริการตลอด และเมื่อสายจะขับรถทุกๆ ไปและตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ถูกค่าจะมีทุกประเภททั้งแม่ค้า คนทำงานและนักเรียนนักศึกษา ส่วนใหญ่จะไม่มีปัญหา หากเห็นว่าเป็นลูกค้าผู้ชายและทำทางนำกั้วให้ไปส่งไกลบางทีก็เคยปฏิเสธไม่รับมาแล้ว โดยอ้างว่าไปส่งรถไม่ทันบ้างหรือมีธุระบ้าง มาโนชบอกว่าปฏิเสธรับผู้โดยสารน้อยเนื่องจากกลัวถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

มาโนชขับรถเกือบทุกวัน แต่จะมีวันหยุดเดือนละประมาณ 2 วันเพื่อพักผ่อน และหากจะหยุดจะมาแจ้งให้กับทางอู่รถทราบเพื่อจะได้หาคนมาขับแทน และในวันหยุดถ้าไม่นอนอ่านหนังสือก็จะดูทีวี แต่หากเป็นเทศกาลยาวๆ เช่นเทศกาลปีใหม่ หรือสงกรานต์ ก็จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด

ในขณะที่ขับรถจะเปิดวิทยุฟัง แต่หากผู้โดยสารบอกให้ปิดก็ปิดแต่ส่วนใหญ่จะฟังวิทยุด้วยแล้ว หากเป็นช่วงการจราจรติดขัดจะฟังคลื่น จต.100 เพื่อทราบเส้นทางที่ควรหลีกเลี่ยงเนื่องจากรถติด หากเป็นช่วงที่รถไม่ติดจะเปิดเพลงฟังเบาๆ โดยอาจจะเปิดเพลงฟังเพื่อให้ไม่เครียด

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

มาโนช คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันนี้ส่วนใหญ่เกิดจากการที่มีรถเพิ่มขึ้นจำนวนมาก สำหรับรถแท็กซี่แล้วเห็นว่าทำให้เกิดปัญหาจราจรน้อยกว่ารถประเภทอื่น เช่น รถโดยสารประจำทาง หรือรถยนต์ส่วนบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นรถเก่า จะวิ่งด้วยความเร็วต่ำและเสียงอ่อย ส่วนมีที่บุคคลเห็นว่ารถแท็กซี่ก่อให้เกิดปัญหาจราจรนั้นคิดว่าขึ้นอยู่กับจิตสำนึกของคนขับ บางคนเห็นว่าแท็กซี่ชอบก่อคดีอาชญากรรม คิดว่าหากคนที่ตั้งใจจะทำมาหากินนั้นจะไม่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือก่ออาชญากรรม แต่จะมีคนอื่นแอบอาศัยรถแท็กซี่มาก่อให้เกิดความเสียหายต่ออาชีพขับรถแท็กซี่ คิดว่ารถแท็กซี่บางตัวไม่มีมารยาท ขับรถเร็วแซงซ้ายแซงขวา

ปัญหาเกี่ยวกับรถแท็กซี่ ได้แก่ ค่าโดยสารยังไม่เป็นธรรม ค่าเช่ารถแพง น้ำมันแพงขึ้น ที่จอดรถรับส่งผู้โดยสารน้อย ขับรถฝ่าฝืนกฎจราจร เป็นต้น

วิธีการในการแก้ปัญหาจราจรมาโนชคิดว่าต้องสร้างถนนมาก และให้รถน้อยลงให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้นมาช่วยในการโบกรถ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบเส้นทางที่มีปัญหาในช่วงเวลาต่างๆ เพื่อจะได้หลีกเลี่ยง

สำหรับรถแท็กซี่ควรที่จะรับส่งอีกต่อไป เนื่องจากมีความคล่องตัว สะดวกสบาย และใช้ได้ทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ เหมาะสมสำหรับผู้ที่มีรายได้ทุกระดับ และเป็นอาชีพที่ทุจริตคนที่มีความรู้น้อยสามารถประกอบอาชีพได้

การประกอบอาชีพ

สำหรับการประกอบอาชีพนั้น มาโนชฯ ได้รับแนวความคิดจากบิดาต้องขยันทำมาหากิน และเมื่อเรียนจบภาคบังคับแล้วจึงเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร เช่นกับคนในหมู่บ้านทั่วไป ซึ่งที่บ้านนอกคงเหลือแต่เด็กและคนแก่ เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน หลังจากจบการศึกษาภาคบังคับแล้ว จึงเข้ามาทำงานทำ แต่ขณะที่เรียนอยู่นั้นก็ช่วยบิดามารดาทำนามาตลอด คังกล่าวมาแล้ว หลังจากเข้ามาที่กรุงเทพมหานคร ไม่ได้ตั้งใจว่าจะทำงานอะไรเนื่องจากการศึกษาก็ไม่สูง เงินก็ไม่มี เลยคิดว่าจะทำอะไรก็ได้พอมีเงินกินข้าวก่อน จึงไปทำงานเป็นเด็กล้างจานอยู่หน้าอาหารที่สาธูปประดิษฐ์เงินเดือน 2,000 บาท เนื่องจากอายุยังน้อย และนอนห้องพักกับเพื่อนๆ เป็นงานเหน็ดเหนื่อยเนื่องจากไม่มีเวลาพักแต่มีอาหารรับประทานตลอด และได้เรียนรู้วิธีการทำอาหาร และหลังจากนั้นได้มาเป็นผู้ช่วยก๊อทที่ร้านอาหารคังกล่าวจนสุดท้ายได้ทำหน้าที่เป็นก๊อทได้เงินเดือนไม่มากนัก จนกระทั่งได้ออกไปทำงานเป็นคนขับรถอยู่ บริษัทค้าขายเหล็กโดยได้ไปฝึกหัดขับรถที่โรงเรียนสอนขับรถราชดำเนิน และได้ขับรถอยู่บริษัทเป็นเวลา 4 ปี ได้เงินเดือนๆ ละ 5,000 บาท จนกระทั่งแต่งงาน และเมื่อ 3 ปีที่แล้ว ที่ชายชวนมาขับรถแท็กซี่เนื่องจากเป็นงานสบายและรายได้ดี ต้องอาศัยความอดทน จึงตัดสินใจมาขับเนื่องจากขับรถได้และรู้จักเส้นทางในกรุงเทพฯ พอสมควร และนำหลักฐานทะเบียนบ้านและใบอนุญาตขับรถถ่ายเอกสารพร้อมเงินประกันการทำงาน 1,000 บาท โดยใบอนุญาตขับรถยังไม่มีต้องเดินทางไปสอบเองคังกล่าวและยังไม่ได้ใบอนุญาตขับรถสาธารณะแต่อย่างใด เนื่องจากอายุยังไม่ครบแต่ปัจจุบันมีใบอนุญาตขับรถสาธารณะแล้ว ปัญหาในการขับรถแรกๆอยู่ที่ไม่รู้จักเส้นทางต้องอาศัยประสบการณ์ที่เคยอยู่มาก่อนและประกอบกับถามเพื่อนๆ และจดจำเอา หากไม่จริงจะสอบถามจากผู้โดยสาร ส่วนบริเวณที่ไปรับผู้โดยสารมากได้แก่ย่านขนส่งสถานเหนือ หน้าห้างสรรพสินค้าต่างๆ เนื่องจากมีพวกแม่ค้าหรือพวกนักศึกษาเรียกใช้บริการบ่อยและส่วนใหญ่จะเป็นลูกค้าผู้หญิงเลยไม่มีปัญหา เคยขับรถนานสุด 8 ชม.เนื่องจากมีลูกค้าว่าจ้างไปจังหวัดพิษณุโลกถือว่าคุ้มเนื่องจากรถไม่ติดค่าทุกวันนี้คนขับรถแท็กซี่จะได้กำไรน้อยเมื่อสอบถามเพื่อนๆ กับสมัยก่อนเนื่องจากรถแท็กซี่มีจำนวนมาก และค่าใช้จ่ายสูงโดยค่าใช้จ่ายต่างๆ สามารถแบ่งออกเป็นดังนี้คือ

- ค่าเช่ารถ 450 บาท
- ค่าน้ำมัน ประมาณ 2-300 บาท
- ค่าล้างรถ 20 บาท
- ค่าอาหารเครื่องดื่ม และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ประมาณ 100 บาท

บางวันหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วเหลือประมาณ 100 บาท บางวันก็ได้กำไรมาก เฉลี่ยแล้วแต่ละเดือนจะได้ประมาณ 10,000 บาท ซึ่งถ้าหักค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายอื่นแล้วเหลือน้อย บางเดือนแทบไม่เหลือเก็บเลย เหตุที่ไม่คุ้มเนื่องจากปัญหาการจราจรติดขัดในการขับรถเฉลี่ยแล้วแต่ละวัน

จะขับประมาณ 250 กม.ช่วงเวลาที่ผู้โดยสารจะมีตลอดคือช่วงเลิกงานหรือการจราจรเร่งด่วนคนจะหันมาใช้รถแท็กซี่มากกว่ารถโดยสารประจำทาง

เกี่ยวกับการกระทำความผิดกฎหมายตั้งแต่ขับรถแท็กซี่รับจ้างมาถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกหลายครั้งมีทั้งออกใบสั่งและเสียเงินให้กับตำรวจ ที่ถูกเจ้าหน้าที่ยึดใบอนุญาตขับขีและออกใบสั่งให้มันเท่าที่จำได้ประมาณ 5 ครั้ง ข้อหาส่วนใหญ่ ผ่าฝืนเครื่องหมายบนพื้นฐานและจอดในที่ห้ามจอด และยอมรับว่าได้กระทำความผิดจริงๆ บางครั้งมีความจำเป็นต้องจอดเพื่อรอผู้โดยสารเนื่องจากไม่มีที่จอดรถแท็กซี่โดยเฉพาะหรือมีแต่ไม่เพียงพอ และเมื่อได้รับใบสั่งมาแล้วส่วนมากจะไปสถานีตำรวจเองเพื่อชำระค่าปรับ

เกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุรถเฉี่ยวชนกันนั้น มาโนชฯ บอกว่าไม่เคยเฉี่ยวชนกับรถอื่นแต่อย่างใดเนื่องจากขับรถระมัดระวัง

มาโนชฯบอกว่าเกี่ยวกับเรื่องยาเสพติด เช่นพวกกระทิงแดง ลิโหนั้นรับประทานบางวัน ไม่อยากจะรับประทานเนื่องจากไม่มีเงินซื้อและคิดว่าไม่จำเป็น ยาเสพติด ยาบ้า ไม่เคยลอง ส่วนนูหรี่นั้นไม่เคนสูบ ไม่อยากสูบมากเนื่องจากยังเป็นเด็ก และบั่นทอนสุขภาพ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ได้ว่า มาโนชฯจะขับรถต่อไปอีกนานเท่าใด และยังไม่ได้คิดที่จะประกอบอาชีพอื่น ยังคงขับรถแท็กซี่ต่อไปเรื่อยๆ เนื่องจากเป็นอาชีพที่อิสระ มีรายได้พออยู่ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าหลังจากเลิกขับรถแท็กซี่จะไปประกอบอาชีพอะไร เนื่องจากไม่มีความรู้ ส่วนเรื่องที่จะกลับไปบ้านเกิดคงไม่กลับไป กตว่าเมื่อกลับไปแล้วรายได้ไม่เพียงพอจะทำให้เกิดความลำบากของครอบครัวความมา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 15

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายสมคิด (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ด.อ. อรรถพร สุวิเลิศ นิติคปริญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตหัวหมาก กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 12.30 น.

ลักษณะทางสังคม

นายสมคิดฯ เป็นชายไทย อายุ 38 ปี เกิดที่ อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน เป็นผู้ชาย ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่รถเพียงอย่างเดียวโดยเป็นรถเช่าจากผู้อื่น ส่วนภรรยาเลี้ยงลูกอยู่กรุงเทพฯด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยอินทามาระ 29 เสียค่าเช่าเดือนละ 2,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายสมคิดฯ เป็นบุคคลที่ดูน่านับถือ เนื่องจากดูเป็นผู้ใหญ่ เป็นคนค่อนข้างผิวขาว รูปร่างหน้าตาคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเนื่องจากกรามใหญ่และจมูกเล็ก รูปร่างของสมคิดฯ สั้นท้วมค่อนข้างตัวเล็ก สูงประมาณ 160 ซม. ผมสั้นทรงทรงศรีระกกลมมีหนวดปากหนา กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ ใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาว การแต่งกายค่อนข้างสะอาด กิริยาจาคนค่อนข้างเรียบร้อย มีมนุษยสัมพันธ์ดี รอบรู้เหตุการณ์ปัจจุบัน พูดเสียงเบาสำเนียงคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่ดื่มสุราแต่สูบบุหรี่

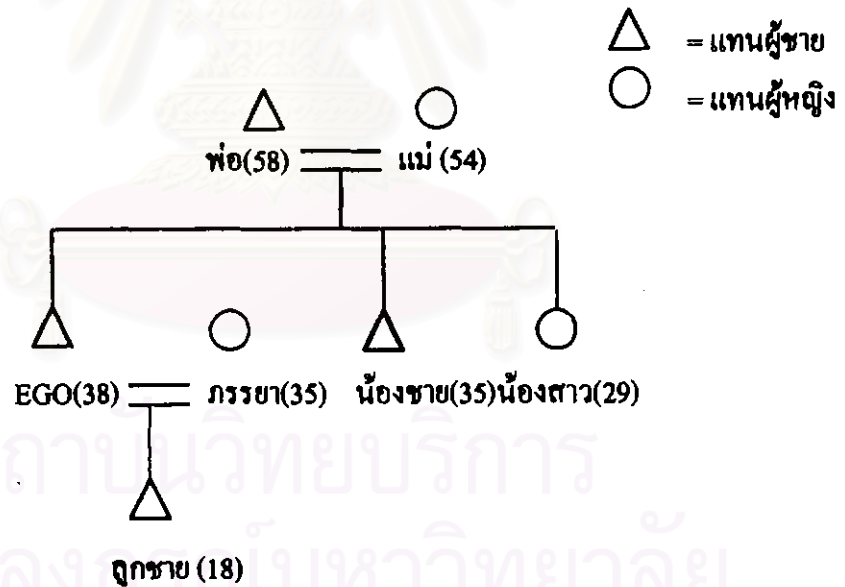
ประวัติของนายสมคิดฯ

สมคิดฯ เกิดมาในชีวิตชาวชนบท บิดามารดาเป็นชาวนา มีแนวทางในการดำเนินชีวิตคล้ายคลึงกันคือไม่นิยมเรียนสูงมากนัก เพียงแค่จบภาคบังคับก็พอแล้ว มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน เป็น สมคิดเป็น ที่คนโต ส่วนน้องๆมีครอบครัวทั้งหมดและเข้ามาทำงานกรุงเทพฯเช่นเดียวกัน โดยสมคิดฯ ก็เป็นชาวนาเคยทำนามาก่อน มีที่นาทั้งหมด 20 ไร่ ทำนาโดยใช้ควายไถนาและใช้แรงงานคน อาศัยฝนตามธรรมชาติ เก็บเกี่ยวข้างเอาใส่ยุ้งไว้รับประทาน ส่วนอาหารนั้นไม่ได้ซื้อจะหาตามทุ่งนา และช่วยหนองคลองบึง สมคิดฯได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านได้เรียนแค่ชั้น ป.4 ตามหลักสูตรบังคับ เนื่องจากไม่มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่

บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดาทำนา และเมื่อ ได้มาอยู่
 กรุงเทพฯ โดยเพื่อนๆ ได้ชวนสมัครเข้ามามีงานกรุงเทพฯ ได้ทำงานเป็นพนักงานส่งเอกสารอยู่
 บริษัทแห่งหนึ่งใกล้กับหัวลำโพง และอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ อยู่ 3 ปี คิดเปลี่ยนงานใหม่ เนื่องจากใจ
 เรืองเครื่องยนต์จึงได้ไปช่วยทำงานเป็นลูกจ้างในตู้ซ่อมรถแถวประชาสงเคราะห์และทำงานเป็น
 ช่างประมาณ 10 ปี ได้เงินเดือนประมาณ 6,000 บาท เห็นว่ารายได้ไม่คึก จึงอยากขับรถแท็กซี่
 บ้างและขอเช่ารถแท็กซี่ที่อยู่ถนนประชาสงเคราะห์ขับ หันมาขับรถแท็กซี่เมื่อปี พ.ศ. 2531 จึง
 ได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดสุรินทร์โดยสอบไม่ได้แต่เสียเงินให้เจ้าหน้าที่เล็กน้อยก็
 ได้ใบอนุญาตแล้ว และหลังจากได้ใบอนุญาตขับรถจึงได้มาขับรถแท็กซี่อยู่ดังกกล่าว ส่วน
 ใหญ่จะขับทั่วไปรับส่งผู้โดยสารจนกระทั่งชำนาญเส้นทาง และเห็นว่ารถแท็กซี่ขับแล้วเป็นงาน
 อิสระและสบาย ได้ขับรถอยู่ดังกกล่าวมาประมาณ 10 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่ได้คิดจะเปลี่ยน
 อาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.15

สมาชิก มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 3 คน ดังที่กล่าวมาแล้วสมาชิก มีภรรยา
 และบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ซอยอินทามระ สมาชิกแต่งงานกับซึ่งภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ครอบครัว
 ของสมาชิก มีความรักใคร่กันมากระหว่างพี่น้องมีความเป็นห่วงเป็นใยกัน และในช่วงเทศกาล
 สำคัญจะมาพบกันตลอด มีปัญหาอะไรมักจะช่วยเหลือกัน เงินที่ได้จากการขับรถแท็กซี่บางส่วนจะ
 ส่งให้บิดามารดาบ้างที่เหลือจะให้ภรรยาเก็บไว้ หลังเลิกงาน สมาชิกจะอยู่กับภรรยา ไม่ชอบไป
 เที่ยว

ชีวิตประจำวัน

สมคิดฯ ขับรถในกะกลางวัน คือระหว่างเวลาประมาณ 04.00 น. ถึงเวลาประมาณ 16.00 น. แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 03.30 น. และหลังจากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้ซึ่งอยู่ใกล้พอสสมควรร เพื่อรับรถ จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถตรวจอุปกรณ์ภายในห้องเครื่อง ตรวจน้ำมันเครื่อง ต่างๆ และเมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสารทั่วไปตามสถานที่ต่างๆ และมีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ ได้แก่ย่านรัชดา รามคำแหง จินตงสายเหนือ ได้ขับรถเรื่อยไปหลีกเลี่ยงเส้นทางที่รถติด และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 09.00น. ตามร้านอาหารทั่วไป จะรับประทานอาหารได้ทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่จะหาอาหารราคาถูก และหลังจากรับประทานอาหารเช้าแล้วก็จะขับรถรับผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด และเมื่อเวลาประมาณ 15.00 น. หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั้มน้ำมัน เพื่อดำเนินการทำความสะอาดทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่งหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นระเบียบของตู้ก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักเมื่อถึงบ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัวและคอยกรรขากลับจากทำงาน เดือนหนึ่งจะทำงานประมาณ 28 วัน พักประมาณ 2-3 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ งานผ้าป่า ทอดกฐินหรือวันขึ้นปีใหม่ก็จะเดินทางกลับบ้านต่างจังหวัด แต่จะวันขับรถประมาณ 8-9 ชม. หากขับนานกว่านี้ร่างกายไม่ไหวอ่อนเพลีย เหตุที่เลือกขับเวลากลางวันเนื่องจากมีผู้โดยสารเรียกมากกว่าเวลากลางคืน

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

สมคิดฯ คิดว่า ปัญหาจราจรเป็นปัญหาที่แก้ไขยากพอสสมควรรเนื่องจากปริมาณรถมากเกินไป สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด นั้นคิดว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการรวมๆกัน คือผู้ขับซึ่งจอดรถไม่เป็นระเบียบ คนขับรถต้องการรีบเร่งไปโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของบุคคลอื่นและกฎหมายจราจร เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่จริงจังในการทำงานได้แต่คอยหักจับกุมแต่ไม่ใบกรดเกี่ยวกับรถแท็กซี่ สมคิดฯ คิดว่าควรที่จะมีต่อไปเพราะว่าเป็นสิ่งจำเป็น บริการได้ทุกเพศทุกวัย และถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว มีความสะดวกสบาย มีแอร์ทุกคัน ค่าโดยสารก็ไม่แพงมากสามารถขนสัมภาระได้มาก รถแท็กซี่นั้นมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาจราจรบ้างเหมือนกันแต่ไม่มากนัก ส่วนใหญ่จะมีพวกจอดรถกีดขวางการจราจร เพราะว่ามีที่จอดรถแท็กซี่ให้เพียงพอ

วิธีการแก้ไข ปัญหาจราจรติดขัด สมคิดฯ คิดว่า จะต้องไม่ให้คนขับรถทำผิดกฎหมายจราจร ตำรวจต้องจับกุมอย่างจริงจัง และสร้างถนนให้มากขึ้น

ปัญหาของรถแท็กซี่ สมคิดฯ คิดว่า มีเรื่องค่าเช่าแพง และค่าน้ำมันทุกวันก็แพงขึ้น ประกอบกับอัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้นไม่ยุติธรรมทำให้มีรายได้น้อย บางวันก็ไม่

เงินจ่ายค่าเช่าคิดไว้หลายกะ การจรรยาดีมาก รถแท็กซี่มากทำให้รายได้น้อยลง ราคาสูงไม่สามารถซื้อด้วยตนเอง

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของสมาชิกนั้นดังที่กล่าวมาแล้วมีอาชีพทำนาทำนาอยู่หลายปี รายได้ไม่ดีขึ้น รายได้เหลือน้อยมากไม่คุ้มกับค่าเหนื่อย รายได้ไม่พอใช้ต้องทำงานใหม่ ต้องการที่จะเข้ามาทำงานเช่นคนอื่นที่กรุงเทพฯ และเมื่อเข้ามากรุงเทพฯ ได้มาทำงานรับจ้างอยู่ระยะหนึ่ง และมีความสนใจเรื่องเครื่องยนต์ จากนั้นได้ออกไปทำงานรับจ้างอยู่ในอู่ซ่อมรถเป็นลูกมือทำให้มีความรู้เรื่องรถและขับรถได้ ทำงานอยู่อยู่หลายปี แต่รายได้ก็น้อย และมีพรรคพวกชวนไปขับรถแท็กซี่เนื่องจากเห็นว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า สุขภาพดีกว่า ก็พออยู่ได้สามารถเลี้ยงบุตรและภรรยาได้ อาชีพอิสระ สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือค่าเช่ารถ 430 บาท (04.00-16.00 น) ค่าน้ำมันประมาณ 200-300 บาท ค่าล้างรถ 20 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มประมาณ 100 บาท จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละประมาณ 700 บาท และสมาชิก ขับได้บางวันก็ 1,000 กว่าบาท บางวันเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วไม่พอและไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าไม่มีเงินพอเหลือเก็บได้ ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก บางทีหากรถเสียก็จะให้ช่างทางอยู่ไปดำเนินการซ่อมให้ และทางอู่จะออกค่าใช้จ่ายให้ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารเรียกมากคือช่วงเวลาก่อนเข้าทำงานและเลิกงานคือเวลาประมาณ 07.00-08.00 น. สมาชิกไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับการจดจำเส้นทางเนื่องจากอยู่กรุงเทพฯ มานาน หากไม่รู้จะอาศัยอ่านป้ายหรือถามผู้โดยสาร

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกไปตั้งหลายครั้งแล้วส่วนใหญ่ ข้อหา ขับรถแข่งที่คับขัน จอดรถในที่ห้ามจอด และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ไม่ออกไปตั้งให้จะว่ากล่าวตักเตือน หรือบางครั้งก็จะขอเงิน ซึ่งสมาชิกไม่อยากจะเสียเวลาก็ให้เงินไป ครั้งละประมาณ 100 บาท

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น ไม่เคยประสบอุบัติเหตุสักครั้งเดียวมีเพียงขับรถเฉี่ยวชนรถคันอื่นเป็นรอยเล็กน้อยและหลังจากนั้นพนักงานประกันภัยได้ออกใบซ่อมรถให้กับรถคู่กรณี ส่วนรถแท็กซี่ สมาชิกได้ให้เจ้าของอู่นำไปซ่อมเนื่องจากค่าเสียหายไม่มากนัก และได้ผ่อนชำระค่าซ่อมให้อู่

เกี่ยวกับเรื่องคีมที่โฆษณาว่าเป็นชาชูกำลังนั้น เช่น เครื่องคีม จำพวกกระตุ้น ประสาท กระตังแดง หรือลิโพต่างๆนั้น คีมบางครั้งเมื่อเห็นว่าง่วงและเพื่อยแต่คีมน้อยเนื่องจากไม่มีเงินซื้อ ส่วนยาบ้าหรือยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่ามีดี ส่วนนูหรั้นนั้นสูบเล็กน้อย ส่วนสุรานั้นคีมบางครั้ง

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่อย่างใด จะมีก็เรื่องปวดเมื่อยร่างกาย ระหว่างขับรถ

สำหรับพฤติกรรมในการขับรถแท็กซี่จากการสอบถามนายสมคิดฯ ตามลักษณะการขับขี่ต่างๆแล้ว มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้คือ

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่า จะขับรถแท็กซี่อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้ คิดว่าทำไรทำนามาก ถ้ามีความจำเป็นที่จะเลิกขับรถแท็กซี่จริงๆ จะไปเปิดอยู่บ้านนอก ในอนาคตตั้งใจจะให้ลูกเรียนสูงกว่าตนเนื่องจากไม่อยากให้ลำบาก ไม่ต้องการให้มาขับรถแท็กซี่เช่นตน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์ผู้จับขังรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 16

ผู้ให้สัมภาษณ์ วิชัย (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ค.อ. อรรถพร สุวิเลิศ นิติตปริญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา วงเวียนอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กทม.

เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2539 เวลาประมาณ 12.30 น.

ลักษณะทางสังคม

นายวิชัย เป็นชายไทย อายุ 35 ปี เกิดที่ อ.ชนบท จ.ขอนแก่น ระดับการศึกษา ระดับ ปวช. ที่โรงเรียนเทคโนโลยีขอนแก่น ปัจจุบันแต่งงานแล้ว แต่ยังไม่มียุติฐานะทางบ้านปานกลาง ปัจจุบันประกอบอาชีพขับรถแท็กซี่อย่างเดียวโดยเป็นรถเช่าจากผู้อื่น ส่วนภรรยาทำงานอยู่กรุงเทพฯ และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยเพชรบุรี 5 เสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท วิชัย เป็นคนที่เรียบง่าย ไม่ชอบเที่ยวเตร่ ขยันทำมาหากิน

บุคลิกภาพ

นายวิชัย เป็นบุคคลที่ดูน่าเชื่อถือ มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนดี พูดภาษากลาง ชัดเจน ความคิดอ่านเร็ว ชอบถามมีความมั่นใจตนเองในการตอบคำถาม เป็นผิวขาว รูปร่างหน้าตาดี รูปร่างของวิชัย สันทัดค่อนข้างตัวเล็ก สูงประมาณ 160 ซม.ตาเล็ก ผมสั้นทรงทรงศรีษะกลมไม่มีหนวด การแต่งกายใส่กางเกงผ้าขายาว ใส่เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีฟ้า การแต่งกายค่อนข้างสะอาด

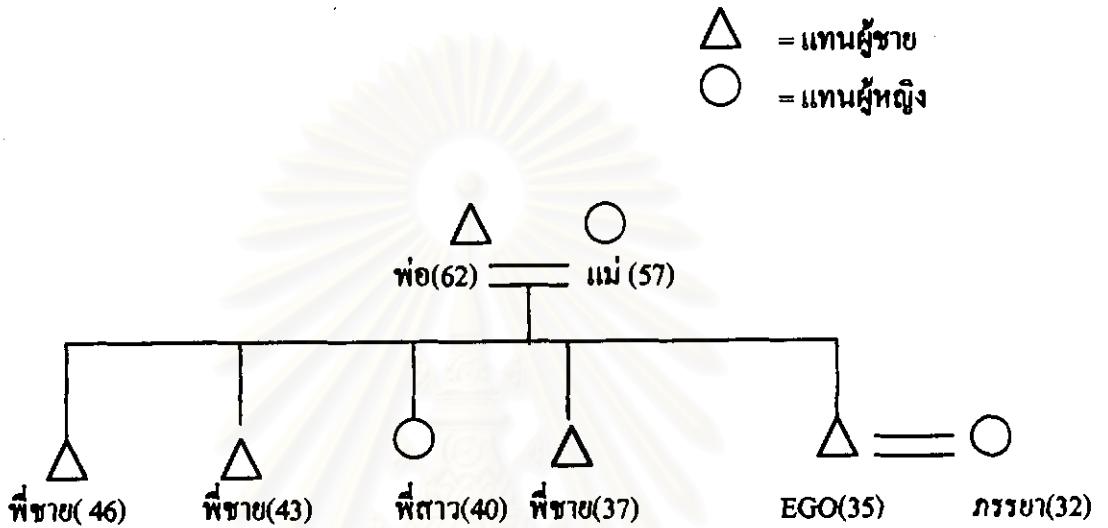
ประวัติของนายวิชัย

นายวิชัย เกิดมาในชีวิตชาวชนบท ชีวิตค่อนข้างดีพอสมควรเมื่อเทียบกับครอบครัวอื่น เพื่อนบ้านของวิชัยส่วนใหญ่ฐานะค่อนข้างยากจน อาชีพของครอบครัวอาชีพหลักคือทำนา บิดามีอาชีพรับราชการเป็นครูด้วยมารดาเป็นชาวนา รายได้ก็พออยู่ได้และสามารถส่งลูกเรียนหนังสือ บิดามารดาต้องการให้ลูกเรียนสูงๆจะได้ไม่ลำบาก วิชัยจบการศึกษาระดับ ปวช.ก็ถือว่าสูงพอสมควรเมื่อเทียบกับเพื่อนบ้านซึ่งส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ป.4 และเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ ชาวบ้านนิยมหางานทำโดยเข้ากรุงเทพมหานคร หากไม่สามารถหางานทำได้ก็จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม และครอบครัวของวิชัย มีอาชีพทำนาด้วยซึ่งวิชัยไม่ค่อยชอบเนื่องจากรายได้น้อยและมีความยากลำบาก หลังจากจบจากโรงเรียนก็หางานทำที่กรุงเทพฯ เป็นช่างซ่อมรถยนต์ แต่ทำได้ไม่นานเนื่องจากไม่รายได้ไม่ดีและเหนื่อยจึงอยากหางานทำสบายช่วงนั้นได้

พักอาศัยอยู่กับเพื่อนที่ทำงาน แต่เนื่องจากเห็นว่ารายได้น้อยจึงคิดจะเปลี่ยนงานจนกระทั่งได้มา
 ขับรถแท็กซี่ถึงปัจจุบัน

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.16

วิรัชฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน ดังที่กล่าวมาแล้ววิรัชฯ เป็นคนสุด
 ท้อง ครอบครัวมีความรักใคร่ เป็นห่วงเป็นใยกัน ปัจจุบันบิดาและมารดายังมีชีวิตอยู่แต่อายุมาก
 แล้ว มีภรรยาแล้ว วิรัชฯ แต่งงานกับซึ่งภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน ภรรยาจบการศึกษาแค่ชั้น
 ประถมปีที่ 6 วิรัชฯ เป็นคนรับผิดชอบครอบครัว เมื่อมีรายได้จะให้ภรรยาเก็บไว้ ส่วนหาก
 มีเหลือมากจะส่งให้กับบิดามารดาบ้าง การรับประทานอาหารภรรยาจะทำให้ได้รับประทานด้วย
 กันหลังจากกลับจากทำงาน คิดอยากจะมีบุตรแต่ยังไม่พร้อม เนื่องจากรายได้น้อยไม่พอและให้
 ภรรยาทำงานระยะหนึ่งจะซื้อรถมาขับเอง

ชีวิตประจำวัน

วิรัชฯ ขับรถในกะกลางวัน คือระหว่างเวลาประมาณ 05.00 น.ถึงเวลาประมาณ
 16.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 04.00 น.และหลังจากนั้นทำภารกิจ
 ส่วนตัวแล้วจะเดินไปที่ตู้ซึ่งอยู่ในซอยเพชรบุรี 7 เพื่อรับรถ จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถตรวจ
 อุปกรณ์ภายในห้องเครื่อง ตรวจสอบน้ำมันเครื่อง ต่างๆ และเมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสาร
 ทั่วไป ตามสถานที่ต่างๆ และไม่มีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ จะจอดบ้างเป็นบางครั้งก็คิดว่ามีลูกค้ามา
 เรียกบ่อย เช่นหน้าห้างสรรพสินค้า ตลาดเป็นต้นและได้ขับรถเรื่อยๆก็ถึงเชิงเส้นทางที่รถคิด

และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 09.00น.ตามร้านอาหารทั่วไป จะรับประทานอาหาร
 อาหารได้ทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่จะหาอาหารราคาถูก และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะ
 ขับรถรับผู้โดยสารทั่วไป หากยังไม่มีผู้โดยสารจะหลีกเลี่ยงเส้นทางจราจรติดขัด และเมื่อเวลา
 ประมาณ 15.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปที่ปั้มน้ำมัน เพื่อล้างทำความสะอาดทั้ง
 ภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่งวิชัยฯจะช่วยทำความสะอาดด้วยเนื่องจากเป็น
 รถคันที่ขับประจำ และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นระเบียบ
 ของอุ้งก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักเมื่อถึง
 บ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัว และเข้านอนพักผ่อนต่อไป กว่าจะได้นอนก็เวลาประมาณ 20.00 น.
 ชีวิตไม่มีความแตกต่างกันเลยไม่ว่าวันธรรมดาหรือหยุดราชการ ใช้เวลาขับรถแต่ละวันประมาณ
 8-9 ชม.บางครั้งรู้สึกอ่อนเพลียจะจอดรถรับประทานอาหาร เดือนหนึ่งจะทำงานประมาณ 27 วัน
 พักประมาณ 2-3 วัน แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ งานผ้าป่า ทอดกระถินหรือ
 วันขึ้นปีใหม่ก็จะเดินทางกลับต่างจังหวัด เหตุที่ขับรถช่วงเวลากลางคืนเนื่องจากเห็นว่ามีผู้
 โดยศารน้อยและรู้สึกว่าง

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

วิชัยฯ คิดว่าปัญหาจราจรทุกวันเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขอย่างรวดเร็ว ทุกคนพูดถึงแต่
 ปัญหาจราจรแต่ไม่ช่วยกันเท่าที่ควร แต่ทุกวันนี้เห็นทุกหน่วยงานช่วยกันแก้ไข แม้กระทั่งทำ
 สะพาน สร้างถนนและเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ทำงานหนักขึ้น สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัด
 นั้นคิดว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการรวม ๆ กัน คือผู้ขับขี่จอดไม่เป็นระเบียบ รถโดยสาร
 ประจำมีน้อย คนขับรถไม่เคารพกฎจราจร รถจักรยานยนต์ขับรถไม่มีมรรยาท วิธีการแก้ไข
 ปัญหาคิดว่าน่าจะเพิ่มรถโดยสารประจำทางให้มากขึ้น และให้คนซื้อรถยนต์ส่วนบุคคลน้อยลง

เกี่ยวกับรถแท็กซี่ วิชัยฯเห็นว่าน่าจะมีต่อไปเพราะว่าเป็นสิ่งจำเป็น บริการได้ทุก
 เพศทุกวัย และถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว มีความสะดวกสบาย มีแอร์ทุกคัน ค่าโดยสารก็ไม่
 แพงมากสามารถขนสัมภาระได้มาก และไม่ก่อให้เกิดปัญหาจราจรมากเท่าใด แต่มีกลุ่มบางกลุ่ม
 อาศัยแท็กซี่ในการกระทำความผิดเช่น ชิงทรัพย์ ทำให้ภาพพจน์รถแท็กซี่ไม่น่าใช้บริการ

ปัญหาของรถแท็กซี่ วิชัยฯ คิดว่า มีเรื่องค่าเช่าแพง และค่าน้ำมันทุกวันก็แพง
 ขึ้น ประกอบกับอัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้น ไม่ยุติธรรม รายได้น้อย บางวันก็ไม่มีเงินจ่ายค่าเช่า
 คิดไว้หลายกะ การจราจรติดมาก รถแท็กซี่มากทำให้รายได้น้อยลง

การประกอบอาชีพ

การประกอบอาชีพของวิชัยนั้นดังที่กล่าวมาแล้วว่าตั้งแต่เด็กที่บ้านมีอาชีพทำนา หลังจากนั้นได้เรียนต่อในตัวจังหวัดระดับ ปวช. เมื่อเข้ามาในกรุงเทพฯ ได้ทำงานอยู่ช้อมรดและมีความรู้เรื่องรถพอสสมควร และเนื่องจากชอบอาชีพอิสระไม่เป็นลูกน้องใคร จึงมาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบรายได้คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า ขยันมากได้มาก สุขภาพดีกว่า ก็พออยู่ได้หากรู้จักเก็บและภรรยาก็ได้ช่วยทำงานอีกแรงหนึ่ง สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือค่าเช่ารถ 450 บาท (05.00-16.00 น.) ค่าน้ำมันประมาณ 300 บาท ค่าล้างรถ 20 บาท ค่าอาหารและเครื่องดื่มประมาณ 100 บาท จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายนั้นวันละประมาณ 6-700 บาท และวิชัย ขับได้บางวันก็ 1,000 กว่าบาท และเหลือเก็บ หากคิด 1 เดือนหักค่าใช้จ่ายแล้วจะเหลือประมาณ 10,000 บาทซึ่งเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและให้ภรรยาเก็บไว้บางวันเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือน้อยเกือบไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าไม่มีเงินพอเหลือเก็บได้ ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก กรณีถ้าหากมีเรื่องรถเสียระหว่างเช่า จะมีช่างของอู่ทำการซ่อมให้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ช่วงที่มีรายได้มากคือช่วงจราจรติดขัดคนจะเข้าทำงานคือ 06.00-08.00 น. และช่วงเวลาพักเที่ยงคือเวลาประมาณ 12.00-13.00 น.

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งหลายครั้งแล้วส่วนใหญ่ ข้อหา จอดรถในที่ห้ามจอด แต่งกายไม่เรียบร้อย และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ไม่ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวตักเตือน หรือบางครั้งก็จะขอเงิน ซึ่งวิชัย ไม่อยากเสียเวลาก็ให้เงินไป

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น ไม่เคยประสบอุบัติเหตุเลย เนื่องจากขับรถโดยใช้ความระมัดระวัง หากเกิดอุบัติเหตุขึ้นจะทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย

วิชัย รับประทาน เครื่องดื่ม จำพวกกระดุนประสาท กระทั่งแดง หรือติโพต่างๆ นั้น คิมบางครั้งเมื่อเห็นว่าง่วงและเพลียแต่คิมน้อยเนื่องจากไม่มีเงินซื้อ ส่วนยาบ้าหรือยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่าไม่ดี ส่วนนูหรั้นนั้นไม่สูบเลย ส่วนสุรานั้นคิมบางครั้ง

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่อย่างใด แต่มีเจ็บป่วยเล็กน้อยๆ เช่น หายใจไม่สะดวก ปวดเมื่อยร่างกาย

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตยังไม่ทราบว่า จะขับรถแท็กซี่อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้แต่หากมีความจำเป็นต้องเลิก จะเก็บไว้เงินไว้เปิดอู่ช้อมรดที่ต่างจังหวัด ในอนาคตได้วางแผนไว้ว่าหากมีลูกจะให้ได้รับการศึกษาสูงๆ จะได้ไม่ลำบาก

สัมภาษณ์ผู้ขับขีรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานคร คนที่ 17

ผู้ให้สัมภาษณ์ วิเชียรฯ (นามสมมุติ)

ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ. อรรถพร สุริยเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่และเวลา ที่แยกราชเทวี แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ
เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 21.00 น.

ลักษณะทางสังคม

นายวิเชียรฯ เป็นชาวไทย อายุ 27 ปี เกิดที่ อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์ ระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันแต่งงานแล้ว มีลูก 1 คน เป็นชาย 1 คน อายุ 3 ขวบ ฐานะทางบ้านค่อนข้างยากจน ปัจจุบันประกอบอาชีพขับขีรถแท็กซี่อย่างเดียวโดยเป็นรถเช่าจากผู้อื่น ส่วนภรรยาเลี้ยงลูกอยู่ด้วยกัน และได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าในซอยจุกา 14 เสียค่าเช่าเดือนละ 2,000 บาท

บุคลิกภาพ

นายวิเชียรฯ เป็นคนเรียบร้อย มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวและหน้าที่การงาน เป็นบุคคลที่ดูน่านับถือ เนื่องจากดูเป็นผู้ใหญ่ แต่อารมณ์ดีเป็นคนค่อนข้างผิวยาว รูปร่างท้วม สูงประมาณ 165 ซม. ผมสั้นทรงทรงศรียะกลมมีหนวดเล็กน้อย ปากบาง กรามใหญ่ การแต่งกายใส่กางเกงยีนส์ สีน้ำเงินใส่เสื้อเชิ้ตแขนยาวยีนส์สีฟ้า การแต่งกายค่อนข้างสะอาด กิริยาวาจาค่อนข้างเรียบร้อย พูดเสียงเบาถ้าเมียงคล้ายกับคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิ้มสุรบางครั้งแต่สูบบุหรี่แต่ไม่จัด

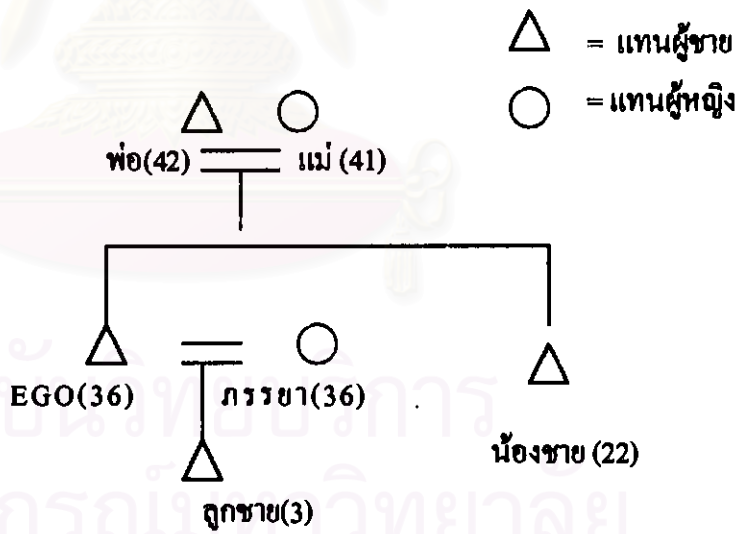
ประวัติของนายวิเชียรฯ

นายวิเชียรฯ เกิดมาในชีวิตชาวชนบท บิดามารดาเป็นชาวนา ทำนาแบบเกษตรภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำนาเพื่อเลี้ยงชีพอย่างเดียว ความคิดอ่านของคนในหมู่บ้านคือไม่ต้องเรียนสูงมากนัก เพียงแค่จบการศึกษาภาคบังคับก็พอ และหางานทำบางคนเข้าทำงานในกรุงเทพฯ บางคนไปรับจ้างในไร่จังหวัดนครราชสีมา วิเชียรฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน เป็นพี่คนโต ส่วนน้องรับราชการทหาร โดยวิเชียรฯ ก็เป็นชาวนาเคยทำนามาก่อน มีที่นาทั้งหมด 15 ไร่ ทำนาโดยใช้ควายไถนาและใช้แรงงานคน อาศัยฝนตามธรรมชาติ เก็บเกี่ยวข้าวเอาใส่ยุ้งฉางไว้ วิเชียรฯ ได้เข้าเรียนที่โรงเรียนประจำหมู่บ้านได้เรียนแค่ชั้น ป.6 ตามหลักเกณฑ์บังคับ เนื่องจากไม่

มีเงินเรียนต่อและเพื่อนในหมู่บ้านก็ไม่มีใครเรียนต่อ หลังจากออกจากโรงเรียนก็อยู่กับบิดามารดาทำนา และเมื่อประมาณ ปี พ.ศ. 2532 ได้มาอยู่กรุงเทพฯ โดยเพื่อนๆ ได้ชวนวิเชียรฯ เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ เนื่องจากเห็นว่าเพื่อนๆ มีรายได้ดีและมีเงินไปให้บิดามารดาด้วยและดีกว่าอาชีพทำนา คนที่หมู่บ้านที่เป็นหนุ่มสาวจะเข้ามาทำงานที่กรุงเทพมหานครเกือบหมดจะเหลือเฉพาะคนแก่เฒ่าอยู่ที่หมู่บ้าน แต่เวลาทำงานเช่น วันสงกรานต์ และผ้าป่าประจำหมู่บ้านคนหนุ่มสาวเหล่านั้นจะกลับบ้าน และเมื่อเข้ามาใหม่ ๆ ได้มาเป็นจับกังอยู่คลองเตย ช่วงนั้นได้พักอาศัยอยู่กับเพื่อนๆ และมีเพื่อนคนหมู่บ้านเดียวกันขับรถแท็กซี่อยู่จึงสนใจ และได้หัดขับรถที่เพื่อนๆ มาจอดไว้เนื่องจากต้องการขับรถจนพอขับได้หลังจากหัดขับได้หลายเดือน ได้ไปเช่ารถแท็กซี่ที่อุเอะแก่ย่านปทุมวัน จึงได้ไปสอบใบอนุญาตขับรถที่ขนส่งจังหวัดบุรีรัมย์เป็นใบอนุญาตขับรถส่วนบุคคล เนื่องจากอายุยังไม่ครบจะสอบใบอนุญาตขับรถสาธารณะ แรก ๆ ขับรถมีปัญหาเรื่องเส้นทาง แต่อาศัยถามเพื่อนและผู้โดยสารทำให้ขับได้และเห็นว่ารถแท็กซี่ขับแล้วเป็นงานอิสระและสบาย ได้ขับรถอยู่ตั้งกล่าวมาประมาณ 2 ปีมาแล้ว ปัจจุบันยังไม่คิดจะเปลี่ยนอาชีพแต่อย่างใด

ครอบครัวและเครือญาติ

ดังใจอแกรม 5.17

วิเชียรฯ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 2 คน ดังที่กล่าวมาแล้ววิเชียรฯ มีภรรยาและบุตรแล้วพักอาศัยอยู่ด้วยกัน วิเชียรฯ แต่งงานกับซึ่งภรรยาเป็นคนบ้านเดียวกัน ภรรยาเคยทำงานอยู่โรงงานตัดเย็บผ้าโหด แต่ปัจจุบันให้เลี้ยงลูก หลังจากทีวิเชียรฯ มีครอบครัวแล้วห่างเหินจากบิดามารดามากและทำงานตลอด ไม่มีเวลากลับต่างจังหวัด ส่วนน้องชายนั้นเป็นทหารเกณฑ์

ชีวิตประจำวัน

วิเชียรฯ ขับรถในกะบาย ก็ระหว่างเวลาประมาณ 14.00 น.ถึงเวลาประมาณ 24.00 น.แทบประจำทุกวัน โดยจะเริ่มตื่นนอนเวลาประมาณ 12.00 น.และหลังจากนั้นทำภารกิจส่วนตัวแล้วจะไปขับรถที่อยู่ซึ่งอยู่ใกล้ๆกับที่พักและหาอาหารรับประทาน และเมื่อถึงอยู่จะพูดคุยกับเพื่อน หากคนขับรถก่อนหน้านี้ยังไม่นำรถมากก็จะรอและเมื่อรถมาแล้ว จากนั้นก็จะตรวจสภาพรถ ตรวจอุปกรณ์ภายในห้องเครื่อง ตรวจสอบน้ำมันเครื่อง ต่างๆ และเมื่อได้รับรถแล้วจะออกขับรับส่งผู้โดยสารทั่วไป ตามสถานที่ต่างๆ และไม่มีจุดที่ไปรับส่งบ่อยๆ แน่นนอน จะเน้นสถานที่มีคนเรียกๆ มากๆ ที่เคยรับมาและการจราจรไม่ติดมากนัก และจะพักรับประทานอาหารอีกครั้งเวลาประมาณ 18.00 น.ตามร้านอาหารทั่วไป จะรับประทานอาหารได้ทุกอย่างแต่ส่วนใหญ่จะหาอาหารราคาถูก และหลังจากรับประทานอาหารเสร็จแล้วก็จะขับรถรับผู้โดยสารทั่วไปอีก และเมื่อเวลาประมาณ 23.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารก็จะนำรถไปล้างทำความสะอาดทั้งภายนอกและภายใน โดยเสียค่าบริการ 20 บาท ซึ่ง บางครั้ง วิเชียรฯ จะช่วยทำความสะอาดด้วยเนื่องจากเป็นรถคันที่ขับประจำ เหตุผลที่ชอบขับรถช่วงเวลาดังกล่าวเนื่องจากเป็นช่วงที่มีผู้โดยสารจำนวนมากและการจราจรจะเบาบางลงในตอนเย็น และหลังจากที่ล้างรถแล้วก็จะนำรถไปเติมน้ำมันให้เต็มถังเนื่องจากเป็นระเบียบของอุก่อนที่จะส่งมอบให้กับกะต่อไป และหลังจากส่งรถเรียบร้อยแล้วจะเดินกลับบ้านพักเมื่อถึงบ้านพักจะทำภารกิจส่วนตัว และเข้านอนพักผ่อนก่อนต่อไปแต่ละ เดือนจะทำงานประมาณ 25 วัน เป็นประจำทุกวันไม่ว่าวันหยุดราชการหรือวันธรรมดาและจะพักประมาณ 4-5 วันและจะได้หยุดเฉพาะ แต่หากมีเทศกาลสำคัญเช่นตรุษจีน สงกรานต์ งานผ้าป่า ทอดกระฐินหรือวันขึ้นปีใหม่ก็จะได้เดินทางไปต่างจังหวัด ส่วนหากได้หยุดจริงๆก็จะพักผ่อนอยู่บ้านไม่ชอบออกไปข้างนอก

ทัศนคติเกี่ยวกับการจราจร

วิเชียรฯ คิดว่ารถแท็กซี่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาจราจรได้บ้างเหมือนกันเนื่องจากคนขับรถเห็นแก่ตัว เร่งรีบเพื่อจะได้รายได้มากขึ้นโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของบุคคลอื่น และคิดว่าหากเป็นคนที่ตั้งใจจะทำมาหากินจริงๆ จะไม่ฝ่าฝืนกฎหมายมากนัก พฤติกรรมที่พบการกระทำผิดของคนขับรถแท็กซี่ได้แก่ การขับรถปาดหน้าหลังคนอื่น จอดในที่ห้ามจอด จอดรถกีดขวาง การรับส่งผู้โดยสารนานๆ การจราจรทุกวันนี้แย่มากกว่าเดิมทำให้รายได้จากการขับรถแท็กซี่น้อยลงเพราะหากรถติดทำให้อัตราค่าโดยสารไม่ยุติธรรมและจำนวนเที่ยวที่รับส่งผู้โดยสารก็น้อยลง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องน่าจะรีบแก้ไขโดยด่วน สาเหตุที่ทำให้การจราจรติดขัดนั้นคิดว่าเกิดจากสาเหตุหลายประการรวม ๆ กัน คือผู้ขับขี่จอดรถไม่เป็นระเบียบ รถโดยสารประจำทางขับกีดขวางการจราจร ไม่เคารพกฎจราจร ผู้หญิงขับรถไม่กล้าตัดสินใจ โดยเฉพาะพวกใช้โทรศัพท์มือถือ ขับรถช้า

เกี่ยวกับรถแท็กซี่ เห็นว่าวิเชียรฯ เห็นว่าน่าจะจะมีต่อไปเพราะว่าเป็นถึงจำเป็นในการขนส่ง เป็นทางเลือกของผู้โดยสาร บริการได้ทุกเพศทุกวัย และถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว มีความสะดวกสบาย มีแอร์ทุกคัน ค่าโดยสารก็ไม่แพงมากสามารถขนสัมภาระได้มากสามารถเดินได้ทางดัด

วิธีการแก้ไขปัญหารถติดขัด วิเชียรฯ คิดว่า จะต้องดำเนินการสร้างถนนให้มากกว่าเดิม เพิ่มทางดัด ให้คนมาใช้บริการรถประจำทางให้มากขึ้นจะได้ไม่ซื้อรถใหม่เพิ่มไม่ให้นักขับรถทำผิดกฎหมายจราจร ดำรวจต้องจับกุมอย่างจริงจัง และสร้างถนนให้มากขึ้น

ปัญหาของรถแท็กซี่ วิเชียรฯ คิดว่า มีเรื่องค่าเช่าแพง และค่าน้ำมันทุกวันก็แพงขึ้น รายได้น้อยลง อัตราค่าโดยสารตามมิเตอร์นั้นไม่เป็นธรรม บางวันก็ไม่มีเงินจ่ายค่าเช่าคิดไว้หลายกะ การจราจรติดมาก รถแท็กซี่มากทำให้รายได้น้อยลง มีบุคคลบางกลุ่มแอบอ้างอาศัยแท็กซี่ในการประกอบอาชญากรรม

การประกอบอาชีพ

เมื่อวิเชียรฯ เรียบจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วก็คิดจะหางานทำเพื่อแบ่งเบาภาระของบิดามารดา วิเชียรฯ มีความคิดที่จะหางานทำเพื่อส่งเงินให้บิดามารดาเหมือนกับเพื่อน ๆ คนอื่น หลังจากช่วยทำนาแล้ว วิเชียรฯ ได้เข้ามาทำงานกรุงเทพฯ ได้ทำงานรับจ้างอยู่ร้านขายเครื่องอะไหล่รถใหญ่ย่านหลักสี่ อยู่ 2 ปี เงินเดือนก็ไม่มากนักและต่อมาเพื่อนๆ ได้ชักชวนมาขับรถแท็กซี่ และเห็นว่าเป็นอาชีพอิสระและรายได้ดีจึงได้หัดขับรถและขานาญและจากนั้นได้ศึกษาเส้นทางจากการสอบถามเพื่อนๆ และดูแผนที่จนสามารถที่จะรับส่งผู้โดยสารได้ และมาขับรถแท็กซี่จนถึงปัจจุบัน ถ้าเปรียบเทียบรายได้คิดว่าอาชีพขับรถแท็กซี่รายได้ดีกว่า สุขภาพดีกว่าก็พออยู่ได้สามารถเลี้ยงบุตรและภรรยาได้ สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละวันแบ่งได้ดังนี้คือ

1. ค่าเช่ารถ 400 บาท
2. ค่าน้ำมันประมาณ 200 บาท
3. ค่าล้างรถ 20 บาท
4. ค่าใช้จ่ายส่วนตัว(ค่าอาหารและเครื่องคิม)ประมาณ 100 บาท

บางวันก็ขับได้เงินมากเหลือประมาณ 700 บาท และพอเหลือเก็บ บางวันเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือน้อยและไม่มีเงินจ่ายค่าเช่ารถก็เคยมี ระยะทางที่ขับแต่ละวันไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและผู้โดยสารเรียก ความเร็วส่วนใหญ่จะไม่เร็วมากเนื่องจากการจราจรติดขัด หากจราจรว่างก็ขับไม่เกิน 90 กม/ชม. แต่ละวันขับรถประมาณ 8-9 ชม. เพราะหากขับนานกว่านี้ร่างกายทนไม่ไหว รู้สึกเมื่อยล้า

ในครั้งแรกมีปัญหาเกี่ยวกับการจำเส้นทางเหมือนกันแต่ก็ได้อาศัยประสบการณ์ที่อยู่กรุงเทพฯ มาก่อนถึงแม้ว่าจะไม่นาน และเมื่อไม่รู้เส้นทาง วิเชียรฯ ก็จะถามผู้โดยสาร

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งหลายครั้งแล้วส่วนใหญ่ ข้อหา จอครดในที่ห้ามจอด ขับรถแซงในที่คับขัน และนอกนั้นจะถูกเรียกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรหลายครั้งแต่ไม่ออกใบสั่งให้จะว่ากล่าวตักเตือน

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุที่นั่น ไม่เคยประสบอุบัติเหตุสักครั้งเดียว มีแค่รถเฉี่ยวจะมีช่างประจำซ่อมให้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

วิเชียรฯ บอกว่าเรื่อง เครื่องดื่ม จำพวกกระดุนประสาท กระทิงแดง หรือติโพนต่าง ๆ นั้น ดื่มบางครั้งเมื่อเห็นว่าง่วงและเหน็ดแต่ดื่มน้อยเนื่องจากไม่มีเงินซื้อ ส่วนยาบ้าหรือยาเสพติดอื่นไม่เคยลองเนื่องจากทราบว่าไม่ดี ส่วนนูหรินั้นไม่สูบเลย ส่วนสุรานั้นดื่มบางครั้ง

เกี่ยวกับปัญหาด้านสุขภาพตั้งแต่ขับรถแท็กซี่มาไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วยจนเข้าโรงพยาบาลแต่อย่างใด

- การดื่มสุรามินเมา ขณะที่ขับรถ ไม่เคยดื่มสุราขณะขับรถแต่จะดื่มหลังเลิกงาน บางครั้งกับเพื่อนๆแต่ไม่มาก

ชีวิตในอนาคต

วิเชียรฯ ไม่มีความคิดที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ไม่ทราบว่า จะขับรถแท็กซี่อีกนานเท่าใดเนื่องจากเห็นว่าพออยู่ได้ และยังไม่ได้คิดด้วยว่าหากไม่ขับรถแท็กซี่จะทำงานอะไร ส่วนการจะกลับไปอยู่บ้านเกิดก็ไม่เคยคิดเนื่องจากไม่มีงานทำ และจะต้องรับผิดชอบครอบครัวอีกมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครที่ 18

ผู้ให้สัมภาษณ์ บุญพรม (นามสมมุติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา บริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล ชิดลม ถนนชิดลม
 แขวงจุมพินี เขตจุมพินี กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

บุญพรมฯ เป็นชายไทย อายุ 36 ปี เกิดที่ อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันมีอาชีพขับรถแท็กซี่เป็นอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว แต่ช่วงฤดูกาลทำนาจะกลับไปทำนาที่บ้านต่างจังหวัด บุญพรมฯ มีครอบครัวแล้ว ภรรยาเป็นชาวจังหวัดยโสธรเช่นเดียวกัน จบการศึกษาระดับชั้น ประถมปีที่ 4 บุญพรมฯ มีครอบครัวตั้งแต่อายุ 22 ปี มีบุตร 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน ปัจจุบันบุญพรมฯ และภรรยาได้หย่าร้างกันแล้ว บุตรทั้งสองคน บุญพรมฯ ให้บิดามารดาเลี้ยงที่ต่างจังหวัด ครอบครัวของบุญพรมฯ เป็นครอบครัวค่อนข้างเล็ก มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ชีวิตต้องขยันทำงานไม่ค่อยมีเวลาที่จะอยู่ในสังคมต้องทำงาน

บุคลิกภาพ

บุญพรมฯ เป็นคนที่มีมนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนดี พูดจาไพเราะแต่พูดเสียงเบา ลักษณะเป็นคนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ถึงแม้ว่าจะเรียนไม่สูง แต่จากการตอบคำถามแล้วดูเป็นคนค่อนข้างจะฉลาด และมีอารมณ์ขัน ไม่รู้เหตุการณ์บ้านเมืองมากนัก รูปร่างสันทัด ผิวดำแดง สูงประมาณ 160 ซม. ตัวเล็ก การแต่งกายเรียบร้อย

ประวัติชีวิต

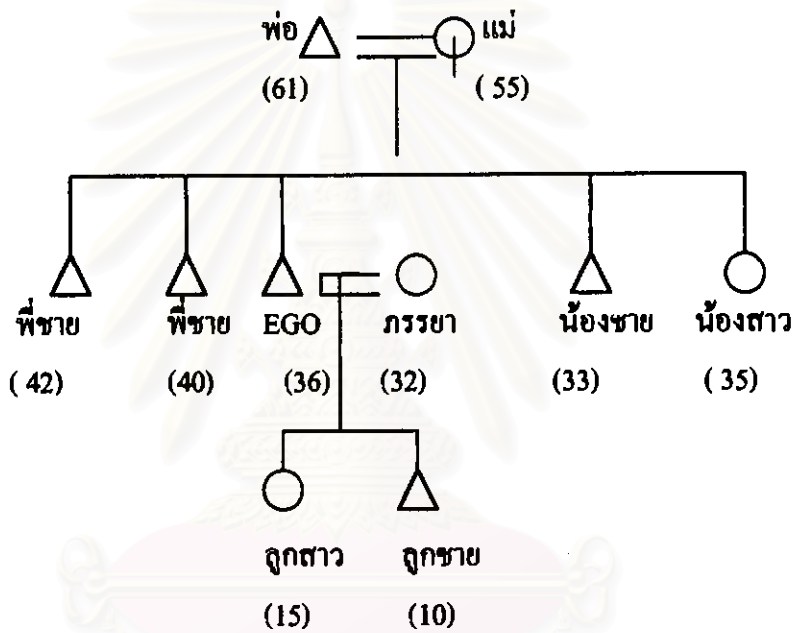
ในหมู่บ้านของบุญพรมฯ ที่จังหวัดยโสธร เป็นชนบทมีลักษณะวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตคล้ายกัน คือประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา เลี้ยงสัตว์ ปลูกผักค่านิยมที่คล้ายกันคือเรียนไม่ต้องสูงมากส่วนใหญ่จะหางานทำหรือทำนาช่วยพ่อแม่ และเนื่องจากเป็นเกษตรกรรมแบบยังชีพ ทำให้รายได้น้อย และคนในหมู่บ้านจะเดินทางไปทำงานตามสถานที่ต่างๆ รวมทั้งเดินทางหางานทำให้กรุงเทพมหานคร และเมื่อบุญพรมฯ โตแล้วก็มีความคิดคล้ายกันต้องการที่จะทำงานที่มีรายได้ดีกว่าอาชีพทำนาและหลังจากช่วยบิดามารดาทำนาอยู่ประมาณ 2-3 ปีหลังจาก

จบการศึกษาภาคบังคับแล้วได้เดินทางเข้ามากรุงเทพฯกับเพื่อนของพี่ชาย แล้วได้มาทำงานขายผลไม้ ซึ่งมีคนรู้จักกันขายอยู่แถวราชได้ก็ไม่มากนัก บุญพรมฯคิดว่าอย่างไรก็ดีกว่าอาชีพทำนา ซึ่งบางปีก็ฝนไม่ตกหรือคกน้อย ขาดทุน จึงเข้ามาทำงานดังกล่าวอย่างน้อยก็หาเงินให้บิดามารดาได้บ้าง

ครอบครัวและเครือญาติ

△ = แทนผู้ชาย
○ = แทนผู้หญิง

ผังโคอแกรม 5.18

บุญพรมฯมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 5 คน เป็นผู้ชาย 4 คน ผู้หญิง 1 คน บุญพรมฯเป็นคนที่ 3 ครอบครัวของบุญพรมฯมีความสัมพันธ์ที่ดีสนิทสนมกันมาก น้องสาวคนสุดท้ายสนิทกันเนื่องจากเป็นผู้หญิงคนเดียวครอบครัวขนาดเล็ก ทำให้อยู่ด้วยกันแบบเพื่อน ๆ ปัจจุบัน บุญพรมฯเคยมีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกันและมีบุตรด้วยกัน 2 คน คนโตเป็นผู้หญิง อายุ 15 ปี คนเล็กเป็นผู้ชายอายุ 10 ปี กำลังศึกษาทั้งคู่ แต่ไม่เข้าใจกันจึงได้เลิกกันหลายปีแล้ว โดยภรรยาเป็นคนจังหวัดเดียวกัน รู้จักกันมานาน จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันได้ให้บิดามารดาเลี้ยงบุตรให้ทั้งสองคนและกำลังศึกษาอยู่ โดยบุญพรมฯจะส่งเงินให้กับบิดามารดาทุกเดือน ปัจจุบันบุญพรมฯเช่าบ้านพักอยู่ในซอยหลังการไฟฟ้าบางกรวย เดือนละ 1,500 บาท

ชีวิตประจำวัน

บุญพรหมฯ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 04.30 น. หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว อาบน้ำแปรงฟันและรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยาทำไว้ และเตรียมตัวมาที่รถแท็กซี่และจากนั้นจะเดินทางไปอยู่รถแท็กซี่ใกล้ที่พักซึ่งอยู่ใกล้บ้าน หลังจากขับรถแล้วจะทำกรตรวจสอบสภาพรถ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆ ว่ามีความพร้อมจะใช้งานได้หรือไม่ จากนั้นจะขับรถรับส่งผู้โดยสารเรื่อยๆ ไปแล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่จะไปรับผู้โดยสารบริเวณตลาดหมอชิต อนุสาวรีย์ชัย มาบุญครอง และสีลม จนกระทั่งเวลาประมาณ 09.00 น. หากไม่ได้รับผู้โดยสารจะหาอาหารรับประทาน รับประทานอาหารเช้าทั่วไป ถ้าเป็นไปได้จะรับประทานข้าวแกงข้างถนนหรือก๋วยเตี๋ยวซึ่งราคาถูก แต่ส่วนใหญ่จะรับประทานทั่วไปที่ราคาถูกและสะดวก หลังจากนั้นก็จะขับรถรับจ้างทั่วไป จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 15.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อู่เพื่อให้กะต่อไปขับ โดยก่อนที่จะนำรถไปที่อู่จะนำรถไปล้างและเติมน้ำมันให้เต็มก่อน จากนั้นก็จะกลับบ้านเพื่อพักผ่อน ส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์และดูโทรทัศน์ก่อนที่จะนอน และเมื่อเวลาประมาณ 20.00 น. จะหาอาหารรับประทานบริเวณใกล้บ้านหรือซื้อเข้ามาทำกินเองที่บ้านและจากนั้นได้เข้านอน เพื่อเตรียมตัวทำงานในวันรุ่งขึ้นต่อไป ซึ่งถือว่าเป็นอย่างนี้ประจำทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าใช้ชีวิตไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ดันเดือน กลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่นๆ ในการขับรถแท็กซี่ บุญพรหมฯ จะใช้เวลาขับวันละประมาณ 8-9 ชม. และขับเวลาเช้าและกลางวันเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดี ใน 1 เดือนจะขับรถแทบทุกวัน มีวันหยุดประมาณ 3-4 วัน วันที่หยุดส่วนใหญ่จะพักผ่อนอยู่กับบ้าน

ทัศนคติเกี่ยวกับจราจร

ปัญหาจราจรนั้น บุญพรหมฯ คิดว่าเป็นปัญหาที่การจราจรติดขัดนั้นเนื่องจากจำนวนรถส่วนตัวมีมากเกินไป ถนนยังเท่าเดิม และรถเพิ่มขึ้นเรื่อย ข้างๆ ถนนมีแต่รถป้ายแดงใหม่ๆ เป็นปัญหาเร่งด่วนและทุกคนต้องช่วยกันแก้ไข โดยเฉพาะคนที่อำนาจในประเทศ ทุกวันนี้การขับรถของบุญพรหมฯ รายได้น้อยลงกว่าเดิมเนื่องจากแท็กซี่มีจำนวนมากขึ้นและประกอบกับการจราจรติดขัดมากกว่าเดิม

เกี่ยวกับรถแท็กซี่นั้น บุญพรหมฯ คิดว่ามีส่วนก่อให้เกิดปัญหาจราจรเช่นเดียวกัน ส่วนใหญ่คนขับรถแท็กซี่ค่อนข้างจะเห็นแก่ตัวจอดรถไม่เป็นที่ เป็นทาง กีดขวางการจราจรหรือขับรถโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนของบุคคลอื่นเพื่อจะให้ได้น้ำซึ่งเงินอย่างเดียว แต่ก็มีส่วนที่ขับรถดีไม่ก่อให้เกิดปัญหาจราจร สำหรับรถแท็กซี่คิดว่าเป็นรถที่อยู่กับทุกสังคม เนื่องจากมีความสะดวกสบายเหมาะสำหรับทุกวัย ทุกเพศและทุกอาชีพ ไม่ว่าจะพ่อค้า แม่ค้า ประชาชนและนักศึกษา รถทุกคันคิดแอร์และสามารถถึงจุดหมายปลายทางได้รวดเร็ว รถแท็กซี่จะต้องมีต่อไปและ

พัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม ปัญหาเกี่ยวกับรถแท็กซี่ที่ทุกวันเนื่องจากเป็นระบบรถแท็กซี่แบบเสรีทำให้ การแข่งขันกันมาก จำนวนรถมาก รายได้น้อยลง แตราคาค่าเช่า ค่าน้ำมันแพงขึ้นกว่าเดิม

ส่วนวิธีในการแก้ไขปัญหารถแท็กซี่ที่คิดว่าไม่ให้ซื้อรถมากขึ้นกว่าเดิมแล้ว จำนวนรถไม่ให้มากกว่าเดิม สนับสนุนให้คนขึ้นรถประจำทางมาทำงาน มีการสร้างสะพานลอย สร้างถนนให้มากขึ้น

การประกอบอาชีพ

หลังจากที่บุญพรฯ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคบังคับแล้ว ไม่ได้ ศึกษาต่อเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน เนื่องจากเห็นว่าทำนารายได้น้อยคงไม่เพียงพอแน่นอน บางปีขาดทุน ผ่นฟ้าไม่ดี ไม่มีความแน่นอนของรายได้ บุญพรฯจึงขอบิดามารดาเดินทางเข้ามา กรุงเทพฯและทำงานขายผลไม้อยู่กับเพื่อนๆ มีรายได้วันละประมาณ 2-300 บาท เนื่องจากการ ศึกษาไม่รู้อะไรจะทำนอะไรและเมื่อประมาณ 10 ปีที่แล้วได้มีเพื่อนคนหมู่บ้านเดียวกันซึ่งขับ รถแท็กซี่อยู่ที่อยู่ย่านบางกรวยชักชวนให้มาขับรถแท็กซี่จึงมาลองขับและเห็นว่ารายได้ดีและอิสระ ส่วนใหญ่บุญพรฯจะขับรถอยู่ย่านตลาดหมอชิตถนนติลม และย่านอนุสาวรีย์ชัยจะมีผู้โดยสาร มากและนอกนั้นจะขับตระเวนทั่วไป ผู้โดยสารมีทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ในการเช่ารถต้องเสียค่า เช่ากะละ 450บาท สำหรับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แต่ละวันประกอบด้วยค่าน้ำมันรถประมาณ 200-300 บาท ค่าล้างรถ 20 บาท เผลี่ยแล้วค่าใช้จ่ายประมาณ 6-700 บาทและหลังจากที่ขับรถแล้ว มีรายได้ เฉลี่ยวันละประมาณ 500 บาทหรือมากกว่า ซึ่งไม่แน่นอนบางวันได้มากกว่านั้น ช่วงเวลาที่มี ผู้โดยสารเรียกมาคือประมาณ 07.00-08.00 น.เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเร่งด่วน

สำหรับข้อปฏิบัติของอุคือจะต้องล้างรถและเติมน้ำมันก่อนที่จะนำรถมาส่งกะต่อ ไป และก่อนที่จะขับรถให้ตรวจสภาพรถให้เรียบร้อย และคู่จะเป็นคนเดิมๆ บางครั้งก็เคยส่งรถ ซ้ำ เป็นชั่วโมง แล้วแต่หารอดคิดมาก บางทีเกรงใจคู่ก็จะจ่ายค่าเสียเวลาให้ตามที่ตกลงกันและเมื่อ ส่งรถแล้วจึงจะจ่ายค่าเช่ารถให้กับเช่าแก่ ในการขับรถรับจ้างทางอุจะมีช่างซ่อมให้กรณีที่รถเสีย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งให้ประมาณ 5 ครั้ง โดยส่วนใหญ่เป็นข้อหา จอกรถในที่ห้ามจอด ขับรถแข่งที่ในคับขัน ข้อหาอื่นก็เคยถูกจับเช่น ขับรถผิดช่องทาง แต่งกายไม่เรียบร้อย และเคยให้เงินตำรวจโดยไม่ออกใบสั่งก็มี ครั้งละประมาณ 100 บาท และถ้าหากได้รับใบสั่งจะเป็นผู้ไปติดต่อขอใบอนุญาตจากโรงพักเอง ไม่เคยให้เจ้าของ อุไปเอาให้แต่อย่างใด

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น หากมีรถเฉี่ยวชนกันทางอุจะเรียกพนักงานประกันภัยให้ โดยเช่าแก่จะเจรจาค่าเสียหายหรือจัดหาตัวแทนเจรจาให้ โดยหากแท็กซี่เป็นฝ่ายผิดจะต้องเสียค่า เอ็กเซ็บให้กับบริษัทประกันภัยจำนวน 1,000 บาท และบุญพรฯเคยเฉี่ยวชนเล็กน้อย 2 ครั้งและ

ไม่ได้แจ้งประกันภัยโดยซ่อมรถเองซึ่งค่าเสียหายไม่ถึง 1,000 บาทประกันภัยเครมซ่อมรถแล้ว
เนื่องจากรถแท็กซี่ทุกคันจะมีประกันภัยไว้

เรื่องยาชูกำลัง เช่นพวกกระทิงแดง ลิโพ รับประทานเป็นบางครั้งเมื่อง่วงจะจอด
รถซื้อ ส่วนยาเสพติดอื่นเช่นยาม้า ไม่เคยรับประทานเนื่องจากผิดกฎหมายและรู้ถึงอันตราย ส่วน
บุหรี่ไม่เคยสูบ ดื่มสุราเป็นบางครั้งเมื่อไปกับเพื่อนๆ แต่ไม่มาก

เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพไม่เคยป่วยเนื่องจากเป็นคนแข็งแรงและรักษาสุขภาพเป็น
อย่างดี ะมีบ้างก็โรคปวดเมื่อยเพราะเป็นคนเหนื่อยง่ายจึงต้องรีบกลับที่พักเพื่อพักผ่อน

ชีวิตในอนาคต

ถ้ารับชีวิตในอนาคตนั้นบุญพระมายังไม่มีความคิดที่จะประกอบอาชีพอื่นเนื่อง
จากเป็นอาชีพอิสระถ้าเหนื่อยก็พักได้ ช่วงฤดูทำนา ก็กลับไปทำนาได้และกลับมาขับรถแท็กซี่
ได้เรื่อยๆ และจะเก็บเงินไว้สักก้อนเพื่อให้บุตรได้เรียนสูงๆ ไม่อยากให้ลำบากเช่นเดียวกับคน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครคนที่ 19

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายบุญหลายฯ (นามสมมุติ)
ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรรถพร สุริยเลิศ นิติตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
สถานที่และเวลา บริเวณหน้าห้างเมอริคิงส์สะพานควาย ถนนพหลโยธิน
 แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 12.00 น.

ลักษณะทางสังคม

บุญหลายฯ เป็นชายไทย อายุ 47 ปี เกิดที่ ลาดพร้าวซอย 15 จ.กรุงเทพฯ จบ
 การศึกษาชั้น ม.3 ปัจจุบันมีอาชีพขับรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 2 คน
 ครอบครัวของบุญหลายฯเป็นครอบครัวค่อนข้างเล็ก มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ภรรยาทำอาชีพ
 ค้าขายของชำ ชีวิตต้องขยันทำงานไม่ค่อยมีเวลาที่จะอยู่ในสังคมต้องทำงานทั้งสองคนเพื่อจะเก็บ
 เงินไว้ใช้ในอนาคต

บุคลิกภาพ

บุญหลายฯ เป็นคนที่พูดช้า เสียงเบา พูดภาษากลางชัดเจน มีความรับผิดชอบต่อ
 ครอบครัว ถึงแม้ว่าจะเรียนไม่สูง แต่ดูเป็นคนค่อนข้างจะฉลาด และมีอารมณ์แจ่มใส ผิวคล้ำ
 สูงประมาณ 155 ซม. ตัวเล็กรูปร่างสัทัด การแต่งกายเรียบร้อย แต่ผมสั้นทรงทรง ดูแล้วเป็นคน
 ธรรมดาธรรมดาไม่ เครื่องทางศาสนา

ประวัติชีวิตบุญหลายฯ

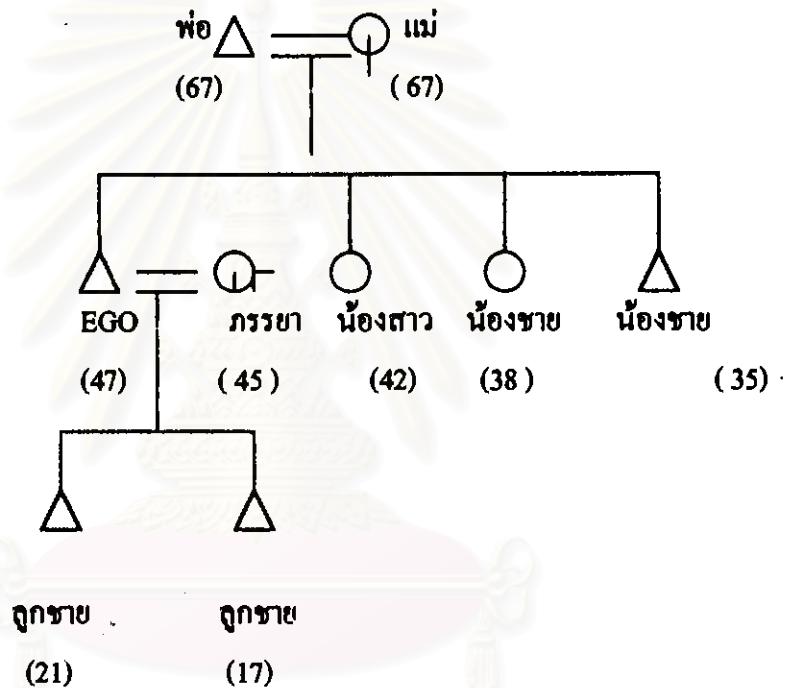
บุญหลายฯ เกิดที่ ซอยลาดพร้าว 15 ที่จังหวัดนครสวรรค์ สมัยก่อนบิดามารดา
 มีอาชีพรับจ้างทั่วไปและมีบุตรหลายคน ลักษณะแต่ก่อนบริเวณบ้านคล้ายกับสลัมเป็นทุ่งหญ้าไม่
 เหมือนปัจจุบัน บิดารับจ้างทั่วไป ส่วนมารดาอยู่บ้านไม่ได้ประกอบอาชีพอะไรเพียงแต่พับถุง
 ขาย ฐานะทางบ้านยากจน สมัยก่อนบุญหลายฯได้มาอาศัยหลวงลุงอยู่ที่วัดเทพศิรินทร์ และได้
 อาศัยข้าวที่วัดรับประทานและเรียนจนจบ ม.3 และเห็นว่าเรียนไม่เก่งประกอบกับไม่มีทุนการ
 ศึกษาจึงเรียนจบแค่ ม.3 ไม่ได้ศึกษาต่อ และได้ออกมาทำงานรับจ้างในบริษัทอยู่ระยะหนึ่ง ซึ่ง
 รายได้ก็ไม่คึก และต่อมาพรรคพวกได้ให้ช่วยทำงานให้พรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ซึ่งมีชื่อใน
 กรุงเทพมหานครขณะนั้นมาก และได้ช่วยหาเสียงและทำงานช่วยพรรคโดยตลอดได้รายได้ตอบแทน

แทนเล็กน้อยแต่ก็ภูมิใจ จนกระทั่งพรรคการเมืองตกต่ำจึงได้มาเช่ารถแท็กซี่รับจ้าง เนื่องจากรู้จักกับเจ้าของรถและเห็นว่ายังพอขับรถได้ จึงได้ขับรถแท็กซี่มานานประมาณ 3 ปี เห็นว่าเป็นอาชีพอิสระอยากทำเมื่อใดก็ได้ อยากพักก็ได้พัก และรายได้พออยู่ได้ ไม่ได้อาศัยความรู้นัก มาอาศัยแต่ความขยันและอดทนเท่านั้น

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.19

△ = แทนผู้ชาย
○ = แทนผู้หญิง

บุญหลายมีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 4 คน เป็นผู้ชาย 2 คน เป็นผู้หญิง 2 คน บุญหลายเป็นที่คนโต ครอบครัวของบุญหลายแต่ก่อนมีความสัมพันธ์ที่ดี แต่หลังจากที่แต่ละคนมีครอบครัวแล้วได้แยกย้ายกันไปอยู่ที่อื่น มีเพียงบุญหลายที่อยู่กับบิดามารดา สำหรับลูกทั้งสองคนกำลังศึกษาอยู่ คนโตเรียนมหาวิทยาลัยชั้น ปีที่ 4 คนรองเรียนอยู่ชั้น ม.5 โรงเรียนหอวัง บุญหลายพยายามที่จะส่งลูกให้เรียนสูงที่สุดเพื่อที่จะมีงานทำดีๆ โดยอาศัยภรรยาค้าขายของชำที่บ้านช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายในบ้านและค่าเล่าเรียนลูกๆ และในเทศกาลสำคัญลูกๆแต่ละคนจะมาตั้งตารอที่บ้านและไหว้บิดามารดา เช่นวันขึ้นปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น บุญหลายไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจกันดี หลังจากเลิกขับรถแท็กซี่แล้วจะอยู่กับภรรยาเป็นส่วนใหญ่ช่วยค้าขายอาหาร ภรรยาจะทำอาหารให้รับประทานเวลาอยู่ด้วยกัน

ชีวิตประจำวัน

บุญหลายฯจะตื่นนอนเวลาประมาณ 09.00 น.หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว แล้วจะรับประทานอาหารเช้าที่ภรรยาทำไว้ และช่วยเหลืองานในบ้านและช่วยค้าขายด้วย จนกระทั่งเวลาประมาณ 12.00 น.จะเดินทางไปอุดรแท็กซี่ในซอยที่พักซึ่งอยู่ใกล้บ้าน หลังจากขับรถแล้วจะทำกรตรวจสภาพรถ ตรวจอุปกรณ์ต่างๆว่ามีความพร้อมจะใช้งานได้หรือไม่ หากคู่กะยังไม่นำรถมาส่งก็จะคอยและพูดคุยกับเพื่อน ๆ คนอื่นและเมื่อได้รถแล้วจากนั้นจะขับรถรับส่งผู้โดยสารเรื่อย ๆ ไปแล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่จะไปรับผู้โดยสารบริเวณหน้าห้างสรรพสินค้า เช่นทรัล ตลาดหมอนซิด และตลาดประตูน้ำ จนกระทั่งเวลาประมาณ 19.00 น.หากไม่ได้รับผู้โดยสารจะหาอาหารรับประทาน ส่วนใหญ่จะรับประทานทั่วไปที่ราคาถูกและสะดวก จากนั้นจะขับรถรับส่งอีกจนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 23.00 น.ก็จะนำรถไปที่ปั้มน้ำมันและล้างรถโดยบุญหลายฯจะช่วยล้างด้วย ทำความสะอาดภายในรถและจากนั้นจะเติมน้ำมันจนเต็มแล้วนำรถมาส่งที่อู่เพื่อให้กะต่อไปขับ แล้วก็กลับบ้านเพื่อพักผ่อน เมื่อถึงบ้านดึกแล้วก็จะรับประทานอาหารเช้ามาด้วยหรือภรรยาทำไว้ ก่อนที่จะเข้านอนส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์และดูโทรทัศน์ก่อนที่ จะนอน และตื่นอีกครั้งเมื่อเวลาประมาณ 09.00 น.ของวันถัดไป ซึ่งเป็นอย่างนี้ประจำทุกวัน อาจ จะเรียกได้ว่าใช้ชีวิตไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ดันเดือน กลางเดือน หรือ แม้กระทั่งวันสำคัญอื่นๆในการขับรถแท็กซี่บุญหลายฯจะใช้เวลาขับวันละประมาณ 8-9 ชม.และ ขับกลางวันและเย็นเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดีและตอนเช้ามีเวลาอยู่บ้านกับภรรยา ใน 1 เดือนจะขับรถแทบทุกวัน มีวันหยุดประมาณ 5 วัน วันที่หยุดส่วนใหญ่จะพักผ่อนอยู่กับบ้านหรือช่วยค้าขายที่บ้าน

ทัศนคติเกี่ยวกับจรรยา

ความเห็นของ บุญหลายฯเกี่ยวกับปัญหาจรรยาณั้นคิดว่าเป็นปัญหาที่สำคัญของ กรุงเทพฯ เป็นปัญหาเร่งด่วนและทุกคนต้องช่วยกันแก้ไข และเห็นว่ารถแท็กซี่มีส่วนทำให้เกิด ปัญหาจรรยาผิดขัด ยังมีสาเหตุอื่นอีกมากที่ทำให้เกิดปัญหาผิดขัดและรถอื่นทำให้เกิดปัญหาจรรยาผิดขัดได้ คิดว่าสาเหตุหลักเกิดจากรถส่วนบุคคลเข้ามาวิ่งบนถนนมากเกินไป และในบางครั้งไม่ชอบที่จะปฏิบัติตามกฎหมายเท่าใดนัก รถแท็กซี่คิดว่าส่วนใหญ่ปฏิบัติตามกฎจรรยาเพราะว่าเกรงจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจรรยาจับกุมรายได้น้อยอยู่แล้ว หากถูกจับกุมก็จะไม่เหลืออะไร ทุกวันนี้ รายได้น้อยลงกว่าเดิมเนื่องจากแท็กซี่มีจำนวนมากขึ้นและประกอบกับการจรรยาผิดขัดมากกว่าเดิม

สภาพการจรรยาทุกวันในปัจจุบัน บุญหลายฯคิดว่าแย่มากโดยเฉพาะในถนนเส้นหลักในการรับส่งผู้โดยสารจะต้องหลีกเลี่ยงเส้นทางจรรยาผิดขัด

สำหรับรถแท็กซี่นั้น บุญหลายฯคิดว่าควรที่จะมีอยู่ต่อไป เนื่องจากเห็นว่าไม่ก่อให้เกิดปัญหาจราจรอะไรมากนัก บางครั้งก็ช่วยลดปัญหา เช่นพาผู้โดยสารไปถึงจุดหมายได้เร็ว โดยเข้าออกซอยทำให้รถบนถนนน้อยลง สภาพรถมีความปลอดภัย อาชีพขับรถแท็กซี่เป็นอาชีพสุจริตไม่ควรยกเลิกและหากยกเลิกจะทำให้คนเดือดร้อนจำนวนมากเป็นรถที่คู่กับทุกสังคม เนื่องจากมีความสะดวกสบายเหมาะสำหรับทุกวัย ทุกเพศและทุกอาชีพ ไม่ว่าพ่อค้า แม่ค้า ประชาชน และนักศึกษา รถทุกคันติดแอร์ และต้องพัฒนาให้ดีขึ้นกว่าเดิม ปัญหาเกี่ยวกับรถแท็กซี่ทุกวัน เนื่องจากเป็นระบบรถแท็กซี่แบบเสรีทำให้การแข่งขันกันมาก จำนวนรถมาก รายได้น้อยลง แต่ราคาค่าเช่า ค่าน้ำมันยังเท่าเดิมหรือแพงกว่าเดิมด้วย

เกี่ยวกับมรยธาทคนขับรถแท็กซี่ในการขับรถที่ว่าไม่คืนนี้ เกิดจากสาเหตุคนขับมีความเร่งรีบ เห็นแก่ตัว ความจำเป็นและทำตามคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิเสธไม่รับผู้โดยสาร การจอดรถกีดขวางการจราจร การแข่งรถที่คับขัน การขับรถสวนในช่องทางรถสวน เป็นต้น ล้วนมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาจราจร

ส่วนวิธีในการแก้ไขปัญหาจราจรบุญหลายฯคิดว่าจำกัดจำนวนรถไม่ให้มากกว่าเดิม มีการสร้างสะพานลอยข้ามแยกให้มากหรือจุดจุดโมเมนต์ สร้างถนนให้มากขึ้น

การประกอบอาชีพ

เมื่อเด็กนั้นฐานะทางครอบครัวยากจนมาก บิดาทำงานรับจ้างทั่วไปแล้วแต่จะมีใครจ้าง รายได้ไม่แน่นอน บุญหลายฯจึงไม่อยากให้ครอบครัวลำบากจึงต้องมาขออาศัยอยู่กับหลวงลุงที่วัดเทพศิรินทร์ ซึ่งรู้จักกับบิดา และทำงานเป็นเด็กวันรับใช้ในวัดตั้งแต่เด็กและได้เรียนต่อที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ชั้น ม.1 จนจบชั้น ม.3 และจากนั้นไม่ได้ศึกษาต่อเนื่องจากหัวไม่ดีและไม่มีความเรียนต่อไป อยากช่วยเหลือพี่น้องให้เรียนดีจึงคิดอยากหางานทำและหลวงลุงได้ฝากทำงานกับบริษัทย่านหัวลำโพง ทำงานเป็นเสมียนในบริษัทส่งสินค้าไปยังประเทศกัมพูชาและต่อมาได้ทำงานเป็นคนขับรถบรรทุกก็พอมีเงินอยู่บ้างเนื่องจากบุญหลายฯไม่เที่ยวเตร่ ไม่ดื่มสุราและสูบบุหรี่ และเป็นที่ชายคนโตต้องรับผิดชอบครอบครัว จนกระทั่งมีภรรยาจึงได้ให้ภรรยาไปอยู่กับบิดามารดาเนื่องจากท่านแก่แล้วจะได้ช่วยดูแลท่าน ส่วนลูกๆคนอื่นได้แยกย้ายกันไปมีครอบครัวที่อื่น บุญหลายฯจึงให้ภรรยาค้าขายของชำที่บ้าน ช่วงนั้น บุญหลายฯก็ยังคงขับรถบรรทุกอยู่อีก จนกระทั่งพรรคพวกที่เล่นการเมืองและอยู่กับผู้ใหญ่ ได้ชวนมาทำงานในพรรคการเมืองในกรุงเทพมหานคร และเนื่องจากมีความสนใจการเมือง จึงได้มาช่วยหาเสียงและทำงานช่วยพรรค และได้ช่วยภรรยาค้าขายอยู่บ้านด้วยไม่ได้ทำงานอื่นอีกและลาออกจากขับรถบรรทุกแล้ว จนกระทั่งเมื่อ 3 ปี พรรคการเมืองที่สนับสนุนไม่ได้ประสบความสำเร็จ บุญหลายฯจึงได้ออกมาขับรถแท็กซี่ซึ่งมีพรรคพวกขับอยู่และรู้จักกับเจ้าของอยู่ด้วย จะขับรถอยู่ย่านตลาดประตูน้ำ ตลาด

หมอลิต สวนจตุจักร และย่านอนุสาวรีย์ชัยจะมีผู้โดยสารมากและนอกนั้นจะจับตระเวนทั่วไป ผู้โดยสารมีทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ในการเช่ารถต้องเสียค่าเช่ากะละ 400 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แต่่วันประกอบด้วยค่าน้ำมันรถประมาณ 200-300 บาท ค่าจ้างรถ 20 บาท เฉลี่ยค่าเช่าค่าน้ำมันประมาณ 600 บาทและหลังจากที่จับรถแล้ว มีรายได้เฉลี่ยตกวันละประมาณ 1,000 บาท ซึ่งไม่แน่นอนบางวันได้มากได้น้อย ก็พยายามที่อดออมเนื่องจากมีภรรยาแล้วและเมื่อได้เงินจะให้ภรรยาทั้งหมดเก็บไว้เพื่อจะเก็บไว้ให้ลูกได้เรียนสูงๆ ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารเรียกมาคือประมาณ 16.00-19.00 น.เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเร่งด่วน

ตั้งแต่จับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งให้ประมาณ 2 ครั้ง โดยเป็นข้อหา จอดรถในที่ห้ามจอด และจับรถแข่งในที่กักจับ และเคยถูกว่ากล่าวตักเตือนแต่ไม่ได้ออกใบสั่งก็เคย ส่วนใหญ่เป็นข้อหาเล็กๆน้อยๆ

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุ นั้น ไม่เคยเฉี่ยวชนสักครั้งเนื่องจากจับรถช้าและระมัดระวังเรื่องยาชูกำลัง เช่นพวกกระทิงแดง ทีโ ท ไม่เคยรับประทาน ส่วนยาเสพติดอื่น เช่นยาม้า ไม่เคยรับประทานเนื่องจากคิดกฎหมายและรู้ถึงอันตราย ส่วนบุหรี่ไม่เคยสูบ และไม่ดื่มสุรา เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพเคยป่วยเนื่องจากเป็นคนที่เหนื่อยง่าย ปวดกล้ามเนื้อ และเป็นไข้หวัดเท่านั้น

ชีวิตในอนาคต

สำหรับชีวิตในอนาคตนั้น บุญหลายก็ยังไม่ได้คิดที่จะประกอบอาชีพอื่น ก็จะจับรถแท็กซี่ไปเรื่อยๆ และหากมีความจำเป็นจะเลิกจับรถจริงๆก็อาจจะช่วยภรรยาขายของที่บ้าน หรือถ้ามีเงินออกรถกระบะจะไปรับผลไม้มายาขายและเก็บเงินเพื่อจะได้ให้ลูกได้เรียนสูงๆไม่อยากจะลำบากเช่นตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
+ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์คนขับรถแท็กซี่ในกรุงเทพมหานครคนที่ 20

ผู้ให้สัมภาษณ์ นายไพโรจน์ (นามสมมติ)
 ผู้สัมภาษณ์ ว่าที่ร.ต.อ.อรุณพร สุริยเลิศ นิสิตปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 สถานที่และเวลา บริเวณหน้าห้างบิ๊กซี ราชดำริ เขตดุสิต กรุงเทพฯ
 เมื่อวันที่ 20 มกราคม 2540 เวลาประมาณ 17.00 น.

ลักษณะทางสังคม

ไพโรจน์ฯ เป็นชายไทย อายุ 32 ปี เกิดที่ อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประจำหมู่บ้าน ปัจจุบันมีอาชีพขับรถแท็กซี่เพียงอย่างเดียว มีครอบครัวแล้ว มีบุตร 2 คน ชาย 1 คน หญิง 1 คน ครอบครัวของไพโรจน์ฯ เป็นครอบครัวค่อนข้างเล็ก มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ภรรยาทำอาชีพค้าขายอาหารในตลาดด่านช้าง เป็นชาวจังหวัดอุบลราชธานีชีวิตต้องขยันทำงานไม่ค่อยมีเวลาที่จะอยู่ในสังคมต้องทำงานทั้งสองคนเพื่อจะเก็บเงินไว้ซื้อบ้าน บุตรชายกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บุตรสาวกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่อำเภอด่านช้าง

บุคลิกภาพ

ไพโรจน์ฯ เป็นคนที่พูดเสียงเบา ลักษณะเป็นคนภาคกลางมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว มีมนุษยสัมพันธ์ดี ไม่ค่อยรอบรู้เหตุการณ์ปัจจุบัน มีความมั่นใจในตนเอง มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ถึงแม้ว่าจะเรียนไม่สูง แต่จากการตอบคำถามแล้วดูเป็นคนค่อนข้างจะฉลาด และมีอารมณ์ขัน รูปร่างหน้าตาดี ผิวขาว สูงประมาณ 175 ซม. ตัวใหญ่ รูปร่างตัดทัด การแต่งกายเรียบร้อย แต่ผมจะสั้น

ประวัติชีวิต

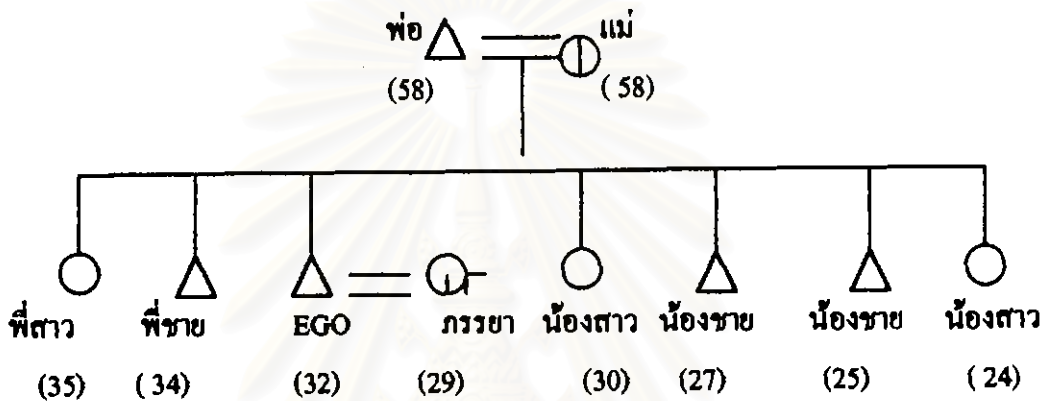
ในหมู่บ้านของไพโรจน์ฯ ที่จังหวัดสุพรรณ เป็นชนบทมีลักษณะวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตคล้ายกัน คือประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่และ ทำนา แนวความคิดในการดำเนินชีวิตคือไม่ต้องเรียนไม่สูงมากส่วนใหญ่จะหางานทำหรือทำนาช่วยพ่อแม่ และเนื่องจากเป็นเกษตรกรเพื่อค้าขาย ไพโรจน์ฯ มีที่เพาะปลูกจำนวน 5 ไร่ซึ่งบิดามารดาแบ่งให้ ซึ่งทำก็ไม่ทำให้รายได้ดีขึ้น อาศัยภรรยาช่วยค้าขายจึงพอมีเงินเลี้ยงดูได้ บิดามารดาก็มีอาชีพทำไร่้อย ซึ่งราคาซื้อขายก็ไม่ดี ทำแล้วขาดทุน ไพโรจน์ฯ ได้ทำงานรับจ้างขับรถบรรทุกอยู่กับแม่แกในอำเภอด่านช้าง หลายปีและมีภรรยาค้าขายดังกล่าวซึ่งเป็นคนภาคอีสานขยันทำมาหากิน และพักอาศัยอยู่

กับแม่แก่ จนกระทั่งได้เช่าบ้านอยู่ในตัวอำเภอ ไพโรจน์เห็นว่ารายได้รับจ้างขับรถไม่ดี เหนื่อยมาและไม่เป็นอิสระ จึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ มาหางานทำโดยตั้งใจจะมาขับรถแท็กซี่กับเพื่อนๆ ที่ชักชวนไว้ โดยได้ขับรถแท็กซี่มานานประมาณ 5 ปีแล้ว

ครอบครัวและเครือญาติ

ผังโคอแกรม 5.20

△ = แทนผู้ชาย
○ = แทนผู้หญิง

ไพโรจน์มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน 7 คน เป็นผู้ชาย 4 คน เป็นหญิง 3 คน ไพโรจน์ เป็นคนที่ 3 มีพี่สาวคนโตคอยเลี้ยงดูดูแลน้องๆ ครอบครัวของไพโรจน์มีความสัมพันธ์ที่ดี สนับสนุนกันมาก น้องชายอีก 2 คนมีอายุใกล้เคียงกัน สนับสนุนไพโรจน์ ทำให้อยู่ด้วยกันแบบเพื่อนๆ ปัจจุบันไพโรจน์มีภรรยาแล้วแต่ไม่ได้จดทะเบียนกันและมีบุตรด้วยกัน 2 คน ภรรยาเป็นคนจังหวัดอุตรราชธานี รู้จักกันมานานตั้งแต่ภรรยามารับจ้างตัดอ้อยอยู่ที่ไร่แม่แก่ จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัจจุบันพักอาศัยอยู่บ้านเช่าในอำเภอด่านช้างพร้อมกับตุ๊กๆ และไพโรจน์จะเดินทางกลับต่างจังหวัดหา บิดา มารดาและภรรยาในวันเทศกาลสำคัญ เช่นวันขึ้นปีใหม่ สงกรานต์ เป็นต้น ไพโรจน์ไม่มีปัญหาทางครอบครัวแต่อย่างใด มีความเข้าใจกันดี

ชีวิตประจำวัน

ไพโรจน์ จะตื่นนอนเวลาประมาณ 12-13.00 น.หลังจากนั้นจะทำภารกิจส่วนตัว อาบน้ำแปรงฟันและรับประทานอาหารเช้าที่บริเวณใกล้กับอยู่ และจากนั้นจะเดินทางไปอู่รถแท็กซี่ที่บริเวณแยกศิริราชซึ่งอยู่ใกล้บ้านที่พัก หลังจากขับรถแล้วจะทำการตรวจสอบสภาพรถ ตรวจสอบอุปกรณ์ต่างๆว่ามีความพร้อมจะใช้งานได้ จากนั้นจะขับรถรับส่งผู้โดยสารเรื่อยๆ ไปแล้วแต่ผู้โดยสารจะว่าจ้าง แต่ส่วนใหญ่จะไปรับผู้โดยสารบริเวณฝั่งธนบุรี และหน้าห้างสรรพสินค้าทั่วไป จนกระทั่ง

เวลาประมาณ 18.00 น. หากไม่ได้รับผู้โดยสารจะหาอาหารรับประทานส่วนใหญ่จะรับประทานทั่วไปที่ราคาถูกและสะดวก จนกระทั่งถึงเวลาประมาณ 23.00 น. ก็จะนำรถมาส่งที่อู่เพื่อให้ผู้ขับรถไปขับ จากนั้นก็จะกลับบ้านเพื่อพักผ่อน ส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือพิมพ์และดูโทรทัศน์ก่อนที่จะนอน จากนั้นก็เข้านอนตามปกติ เพื่อเตรียมตัวทำงานในวันรุ่งขึ้นต่อไป ซึ่งถือว่าเป็นอย่างนี้ประจำทุกวัน อาจจะเรียกได้ว่าใช้ชีวิตไม่มีความแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นวันหยุดราชการ ต้นเดือนกลางเดือน หรือแม้กระทั่งวันสำคัญอื่นๆ ในการขับรถแท็กซี่ไฟโรจน์จะใช้เวลาขับวันละประมาณ 8-9 ชม. และขับเวลาบ่ายและเย็นเนื่องจากเห็นว่ารายได้ดีและคอนกลางคืนมีเวลาอยู่บ้านพักผ่อน ใน 1 เดือนจะขับรถแทบทุกวัน มีวันหยุดประมาณ 3-4 วัน วันที่หยุดส่วนใหญ่จะพักผ่อนอยู่กับบ้านหรือไปต่างจังหวัด

ทัศนคติเกี่ยวกับจรรยาบรรณ

ปัญหาจรรยาบรรณนั้น ไฟโรจน์ฯ คิดว่าแท็กซี่ไม่ทำให้เกิดปัญหาจรรยาบรรณติดขัด โดยสังเกตได้ว่ารถแท็กซี่หรือรถรับจ้างมีมานานก่อนรถยนต์ทั่วไป และรถแท็กซี่ก็ไม่ได้เพิ่มมากมายนัก แต่รถยนต์ส่วนบุคคลเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดปัญหาจรรยาบรรณติด ส่วนพฤติกรรมกรรมการขับรถคนขับรถแท็กซี่ส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณเนื่องจากเกรงว่าจะถูกจับกุมและเสียเงินโดยใช่เหตุ ข้อหาที่ถูกจับบ่อยๆ ได้แก่ จอดรถในที่ห้ามจอด แต่ในความเป็นจริงเจ้าหน้าที่ตำรวจคงจะเห็นใจเนื่องจากจอดรอรับผู้โดยสาร เว้นแต่พวกที่จอดนานจริงๆ สภาพการจราจรทุกวันนี้แย่มาก โดยเฉพาะสายหลัก ต้องอาศัยตรอกซอกซอยขับเพื่อหลีกเลี่ยงการจราจร สำหรับรถที่ขอใบกระทู้ความผิดกฎหมายได้แก่ รถจักรยานยนต์และรถโดยสารประจำทาง รองลงมาได้แก่รถส่วนตัวทั่วไป

เป็นปัญหาที่สำคัญของกรุงเทพฯ เป็นปัญหาเร่งด่วนและทุกคนต้องช่วยกันแก้ไข โดยเฉพาะคนที่อำนาจในประเทศ ทุกวันนี้การขับรถของไฟโรจน์ฯ รายได้น้อยลงกว่าเดิมเนื่องจากแท็กซี่มีจำนวนมากขึ้นและประกอบกับการจราจรติดขัดมากกว่าเดิม ส่วนสาเหตุที่รถติดมากกว่าเดิมเนื่องจากจำนวนรถทุกวันมากขึ้นและประกอบกับมีการก่อสร้างหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นรถไฟฟ้าและพฤติกรรมกรรมการขับรถของผู้ใช้รถใช้ถนนก็มีส่วนทำให้เกิดปัญหาได้เช่นเดียวกัน

เกี่ยวกับรถแท็กซี่นั้น ไฟโรจน์ฯ คิดว่าเป็นรถที่อยู่กับทุกสังคม ควรมืออยู่ต่อไป ไม่สมควรจะยกเลิก ไม่ก่อให้เกิดปัญหาแต่ยังช่วยลดปัญหา โดยพาผู้โดยสารไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากมีความสะดวกสบายเหมาะสำหรับทุกวัย ทุกเพศและทุกอาชีพ ไม่ว่าพ่อค้า แม่ค้า ประชาชนและนักศึกษา รถทุกคันติดแอร์ ปัญหาเกี่ยวกับรถแท็กซี่ทุกวันเนื่องจากเป็นระบบรถแท็กซี่แบบเสรีทำให้การแข่งขันกันมาก จำนวนรถมาก รายได้น้อยลง แต่ราคาค่าเช่าค่าน้ำมันยังเท่าเดิมหรือแพงกว่าเดิมด้วย

เกี่ยวกับมรรยาทคนขับรถแท็กซี่ในการขับรถที่ว่าไม่ดีนั้น เกิดจากสาเหตุคนขับมีการศึกษาน้อย มีความเร่งรีบ เห็นแก่ตัวและทำตามคนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการปฏิเสธไม่รับผู้โดยสาร การแข่งรถที่คับขัน การขับรถสวนในช่องทางรถสวน เป็นต้น ล้วนมีส่วนก่อให้เกิดปัญหาจราจร

ส่วนวิธีในการแก้ไขปัญหาจราจร โฟโรจน์ฯ คิดว่าจำกัดจำนวนรถไม่ให้มากกว่าเดิม มีการสร้างสะพานลอยข้ามแยกให้มากไม่ให้มีบริษัทขายรถ หรือลดจำนวนรถ

สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น รู้สึกว่าน่าสงสาร ตำรวจจราจรเนื่องจากต้องยืนโบกรถ กลางแดด กลางฝนและทำงานตั้งแต่เช้าถึงดึก บางคนก็บริการดีพูดไพเราะ แต่ก็มีบางคนได้แต่กดจับและขอเงิน

การประกอบอาชีพ

เมื่อจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคบังคับแล้ว ไม่ได้ศึกษาต่อเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และได้ช่วยบิดามารดาทำไร่ไถและมันสำปะหลัง แต่มีที่ดินไม่มาก จากนั้นได้รับจ้างตามไร่ต่างๆ จนกระทั่งมาขับรถบรรทุกพืชไร่ จากด้านข้างมากรุงเทพฯ และรายได้เดือนละ 4,500 บาท เหนื่อยมาต้องช่วยดูแลรถ ช่วยขนสินค้าบางครั้ง การขับรถเวลากลางคืนลำบากไม่มีเวลาอยู่กับครอบครัว ต่อมาเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2534 จึงเดินทางเข้ากรุงเทพมหานคร และ เพื่อนๆชักชวนให้มาขับรถแท็กซี่จึงมาลองขับและเห็นว่ารายได้ดีและอิสระและประกอบกับขับรถเป็นแล้ว แต่เส้นทางยังไม่คดงจึงได้สอบถามเพื่อนๆ และได้ขับรถอยู่ที่ศิริราชเรื่อยมา ส่วนใหญ่โฟโรจน์ ฯ จะขับรถอยู่ย่านธนบุรีและห้างสรรพสินค้าพาณิชย์มีผู้โดยสารมากและนอกนั้นจะขับตระเวนทั่วไป ผู้โดยสารมีทุกเพศทุกวัย ทุกอาชีพ ในการเช่ารถต้องเสียค่าเช่ากะละ 450 บาท สำหรับค่าใช้จ่ายอื่นๆแต่ละวันประกอบด้วยค่าน้ำมันรถประมาณ 200-300 บาท ค่าจ้างรถ 20 บาท เสียค่าเช่าค่าน้ำมันประมาณ 700 บาทและหลังจากที่ขับรถแล้ว มีรายได้เฉลี่ยตกวันละประมาณ 500 บาท ซึ่งไม่แน่นอนบางวันได้มากกว่านั้น ก็พยายามที่อดออมเนื่องจากมีภรรยาแล้วและเมื่อได้เงินจะเก็บไว้เพื่อให้ลูกเรียน ช่วงเวลาที่มีผู้โดยสารเรียกมากคือประมาณ 16-19.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาเร่งด่วน

ตั้งแต่ขับรถมาเคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและออกใบสั่งให้ประมาณ 5-6 ครั้ง โดยส่วนใหญ่เป็นข้อหา จอครรถในที่ห้ามจอด เนื่องจากจอดรอผู้โดยสาร ข้อหาอื่นก็เคยถูกจับ เช่น ขับรถในช่องทางรถสวน ไม่นำใบอนุญาตติดตัว และเคยให้เงินตำรวจโดยไม่ออกใบสั่งก็มีครั้งละประมาณ 100 บาท และถ้าหากได้รับใบสั่งจะเป็นผู้ไปติดต่อขอใบอนุญาตจากโรงพักเอง ไม่เคยให้เจ้าของอุไปเอาให้แต่อย่างใด

สำหรับเรื่องอุบัติเหตุนั้นไม่เคยเฉี่ยวชนสักครั้งเดียว ส่วนยาชูกำลัง เช่นพวก กระทิงแดง ทีโพบี รับประทานเป็นบางครั้งเมื่อง่วงจะจอดรอซื้อ ยิงเวลาบ่ายๆของแต่ละวันแค่นั้น

จะทำให้วังมาก ส่วนยาเสพติดอื่นเช่นยาบ้า ไม่เคยรับประทานเนื่องจากผิดกฎหมายและรู้ถึงอันตราย ส่วนบุหรี่ไม่เคยสูบ ดื่มสุราเป็นบางครั้งเมื่อไปกับเพื่อนๆ แต่ไม่มาก เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพไม่เคยป่วยเนื่องจากเป็นคนแข็งแรงและรักษาสุขภาพเป็นอย่างดี

ชีวิตในอนาคต

ถ้าหากชีวิตในอนาคตนั้นก็จะมีรถแท็กซี่ไปเรื่อยๆ และจะเก็บเงินไปปลูกบ้าน และซื้อที่ไว้ทำไร่ ชอบชีวิตต่างจังหวัดมากกว่าสงบ การจราจรไม่ติดขัดและอากาศสบายกว่ากรุงเทพฯ มากและตั้งใจจะให้บุตรได้เรียนสูงๆ ไม่อยากให้ลำบากเช่นตนเอง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย